ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 28.9.2017
C(2017) 6389 final

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28.9.2017

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΕΚΔΟΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΣΥΛΛΗΨΗΣ

ΠΊΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΈΝΩΝ

Κατάλογος συντομογραφιών 6

ΠΡΟΛΟΓΟΣ 10

ΕΙΣΑΓΩΓΗ 11

1. Γενική επισκόπηση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (ΕΕΣ) 11

1.1. Πλαίσιο του ΕΕΣ 11

1.2. Ορισμός και κύρια χαρακτηριστικά του ΕΕΣ 11

1.3. Το έντυπο του ΕΕΣ 14

ΜΕΡΟΣ Ι: ΕΚΔΟΣΗ ΕΕΣ 15

2. Απαιτήσεις για την έκδοση ΕΕΣ 15

2.1. Πεδίο εφαρμογής του ΕΕΣ 15

2.1.1. Άσκηση ποινικής δίωξης 15

2.1.2. Εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας 16

2.1.3. Η απαίτηση εκτελεστής δικαστικής απόφασης 17

2.2. Ο κατάλογος των 32 αξιόποινων πράξεων για τις οποίες χωρεί παράδοση χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποίνου 18

2.3. Παρεπόμενα αδικήματα 18

2.4. Αναλογικότητα 19

2.5. Άλλα μέτρα που είναι διαθέσιμα βάσει νομικών πράξεων της Ένωσης σχετικά με τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις 20

2.5.1. Ευρωπαϊκή εντολή έρευνας (ΕΕΕ) 22

2.5.2. Μεταφορά κρατουμένων 23

2.5.3. Ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης 24

2.5.4. Μεταφορά αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους και εναλλακτικών κυρώσεων 24

2.5.5. Χρηματικές ποινές 25

2.5.6. Διαβίβαση ποινικών δικογραφιών 26

2.6. Κανόνας της ειδικότητας — πιθανή ποινική δίωξη για άλλες αξιόποινες πράξεις 26

3. Διαδικασία έκδοσης ΕΕΣ 28

3.1. Άλλες εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες και ΕΕΣ που αφορούν το ίδιο πρόσωπο 28

3.1.1. Στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος 28

3.1.2. Σε άλλο κράτος μέλος 29

3.2. Συμπλήρωση του εντύπου του ΕΕΣ ... 29

3.2.1. Πληροφορίες που είναι απαραίτητες οπωσδήποτε ... 30

3.2.2. Χρήσιμες συμπληρωματικές πληροφορίες οι οποίες παρέχονται από τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος ... 30

3.3. Διαβίβαση του ΕΕΣ ... 30

3.3.1. Όταν δεν είναι γνωστός ο τόπος στον οποίον βρίσκεται ο καταζητούμενος ... 31

3.3.2. Όταν ο τόπος στον οποίον βρίσκεται ο καταζητούμενος είναι γνωστός ... 32

3.3.3. Διαβίβαση του ΕΕΣ σε κράτη μέλη που δεν χρησιμοποιούν το σύστημα SIS ... 32

3.4. Μετάφραση του ΕΕΣ ... 33

3.5. Μετά τη σύλληψη του καταζητουμένου: συνεργασία και επικοινωνία με τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εκτέλεσης ... 34

ΜΕΡΟΣ ΙΙ: ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΕΕΣ ... 35

4. Διαδικασία εκτέλεσης ΕΕΣ ... 35

4.1. Προθεσμίες για τη λήψη απόφασης σχετικά με την εκτέλεση του ΕΕΣ ... 35

4.2. Προθεσμίες παράδοσης του καταζητουμένου (μετά την απόφαση σχετικά με την εκτέλεση του ΕΕΣ) ... 36

4.3. Μετάφραση του ΕΕΣ ... 37

4.4. Επικοινωνία μεταξύ των αρμόδιων δικαστικών αρχών των κρατών μελών *πριν* από την απόφαση για την παράδοση ... 37

4.4.1. Πότε γίνεται η επικοινωνία ... 37

4.4.2. Πώς πραγματοποιείται η επικοινωνία ... 38

4.5. Καθήκον της δικαστικής αρχής εκτέλεσης όσον αφορά την ενημέρωση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος *μετά* τη λήψη απόφασης σχετικά με την παράδοση ... 40

4.5.1. Πληροφορίες σχετικά με την απόφαση περί παράδοσης ... 40

4.5.2. Πληροφορίες σχετικά με τη διάρκεια της κράτησης ... 41

4.6. Τήρηση του καταζητουμένου υπό κράτηση στο κράτος μέλος εκτέλεσης ... 42

5. Απόφαση για την παράδοση ... 43

5.1. Γενική υποχρέωση εκτέλεσης των ΕΕΣ ... 43

5.2. Ο κατάλογος των 32 αξιόποινων πράξεων για τις οποίες χωρεί παράδοση χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποίνου ... 44

5.3. Παρεπόμενα αδικήματα ... 44

5.4. Λόγοι μη εκτέλεσης (άρνησης) ... 45

5.4.1. Υποχρεωτικοί λόγοι μη εκτέλεσης ... 46

5.4.2. Λόγοι προαιρετικής μη εκτέλεσης ... 47
5.5. Ερημοδικία ... 50
5.6. Συνεκτίμηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης ... 52
5.7. Αναλογικότητα — ο ρόλος του κράτους μέλους εκτέλεσης ... 54
5.8. Εγγυήσεις που παρέχονται από το κράτος μέλος έκδοσης ... 55
5.8.1. Επανεξέταση ποινής ισόβιας κάθειρξης ή μέτρου ασφαλείας στερητικού της ελευθερίας εφ' όρου ζωής ... 55
5.8.2. Διαμεταγωγή ημεδαπών και κατοίκων ... 56
5.9. Αναβολή της παράδοσης ή προσωρινή παράδοση ... 57
5.9.1. Σοβαροί ανθρωπιστικοί λόγοι ... 57
5.9.2. Υπό εξέλιξη ποινική διαδικασία ή εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής ... 57
5.9.3. Προσωρινή παράδοση αντί αναβολής της παράδοσης ... 58
5.9.4. Αναβολή εκτέλεσης του ΕΕΣ λόγω διαπίστωσης ύπαρξης πραγματικού κινδύνου απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης του καταζητουμένου ... 58
5.10. Πολλαπλά ΕΕΣ που αφορούν το ίδιο πρόσωπο ... 59
5.10.1. Λήψη απόφασης σχετικά με το ποιο ΕΕΣ πρέπει να εκτελεστεί ... 59
5.10.2. «Παράλληλες διαδικασίες» ... 60
6. Αφαίρεση της περιόδου κράτησης στο κράτος μέλος εκτέλεσης ... 60
7. Μεταγενέστερη παράδοση ... 61
7.1. Σε άλλο κράτος μέλος ... 61
7.2. Σε τρίτο κράτος ... 62
8. Υποχρεώσεις έναντι τρίτων χωρών ... 63
8.1. Ταυτόχρονα ΕΕΣ και αιτήσεις έκδοσης που αφορούν το ίδιο πρόσωπο ... 63
8.1.1. Αιτήσεις από τρίτα κράτη ... 63
8.1.2. Αιτήσεις από το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο (ΔΠΔ) ... 64
8.2. Προγενέστερη έκδοση από τρίτο κράτος και ο κανόνας της ειδικότητας ... 64
9. Διέλευση ... 65
9.1. Διέλευση μέσω άλλου κράτους μέλους ... 65
9.2. Υπήκοοι και κάτοικοι του κράτους μέλους διέλευσης ... 66
9.3. Έκδοση από τρίτη χώρα σε κράτος μέλος ... 66
10. Μη εκτελεσθέντα ΕΕΣ ... 66
10.1. Διασφάλιση της μη εκ νέου σύλληψης του προσώπου στο ίδιο κράτος μέλος ... 66

10.2. Κοινοποίηση στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος 66

10.3. Εξέταση της ανάγκης διατήρησης ή μη του ΕΕΣ από τις δικαστικές αρχές έκδοσης του εντάλματος 67

10.4. Επανεξέταση των ΕΕΣ που παραμένουν επί μακρόν στο SIS 67

11. Δικονομικά δικαιώματα του καταζητουμένου 68

11.1. Δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση 68

11.2. Δικαίωμα ενημέρωσης 69

11.3. Δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο 69

11.4. Δικαίωμα ενημέρωσης τρίτου σε περίπτωση στέρησης της ελευθερίας 70

11.5. Δικαίωμα επικοινωνίας με τρίτα πρόσωπα 70

11.6. Δικαίωμα επικοινωνίας με τις προξενικές αρχές 70

11.7. Ειδικά δικαιώματα για παιδιά 71

11.8. Δικαίωμα σε δικαστική αρωγή 71

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — Απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ, ανεπίσημη ενοποιημένη έκδοση 72

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ΕΝΤΥΠΟ ΕΕΣ, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ 98

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III — ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ ΕΕΣ 107

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV — ΓΛΩΣΣΕΣ ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΕΕΣ 126

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V — ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΕΣ 128

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI — ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΧΗ NE BIS IN IDEM 130

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII — ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΕΣ 135

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII — ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΓΙΑ ΑΞΙΟΠΟΙΝΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΤΙΜΩΡΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΠΟΙΝΗ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΤΟΥ ΚΑΤΩΤΑΤΟΥ ΟΡΙΟΥ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 2 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ-ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΕΕΣ, ΟΤΑΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΑΡΕΠΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΑΞΙΟΠΟΙΝΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΕΕΣ 138

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX— ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙ ΕΕΣ 139

Κατάλογος συντομογραφιών

Απόφαση-πλαίσιο 2008/909	Απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση («μεταφορά κρατουμένων»)
Απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ	Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών
ΕΔΔ	Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο
ΕΕΕ	Ευρωπαϊκή εντολή έρευνας
ΕΕΣ	Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης
ΣΕΣΣ	Σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν
ΣΛΕΕ	Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης
SIS	Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (Schengen Information System)
SIRENE	Αίτηση συμπληρωματικών πληροφοριών για εθνικές καταχωρίσεις (Supplementary Information Request at the National Entries)

Αποποίηση ευθύνης:

Το παρόν εγχειρίδιο δεν έχει νομικά δεσμευτικό χαρακτήρα ούτε είναι εξαντλητικό. Δεν θέτει υπό αμφισβήτηση το ισχύον δίκαιο της Ένωσης και τη μελλοντική του εξέλιξη. Επίσης, δεν προδικάζει την τυχόν αυθεντική ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΕΚΔΟΣΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΣΥΛΛΗΨΗΣ

Βασικά στάδια

(ΔΑ = Δικαστική αρχή)

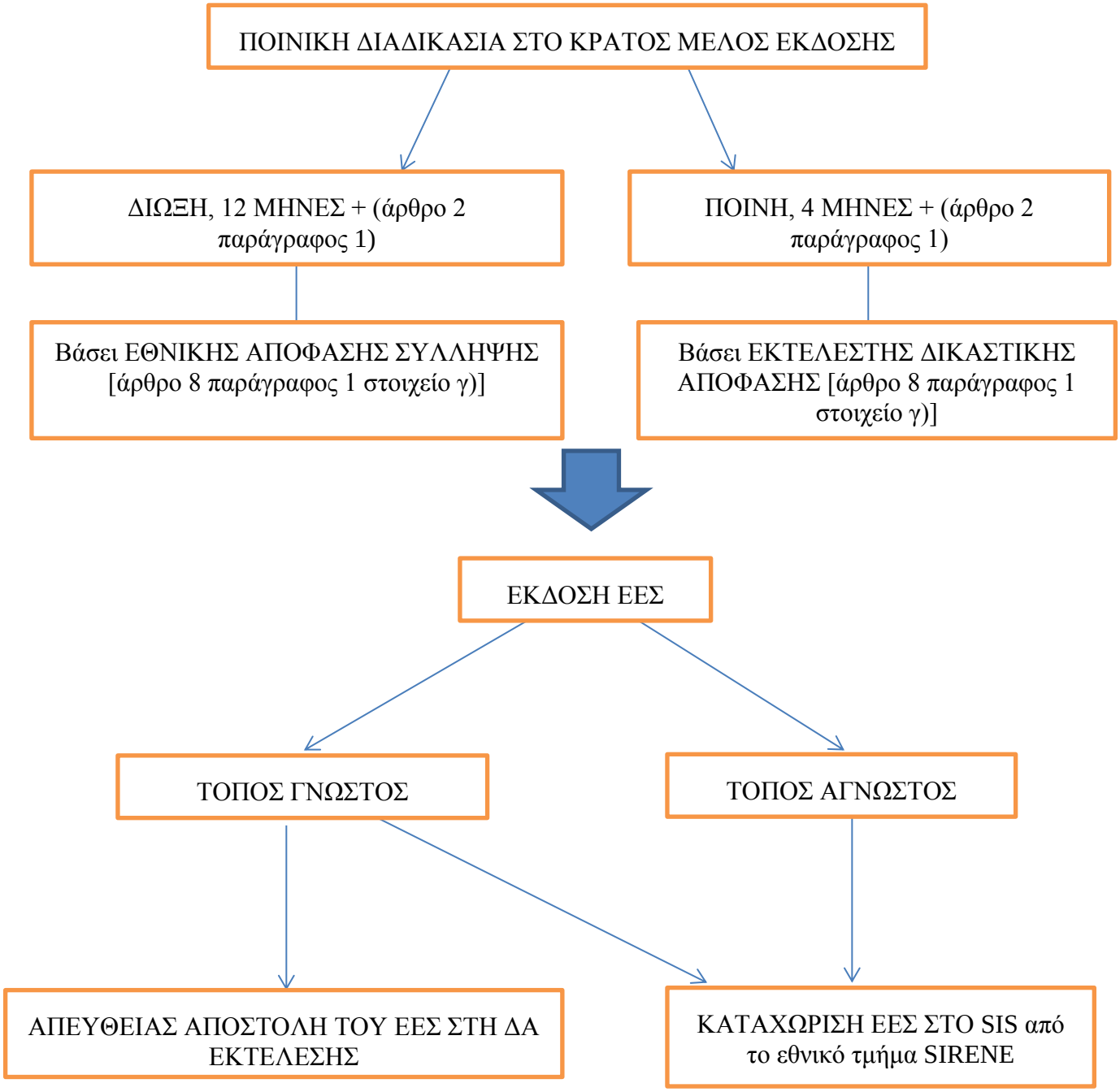

ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΣΥΛΛΗΨΗΣ

Βασικά στάδια

(ΔΑ = Δικαστική αρχή)

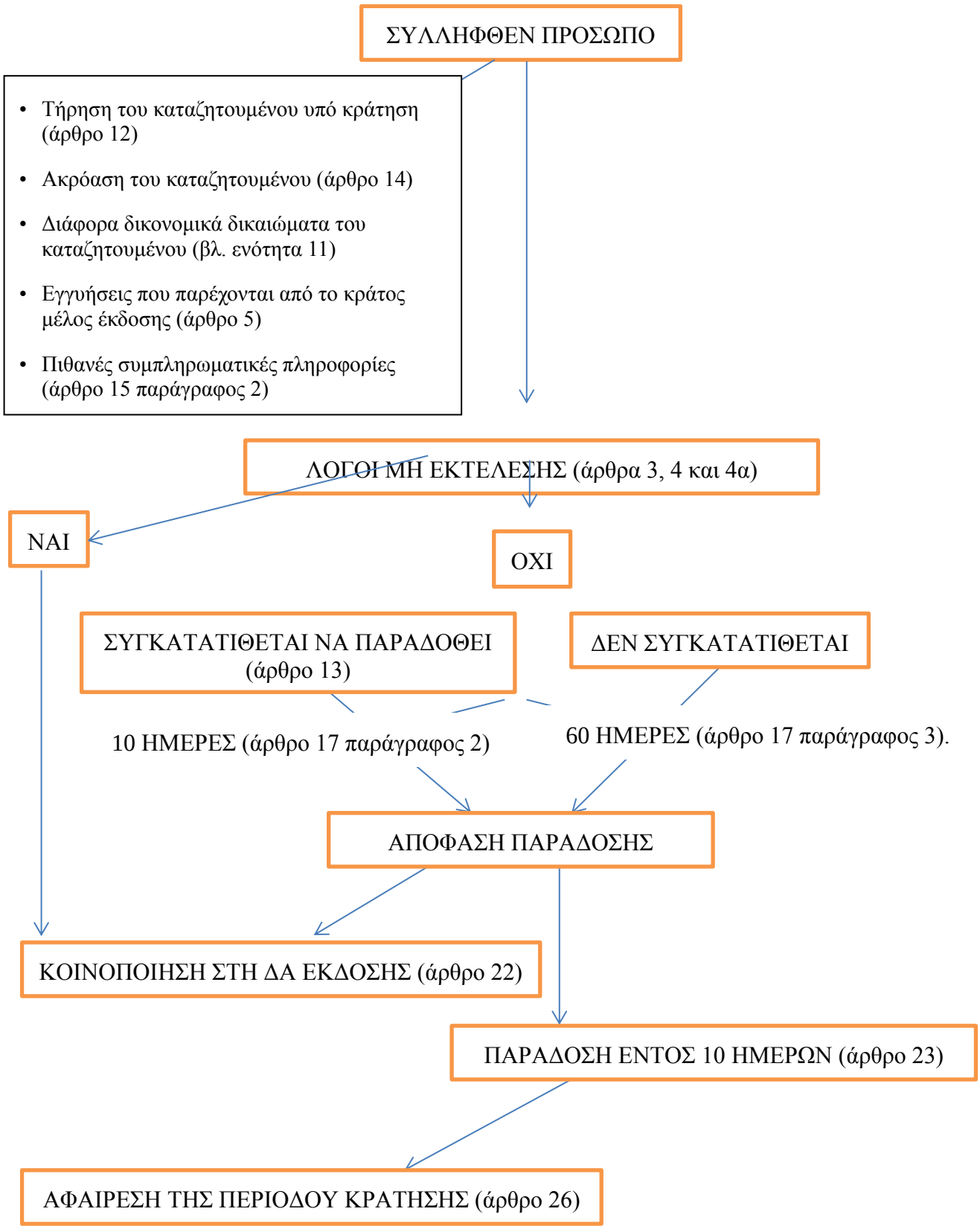

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το παρόν εγχειρίδιο αποτελεί αναθεωρημένη έκδοση του ευρωπαϊκού εγχειριδίου για τον τρόπο έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, το οποίο εκδόθηκε από το Συμβούλιο το 2008[1] και αναθεωρήθηκε το 2010[2]. Με τη λήξη της πενταετούς μεταβατικής περιόδου που προβλέπεται στη Συνθήκη της Λισαβόνας σχετικά με τις νομικές πράξεις του λεγόμενου πρώην τρίτου πυλώνα[3], συμπεριλαμβανομένης της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών[4] (εφεξής «απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ»), η Επιτροπή ανέλαβε το καθήκον της επικαιροποίησης και αναθεώρησης του εγχειριδίου.

Στο παρόν εγχειρίδιο λαμβάνεται επίσης υπόψη η πείρα που αποκτήθηκε κατά τα τελευταία 13 έτη εφαρμογής του ΕΕΣ στην Ένωση. Σκοπός της παρούσας αναθεώρησης είναι να επικαιροποιηθεί το εγχειρίδιο και να καταστεί πιο εμπεριστατωμένο και πιο εύχρηστο. Για την εκπόνηση της παρούσας νεότερης έκδοσης του εγχειριδίου, η Επιτροπή συμβουλεύτηκε διάφορους ενδιαφερομένους και εμπειρογνώμονες, συμπεριλαμβανομένων της Eurojust, της γραμματείας του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου, καθώς και κρατικών εμπειρογνωμόνων και δικαστικών αρχών των κρατών μελών.

Το εγχειρίδιο είναι διαθέσιμο στο διαδίκτυο, στην ακόλουθη διεύθυνση: https://e-justice.europa.eu, σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης.

---

1 8216/2/08 REV 2 COPEN 70 EJN 26 EUROJUST 31.

2 17195/1/10 REV 1 COPEN 275 EJN 72 EUROJUST 139.

3 Πρωτόκολλο (αριθ. 36) σχετικά με τις μεταβατικές διατάξεις.

4 ΕΕ L 190 της 18.7.2002, σ. 1.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΣΥΛΛΗΨΗΣ (ΕΕΣ)

1.1. Πλαίσιο του ΕΕΣ

Η απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ εκδόθηκε από το Συμβούλιο στις 13 Ιουνίου 2002 και τα κράτη μέλη καλούνταν να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με τις διατάξεις της έως τις 31 Δεκεμβρίου 2003. Από την 1η Ιανουαρίου 2004, οι ρυθμίσεις έκδοσης έχουν αντικατασταθεί, με μερικές εξαιρέσεις, από το νέο καθεστώς παράδοσης. Όσον αφορά την παράδοση μεταξύ κρατών μελών, έχουν αντικατασταθεί οι αντίστοιχες διατάξεις των ακόλουθων συμβάσεων:

α) ευρωπαϊκή σύμβαση εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957 (ETS αριθ. 024), πρόσθετο πρωτόκολλο της 15ης Οκτωβρίου 1975 (ETS αριθ. 086), δεύτερο πρόσθετο πρωτόκολλο της 17ης Μαρτίου 1978 (ETS αριθ. 098), και ευρωπαϊκή σύμβαση για την καταστολή της τρομοκρατίας της 27ης Ιανουαρίου 1977 (ETS αριθ. 090), στο μέτρο που αφορά την έκδοση·

β) συμφωνία της 26ης Μαΐου 1989 μεταξύ των δώδεκα κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την απλούστευση και τον εκσυγχρονισμό των τρόπων διαβίβασης των αιτήσεων για έκδοση·

γ) σύμβαση της 10ης Μαρτίου 1995 για την απλουστευμένη διαδικασία έκδοσης μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης5·

δ) σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1996 για την έκδοση μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης6·

ε) τίτλος III κεφάλαιο 4 της σύμβασης της 19ης Ιουνίου 1990 για την εφαρμογή της συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα[7].

1.2. Ορισμός και κύρια χαρακτηριστικά του ΕΕΣ

Το ΕΕΣ είναι δικαστική απόφαση εκτελεστή στην Ένωση, η οποία εκδίδεται από ένα κράτος μέλος και εκτελείται σε άλλο κράτος μέλος βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης.

Το Δικαστήριο, στις αποφάσεις τις οποίες εξέδωσε στις υποθέσεις C-452/16 PPU, *Poltorak*[8] και C-477/16 PPU, *Kovalkovas*[9], επισήμανε ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 1 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, το ΕΕΣ αποτελεί «δικαστική απόφαση», η οποία πρέπει να εκδίδεται από «δικαστική αρχή», κατά την έννοια του

---

5 ΕΕ C 78 της 30.3.1995, σ. 2.

6 ΕΕ C 313 της 23.10.1996, σ. 12.

7 ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 19.

8 Απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2016, *Poltorak*, C-452/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:858.

9 Απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2016, *Kovalkovas*, C-477/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:861.

άρθρου 6 παράγραφος 1 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου. Το Δικαστήριο έκρινε ότι στο εννοιολογικό περιεχόμενο του όρου «δικαστική αρχή», που περιλαμβάνεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, εμπίπτουν όχι μόνο οι δικαστές ή τα δικαιοδοτικά όργανα κράτους μέλους, αλλά, ευρύτερα, οι αρχές που καλούνται να μετάσχουν στην απονομή της δικαιοσύνης στην οικεία έννομη τάξη. Ωστόσο, το Δικαστήριο έκρινε ότι η κατά την εν λόγω διάταξη έννοια της «δικαστικής αρχής» δεν μπορεί να ερμηνεύεται ως δυνάμενη να εμπερικλείει και τις αστυνομικές υπηρεσίες ή όργανα της εκτελεστικής εξουσίας κράτους μέλους, όπως ένα υπουργείο, και ότι οι πράξεις που εκδίδονται από τέτοιου είδους αρχές δεν μπορούν να θεωρηθούν «δικαστικές αποφάσεις».

Το ΕΕΣ αντικατέστησε το παραδοσιακό σύστημα έκδοσης με έναν απλούστερο και ταχύτερο μηχανισμό παράδοσης των καταζητουμένων με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης ή την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας. Ένταλμα μπορεί να εκδίδεται με σκοπό:

α) την άσκηση ποινικής δίωξης για πράξεις που τιμωρούνται βάσει του εσωτερικού δικαίου με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών (κατά τη φάση της έρευνας, της ανάκρισης και της δίκης, μέχρις ότου εκδοθεί οριστική καταδικαστική απόφαση)·

β) την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών.

Τα στοιχεία α) και β) δεν έχουν σωρευτικό χαρακτήρα.

Προκειμένου τα αιτήματα να καταστούν απλούστερα και ευκολότερα στην εφαρμογή τους, εκδίδονται πλέον με ομοιόμορφο τρόπο, με τη συμπλήρωση ενός εντύπου ΕΕΣ. Ωστόσο, απαιτείται πάντα η έκδοση εθνικής εκτελεστής δικαστικής απόφασης ή εθνικού εντάλματος σύλληψης ή παρόμοιας δικαστικής απόφασης προγενέστερης και διαφορετικής από το ΕΕΣ (βλ. ενότητα 2.1.3).

Οι κεντρικές αρχές, οι οποίες διαδραμάτιζαν άλλοτε σημαντικό ρόλο στη διαδικασία έκδοσης, αποκλείονται από τη διαδικασία λήψης αποφάσεων στις διαδικασίες του ΕΕΣ. Ωστόσο, το άρθρο 7 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ ορίζει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν κεντρικές αρχές για να επικουρούν και να στηρίζουν τις δικαστικές αρχές, ιδίως για την παραλαβή και τη διαβίβαση ΕΕΣ.

Στα κράτη μέλη στα οποία λειτουργεί το σύστημα πληροφοριών Σένγκεν (SIS) (κατά τον χρόνο έκδοσης του παρόντος εγχειριδίου, όλα τα κράτη μέλη, εκτός της Ιρλανδίας και της Κύπρου), τα εθνικά τμήματα SIRENE διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη διαδικασία ΕΕΣ οσάκις έχει δημιουργηθεί αντίστοιχη καταχώριση στο SIS. Οι κανόνες και οι διαδικασίες για τη συνεργασία των κρατών μελών όσον αφορά τις καταχωρίσεις με σκοπό τη σύλληψη βάσει ΕΕΣ καθορίζονται στα άρθρα 24 έως 31 της απόφασης 2007/533/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2007, σχετικά με την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη χρήση του συστήματος πληροφοριών Σένγκεν

δεύτερης γενιάς (SIS II)[10] (εφεξής «απόφαση SIS II») και στο σημείο 3 του εγχειριδίου SIRENE[11].

Η απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ αντανακλά μια φιλοσοφία ολοκλήρωσης σε έναν κοινό δικαστικό χώρο. Πρόκειται για την πρώτη νομική πράξη η οποία προβλέπει συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα του ποινικού δικαίου βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης. Η απόφαση του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος πρέπει να αναγνωρίζεται χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις και μόνο βάσει νομικών κριτηρίων.

Η παράδοση ημεδαπών αποτελεί αρχή και γενικό κανόνα, με λίγες εξαιρέσεις. Οι εξαιρέσεις αυτές αφορούν την εκτέλεση στερητικών της ελευθερίας ποινών στην αντίστοιχη χώρα καταγωγής και εφαρμόζονται επίσης σε κατοίκους. Η πρακτική έχει δείξει ότι περίπου το ένα πέμπτο όλων των παραδόσεων στην Ένωση αφορούν ημεδαπούς.

Οι λόγοι άρνησης της εκτέλεσης είναι περιορισμένοι και απαριθμούνται εξαντλητικά στα άρθρα 3, 4 και 4α της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ. Ο έλεγχος του διττού αξιοποίνου δεν προβλέπεται ως λόγος μη εκτέλεσης και μη παράδοσης ως προς 32 κατηγορίες αξιόποινων πράξεων, οι οποίες απαριθμούνται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, όπως ορίζονται από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος, εφόσον οι εν λόγω αξιόποινες πράξεις τιμωρούνται στο εν λόγω κράτος μέλος με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών.

Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος δεν θεωρεί ότι οι υπό εξέταση αξιόποινες πράξεις εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, το διττό αξιόποινο ενδέχεται να τυγχάνει εφαρμογής. Το Δικαστήριο, στην απόφαση την οποία εξέδωσε στην υπόθεση C-289/15, *Grundza*[12], απεφάνθη ότι κατά την εκτίμηση του διττού αξιοποίνου εναπόκειται στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτελέσεως να εξακριβώσει αν τα πραγματικά περιστατικά του αδικήματος θα επέσυραν επίσης, αυτά καθαυτά, ποινικές κυρώσεις στο κράτος μέλος εκτελέσεως, εάν είχαν λάβει χώρα στο έδαφός του (βλ. ενότητα 5.2).

Από τις 28 Μαρτίου 2011, η απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου[13], με την οποία διαγράφηκε το άρθρο 5 σημείο 1 και παρεμβλήθη το νέο άρθρο 4α σχετικά με τις αποφάσεις οι οποίες εκδίδονται σε δίκες απουσία του ενδιαφερομένου (δίκες ερήμην).

---

10 ΕΕ L 205 της 7.8.2007, σ. 63.

11 Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/1209 της Επιτροπής, της 12ης Ιουλίου 2016, που αντικαθιστά το παράρτημα της εκτελεστικής απόφασης 2013/115/ΕΕ για το εγχειρίδιο SIRENE και άλλα μέτρα εφαρμογής σε σχέση με το σύστημα πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) (ΕΕ L 203 της 28.7.2016, σ. 35).

12 Απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2017, Grundza, C-289/15, ECLI:EU:C:2017:4, σκέψη 38.

13 Απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για την τροποποίηση των αποφάσεων-πλαισίων 2002/584/ΔΕΥ, 2005/214/ΔΕΥ, 2006/783/ΔΕΥ, 2008/909/ΔΕΥ και 2008/947/ΔΕΥ και την κατοχύρωση, διά του τρόπου αυτού, των δικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων και την προώθηση της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων που εκδίδονται ερήμην του ενδιαφερόμενου προσώπου στη δίκη (ΕΕ L 81 της 27.3.2009, σ. 24).

1.3. Το έντυπο του ΕΕΣ

Το ΕΕΣ είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται με τη μορφή του εντύπου που ορίζεται σε παράρτημα της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ. Το έντυπο είναι διαθέσιμο σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης. Μόνο **αυτό το έντυπο μπορεί να χρησιμοποιείται** και δεν επιτρέπεται να τροποποιηθεί. Πρόθεση του Συμβουλίου ήταν να δημιουργηθεί ένα εργαλείο το οποίο να μπορεί να συμπληρώνεται εύκολα από τις δικαστικές αρχές έκδοσης του εντάλματος και να αναγνωρίζεται από τις δικαστικές αρχές εκτέλεσης.

Χάρη στη χρήση του εντύπου, αποφεύγονται οι μακροσκελείς και δαπανηρές μεταφράσεις και διευκολύνεται η πρόσβαση στις πληροφορίες. Επειδή το έντυπο αποτελεί καταρχήν τη μοναδική βάση για τη σύλληψη και τη μεταγενέστερη παράδοση του καταζητουμένου, θα πρέπει να συμπληρώνεται με ιδιαίτερη προσοχή ώστε να αποφεύγονται περιττές αιτήσεις για συμπληρωματικές πληροφορίες.

Η συμπλήρωση του εντύπου είναι δυνατή είτε απευθείας επιγραμμικά, με τη χρήση του ηλεκτρονικού εργαλείου Compendium του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου (ΕΔΔ) που είναι διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο του ΕΔΔ, είτε σε έντυπο μορφής Word, η λήψη του οποίου μπορεί να γίνει από την ενότητα «Νομική βιβλιοθήκη» του δικτυακού τόπου του ΕΔΔ (https://www.ejn-crimjust.europa.eu).

Η χρήση του ηλεκτρονικού εργαλείου είναι εξίσου εύκολη με τη συμπλήρωση ενός εντύπου σε μορφή Word, αλλά συνοδεύεται από διάφορες σύγχρονες, χρήσιμες και εύχρηστες δυνατότητες, όπως οι ακόλουθες:

α) δυνατότητα άμεσης εισαγωγής της αρμόδιας δικαστικής αρχής εκτέλεσης από το εργαλείο του Δικαστικού Άτλαντα του ΕΔΔ·

β) λήψη του εντύπου στη (στις) γλώσσα(-ες) που κάνει δεκτή(-ές) το κράτος μέλος εκτέλεσης·

γ) αποθήκευση και αποστολή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

ΜΕΡΟΣ Ι: ΕΚΔΟΣΗ ΕΕΣ

2. ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΈΚΔΟΣΗ ΕΕΣ

1.4. Πεδίο εφαρμογής του ΕΕΣ

Μια δικαστική αρχή μπορεί να εκδώσει ΕΕΣ για δύο σκοπούς (άρθρο 1 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ):

α) για την άσκηση ποινικής δίωξης ή

β) για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

Το στοιχείο α) αφορά ποινικές διαδικασίες στις οποίες μπορεί να ασκηθεί δίωξη κατά του καταζητουμένου. Το στοιχείο β) αφορά εκτελεστές στερητικές της ελευθερίας ποινές ή εκτελεστά στερητικά της ελευθερίας μέτρα ασφαλείας για αξιόποινες πράξεις που εκδίδονται από δικαστήριο. Η έκδοση ΕΕΣ δεν επιτρέπεται για όλες τις αξιόποινες πράξεις, αλλά περιορίζεται σε εκείνες που είναι αρκούντως σοβαρές, όπως εξηγείται αναλυτικότερα κατωτέρω.

Στα νομικά συστήματα ορισμένων κρατών μελών, η έκδοση ΕΕΣ για την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής ή στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας είναι δυνατή ακόμη και αν η καταδικαστική απόφαση δεν είναι τελεσίδικη και εξακολουθεί να υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο. Στα νομικά συστήματα άλλων κρατών μελών, η έκδοση ΕΕΣ αυτού του είδους είναι δυνατή μόνον όταν η στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας αποκτήσουν τελεσίδικο χαρακτήρα. Συνιστάται στη δικαστική αρχή εκτέλεσης να αναγνωρίζει την κατάταξη της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος για τον σκοπό της εκτέλεσης του ΕΕΣ, ακόμη και αν αυτή δεν αντιστοιχεί εν προκειμένω στο δικό της νομικό σύστημα.

Στο πλαίσιο αυτό, είναι σκόπιμο να επισημανθεί ότι συνιστάται στις δικαστικές αρχές έκδοσης του εντάλματος να εξετάζουν κατά πόσον στη συγκεκριμένη περίπτωση η έκδοση ΕΕΣ αποτελεί αναλογικό μέτρο (βλ. ενότητα 2.4) και αν μπορεί να χρησιμοποιηθεί οποιοδήποτε λιγότερο περιοριστικό μέτρο της Ένωσης για την επίτευξη κατάλληλου αποτελέσματος (βλ. ενότητα 2.5).

1.4.1. Άσκηση ποινικής δίωξης

ΕΕΣ μπορεί να εκδοθεί με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης για πράξεις που τιμωρούνται βάσει του εσωτερικού δικαίου με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας **τουλάχιστον δώδεκα μηνών** (άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Πρόκειται για τη μέγιστη δυνατή ποινή η οποία μπορεί να επιβληθεί για την αξιόποινη πράξη σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος. Η μέγιστη ποινή που προβλέπεται στο δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν έχει σημασία εν προκειμένω.

Διάταξη του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-463/15 PPU, *Openbaar Ministerie ν.Α.*[14]

«Τα άρθρα 2, παράγραφος 4, και 4, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 του Συμβουλίου (...) έχουν την έννοια ότι η παράδοση εκζητούμενου προσώπου βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως απαγορεύεται να εξαρτάται, στο κράτος μέλος εκτελέσεως, τόσο από την προϋπόθεση ότι η πράξη λόγω της οποίας εκδίδεται το ένταλμα αυτό συνιστά αξιόποινη πράξη κατά το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους όσο και από την προϋπόθεση ότι η πράξη αυτή τιμωρείται, κατά το ίδιο αυτό δίκαιο, με στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών.»

Η «άσκηση ποινικής δίωξης» περιλαμβάνει επίσης την ποινική προδικασία. Ωστόσο, σκοπός του ΕΕΣ δεν είναι η διαμεταγωγή προσώπων απλώς και μόνο για να ανακριθούν ως ύποπτοι. Για τον σκοπό αυτό μπορούν να χρησιμοποιούνται άλλα μέτρα, όπως η ευρωπαϊκή εντολή έρευνας (ΕΕΕ). Στην ενότητα 2.5 παρουσιάζονται συνοπτικά άλλα μέτρα δικαστικής συνεργασίας.

1.4.2. Εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας

ΕΕΣ μπορεί να εκδοθεί με σκοπό την εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας διάρκειας **τουλάχιστον τεσσάρων μηνών** (άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Ωστόσο, σε περιπτώσεις στις οποίες απομένει να εκτιθεί μόνο μικρό διάστημα της ποινής, συνιστάται στις αρμόδιες δικαστικές αρχές να εξετάζουν αν η έκδοση ΕΕΣ συνιστά **αναλογικό** μέτρο (βλ. ενότητες 2.4 και 2.5).

Οι εθνικοί κανόνες σχετικά με την πρόωρη απόλυση, την απόλυση υπό όρους ή την αναστολή εκτέλεσης της ποινής ή άλλοι παρόμοιοι κανόνες οι οποίοι έχουν ως αποτέλεσμα μικρότερη πραγματική διάρκεια φυλάκισης και ενδέχεται να εφαρμοστούν μετά την παράδοση στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό της ελάχιστης περιόδου των τεσσάρων μηνών.

Δεν υπάρχει σύνδεση μεταξύ της διάρκειας της πραγματικής και της δυνητικής ποινής. Αυτό σημαίνει ότι εάν ένα πρόσωπο έχει ήδη καταδικαστεί σε συνολική ποινή στερητική της ελευθερίας, κατόπιν συγχώνευσης επιμέρους ποινών για πολλαπλές αξιόποινες πράξεις, και η εν λόγω συνολική ποινή έχει διάρκεια τουλάχιστον τεσσάρων μηνών, το ΕΕΣ μπορεί να εκδοθεί ανεξάρτητα από τη μέγιστη δυνατή ποινή για καθεμία από τις επιμέρους αξιόποινες πράξεις.

Εάν είναι γνωστό ότι το πρόσωπο διαμένει σε άλλο κράτος μέλος, συνιστάται στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος να εξετάζουν, αντί της έκδοσης ΕΕΣ, το ενδεχόμενο μεταφοράς της εκτελεστής ποινής στο κράτος μέλος διαμονής, λαμβάνοντας υπόψη τους κοινωνικούς δεσμούς και τις πιθανότητες καλύτερης επανένταξης του προσώπου στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, καθώς και άλλες προϋποθέσεις σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα

[14] Διάταξη του Δικαστηρίου της 25ης Σεπτεμβρίου 2015, A., C-463/15 PPU, ECLI:EU:C:2015:634.

στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση[15] (βλ. ενότητα 2.5.2).

1.4.3. Η απαίτηση εκτελεστής δικαστικής απόφασης

Πριν από την έκδοση του ΕΕΣ, οι δικαστικές αρχές έκδοσης πρέπει να εξασφαλίζουν πάντοτε την ύπαρξη εκτελεστής εσωτερικής δικαστικής απόφασης. Η φύση της εν λόγω απόφασης εξαρτάται από τον σκοπό του ΕΕΣ. Όταν το ΕΕΣ εκδίδεται για την άσκηση ποινικής δίωξης, οι αρμόδιες δικαστικές αρχές του κράτους μέλους έκδοσης πρέπει να έχουν εκδώσει εθνικό ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος [άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ] πριν από την έκδοση του ΕΕΣ. Το Δικαστήριο επιβεβαίωσε στην απόφαση την οποία εξέδωσε στην υπόθεση C-241/15, *Bob-Dogi*[16], ότι το εθνικό ένταλμα σύλληψης ή άλλη δικαστική απόφαση είναι διαφορετικά από το ίδιο το ΕΕΣ. Όταν το ΕΕΣ εκδίδεται προς τον σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας στερητικών της ελευθερίας, πρέπει να υπάρχει σχετική εκτελεστή εσωτερική δικαστική απόφαση.

Όπως το Δικαστήριο επισήμανε στην εν λόγω υπόθεση, το σύστημα του ΕΕΣ περιλαμβάνει προστασία σε δύο επίπεδα των δικονομικών και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που παρέχονται στο πρόσωπο που καταζητείται – δικαστική προστασία που προβλέπεται στο πρώτο επίπεδο, κατά την έκδοση εθνικής δικαστικής απόφασης όπως το εθνικό ένταλμα σύλληψης, και εκείνη που εξασφαλίζεται στο δεύτερο επίπεδο, κατά την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Η εν λόγω δικαστική προστασία σε δύο επίπεδα δεν υφίσταται, καταρχήν, σε περίπτωση στην οποία δεν έχει ληφθεί από εθνική δικαστική αρχή καμία εσωτερική δικαστική απόφαση στην οποία να επισωρεύεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

> Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-241/15, *Bob-Dogi*
>
> «Το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 (...) έχει την έννοια ότι, όταν ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, το οποίο βασίζεται στην ύπαρξη «εντάλματος συλλήψεως» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, δεν περιλαμβάνει ένδειξη για την ύπαρξη εθνικού εντάλματος συλλήψεως, η δικαστική αρχή εκτελέσεως πρέπει να μην προβεί σε εκτέλεση εάν, βάσει των πληροφοριών που της παρασχέθηκαν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, όπως έχει τροποποιηθεί, καθώς και βάσει όλων των άλλων πληροφοριών που διαθέτει, διαπιστώσει ότι το εν λόγω ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως δεν είναι έγκυρο για τον λόγο ότι εκδόθηκε χωρίς να έχει πράγματι εκδοθεί εθνικό ένταλμα συλλήψεως διαφορετικό από το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως.»

Ο όρος «δικαστική απόφαση» (η οποία είναι διαφορετική από αυτό τούτο το ΕΕΣ) διευκρινίστηκε περαιτέρω από το Δικαστήριο στην απόφαση την οποία εξέδωσε στην υπόθεση C-453/16 PPU, *Özçelik*[17], στην οποία κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η επικύρωση, από την εισαγγελική αρχή, εθνικού εντάλματος σύλληψης το οποίο

---

15 ΕΕ L 327 της 5.12.2008, σ. 27.

16 Απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Ιουνίου 2016, *Bob-Dogi,* C-241/15, ECLI:EU:C:2016:385.

17 Απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2016, *Özçelik,* C-453/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:860.

εκδόθηκε από την αστυνομία, και στο οποίο βασίζεται το ΕΕΣ, καλύπτεται από τον όρο «δικαστική απόφαση».

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-453/16 PPU, *Özçelik*

«Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 του Συμβουλίου (...), συνιστά «δικαστική απόφαση», κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, η επικύρωση, όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, από την εισαγγελική αρχή, εθνικού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος σε προγενέστερο χρόνο από αστυνομική υπηρεσία, με σκοπό την άσκηση ποινικών διώξεων.»

Η ύπαρξη εσωτερικής δικαστικής απόφασης ή εθνικού εντάλματος σύλληψης πρέπει να αναφέρεται στο έντυπο του ΕΕΣ κατά την έκδοση του ΕΕΣ [άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ και βλ. ενότητα 3.2 του παρόντος εγχειριδίου]. Η απόφαση ή το ένταλμα δεν χρειάζεται να επισυναφθούν στο ΕΕΣ.

1.5. Ο κατάλογος των 32 αξιόποινων πράξεων για τις οποίες χωρεί παράδοση χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποίνου

Πριν από την έκδοση του ΕΕΣ, η αρμόδια δικαστική αρχή πρέπει να διαπιστώνει αν μία ή περισσότερες από τις αξιόποινες πράξεις εμπίπτουν σε κάποια από τις 32 κατηγορίες για τις οποίες δεν εφαρμόζεται ο έλεγχος του διττού αξιοποίνου. Ο κατάλογος των σχετικών αξιόποινων πράξεων παρατίθεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, καθώς και στο έντυπο ΕΕΣ, στο οποίο πρέπει να σημειώνονται οι αξιόποινες πράξεις που περιλαμβάνονται στον κατάλογο.

Καθοριστικό είναι το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος. Τούτο επιβεβαιώθηκε στην απόφαση που εξεδόθη στην υπόθεση C-303/05, *Advocaten voor de Wereld*[18], στην οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 2 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ δεν είναι ασυμβίβαστο με την αρχή «ουδεμία ποινή άνευ νόμου» και δεν παραβιάζει τις αρχές της ισότητας και της απαγόρευσης των δυσμενών διακρίσεων.

Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να ελέγξει το διττό αξιόποινο μόνο ως προς αδικήματα τα οποία δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο των 32 αξιόποινων πράξεων (βλ. ενότητα 5.2).

1.6. Παρεπόμενα αδικήματα

Η ευρωπαϊκή σύμβαση εκδόσεως του 1957 περιέχει διάταξη σχετικά με τα παρεπόμενα αδικήματα:

«Άρθρον 2ον — Πράξεις δι' ας χωρεί έκδοσις

1. Έκδοσις ενεργείται δια πράξεις κολασίμους υπό των Νόμων του αιτούντος Μέρους και του Μέρους παρ' ου αιτείται η έκδοσις, αίτινες

[18] Απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2007, *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, ECLI:EU:C:2007:261, σκέψεις 48 έως 61.

τιμωρούνται δια ποινής στερήσεως της ελευθερίας ή δια μέτρου ασφαλείας, ανωτάτου ορίου ενός τουλάχιστον έτους ή αυστηροτέρας ποινής. Οσάκις έλαβε χώραν καταδίκη εις ποινήν ή επεβλήθη μέτρον ασφαλείας εις το έδαφος του αιτούντος Μέρους η απαγγελθείσα κύρωσις δέον να είναι διαρκείας τεσσάρων μηνών κατ᾽ ελάχιστον όριον.

2. Εάν η αίτησις εκδόσεως αφορά περισσοτέρας διακεκριμένας πράξεις, εκάστη των οποίων τιμωρείται υπό του Νόμου του αιτούντος Μέρους, και του Μέρους παρ᾽ ου αιτείται η έκδοσις, δια ποινής στερήσεως της ελευθερίας ή του μέτρου ασφαλείας στερητικού της ελευθερίας, εκ των οποίων όμως τινές δεν εκπληρούσι τους όρους τους σχετικούς με το όριον της ποινής, το καλούμενον Μέρος θα έχη την ευχέρειαν χορηγήσεως της εκδόσεως και δια τας τελευταίας ταύτας πράξεις.»

Στην απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ δεν υπάρχει παρόμοια διάταξη. Η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο δεν περιλαμβάνει καμία διάταξη σχετικά με την παράδοση για αξιόποινες πράξεις που τιμωρούνται με ποινή διάρκειας μικρότερης από το κατώτατο όριο που καθορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, όταν αυτές είναι παρεπόμενες των κύριων αξιόποινων πράξεων που πληρούν το εν λόγω κατώτατο όριο. Στην πράξη, ορισμένα κράτη μέλη έχουν αποφασίσει να επιτρέπουν μια τέτοια παράδοση, ενώ κάποια άλλα όχι.

Το παράρτημα VIII περιέχει κατάλογο των κρατών μελών των οποίων το νομικό σύστημα προβλέπει τη δυνατότητα παράδοσης για παρεπόμενα αδικήματα.

Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να συμπεριλάβει τέτοια παρεπόμενα αδικήματα στο έντυπο του ΕΕΣ προκειμένου να εξασφαλίζεται η συγκατάθεση του κράτους μέλους εκτέλεσης όσον αφορά την άσκηση ποινικής δίωξης για τα εν λόγω αδικήματα. Ωστόσο, το ΕΕΣ πρέπει σε κάθε περίπτωση να εκδίδεται για τουλάχιστον μία αξιόποινη πράξη η οποία πληροί το κατώτατο όριο που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ.

Εάν το κράτος μέλος εκτέλεσης δεν προβαίνει σε παράδοση για παρεπόμενα αδικήματα, ο κανόνας της ειδικότητας (άρθρο 27 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ) μπορεί να απαγορεύει στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος την άσκηση ποινικής δίωξης για τα εν λόγω αδικήματα (βλ. ενότητα 2.6 του παρόντος εγχειριδίου).

1.7. Αναλογικότητα

Το ΕΕΣ πρέπει πάντα να είναι ανάλογο προς τον σκοπό του. Ακόμη και όταν οι περιστάσεις της υπόθεσης εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, συνιστάται στις δικαστικές αρχές έκδοσης του εντάλματος να εξετάζουν κατά πόσον δικαιολογείται στη συγκεκριμένη περίπτωση η έκδοση ΕΕΣ.

Λαμβανομένων υπόψη των σοβαρών επιπτώσεων που έχει η εκτέλεση του ΕΕΣ στην ελευθερία του καταζητουμένου και των περιορισμών της ελεύθερης κυκλοφορίας που συνεπάγεται, οι δικαστικές αρχές έκδοσης του εντάλματος οφείλουν να εξετάζουν το ενδεχόμενο αξιολόγησης μιας σειράς παραγόντων προκειμένου να κρίνουν κατά πόσον η έκδοση ΕΕΣ είναι δικαιολογημένη.

Ειδικότερα, θα μπορούσαν να λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθοι παράγοντες:

α) η σοβαρότητα της αξιόποινης πράξης (για παράδειγμα, η ζημία ή ο κίνδυνος που προκάλεσε)·

β) η ποινή που ενδέχεται να επιβληθεί, εάν το πρόσωπο κριθεί ένοχο για την εικαζόμενη αξιόποινη πράξη (για παράδειγμα, αν η ποινή θα είναι στερητική της ελευθερίας)·

γ) η πιθανότητα κράτησης του προσώπου στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος μετά την παράδοση·

δ) τα συμφέροντα των θυμάτων της αξιόποινης πράξης.

Επιπλέον, οι δικαστικές αρχές έκδοσης πρέπει να εξετάζουν αν είναι δυνατή η χρήση άλλων μέτρων δικαστικής συνεργασίας αντί της έκδοσης ΕΕΣ. Ορισμένες άλλες νομικές πράξεις της Ένωσης σχετικά με τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις προβλέπουν άλλου είδους μέτρα, τα οποία σε πολλές περιπτώσεις είναι μεν αποτελεσματικά, αλλά λιγότερο περιοριστικά (βλ. ενότητα 2.5).

Γενικότερα, επισημαίνεται ότι η διενέργεια ελέγχου αναλογικότητας πριν από την έκδοση ΕΕΣ μπορεί να ενισχύσει την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ αρμόδιων αρχών των κρατών μελών. Επομένως, συμβάλλει σημαντικά στην αποτελεσματική λειτουργία του ΕΕΣ σε ολόκληρη την Ένωση.

1.8. Άλλα μέτρα που είναι διαθέσιμα βάσει νομικών πράξεων της Ένωσης σχετικά με τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις

Συνιστάται στις δικαστικές αρχές έκδοσης, προτού αποφασίσουν την έκδοση ΕΕΣ, να εξετάζουν δεόντως το ενδεχόμενο λήψης άλλων μέτρων.

Υπάρχουν αρκετά μέτρα τα οποία είναι διαθέσιμα βάσει νομικών πράξεων της Ένωσης σχετικά με τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις και τα οποία βασίζονται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και συμπληρώνουν το ΕΕΣ. Σε ορισμένες περιπτώσεις, τα εν λόγω μέτρα ενδέχεται να είναι καταλληλότερα από το ΕΕΣ. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν ειδικότερα:

α) την ευρωπαϊκή εντολή έρευνας·

β) τη μεταφορά κρατουμένων·

γ) τη μεταφορά αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής και εναλλακτικών κυρώσεων·

δ) το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης·

ε) την επιβολή χρηματικών ποινών.

Το πεδίο εφαρμογής των μέτρων αυτών επεξηγείται εν συντομία στις ενότητες 2.5.1 έως 2.5.5. Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις δυνατότητες που παρέχονται από άλλα διεθνή μέτρα, όπως η σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για

τη διαβίβαση των ποινικών δικογραφιών, της 15ης Μαΐου 1972 (ETS αριθ. 073), όπως επεξηγείται συνοπτικά στην ενότητα 2.5.6.

Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την πρακτική εφαρμογή νομικών πράξεων της Ένωσης σχετικών με τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο του ΕΔΔ: *www.ejn-crimjust.europa.eu*.

Στην ενότητα «Νομική βιβλιοθήκη» του δικτυακού τόπου του ΕΔΔ παρέχονται εμπεριστατωμένες και πρακτικές πληροφορίες για κάθε νομική πράξη, μεταξύ των οποίων κείμενα όπως έχουν δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τροποποιητικές πράξεις, κατάσταση εφαρμογής, έντυπα σε μορφή Word, κοινοποιήσεις, δηλώσεις, εκθέσεις, εγχειρίδια και άλλες πρακτικές πληροφορίες. Για την εξασφάλιση εύκολης πρόσβασης στις νομικές πράξεις της Ένωσης σχετικά με τη δικαστική συνεργασία, καθώς και στην κατάσταση εφαρμογής τους στα κράτη μέλη, υπάρχουν χωριστά σημεία εισόδου (συντομεύσεις) στην αρχική σελίδα του δικτυακού τόπου του ΕΔΔ.

Στο στάδιο της ποινικής προδικασίας μπορούν, ειδικότερα, να εξεταστούν τα ακόλουθα μέτρα:

α) έκδοση ευρωπαϊκής εντολής έρευνας (ΕΕΕ) για την εξέταση υπόπτου με τη χρήση σύνδεσης μέσω βίντεο σε άλλο κράτος μέλος·

β) έκδοση ΕΕΕ για την εξέταση υπόπτου σε άλλο κράτος μέλος από τις αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους·

γ) έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος επιτήρησης για την εκτέλεση μη στερητικού της ελευθερίας μέτρου επιτήρησης του υπόπτου από το κράτος μέλος διαμονής του υπόπτου κατά την προδικασία·

δ) εισαγωγή καταχώρισης στο SIS για τον σκοπό της διαπίστωσης του τόπου διαμονής ή κατοικίας υπόπτου (άρθρο 34 της απόφασης SIS II). Οι εν λόγω καταχωρίσεις διαφέρουν από τις καταχωρίσεις με σκοπό τη σύλληψη, που περιγράφονται στην ενότητα 3.3.1 του παρόντος εγχειριδίου. Αμέσως μετά τη γνωστοποίηση του τόπου διαμονής ή κατοικίας στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος, αυτή οφείλει να λάβει τα μέτρα που απαιτούνται στη συνέχεια (όπως η κλήτευση του υπόπτου προς εμφάνιση ενώπιον της αρχής που έχει επιληφθεί της σχετικής ποινικής διαδικασίας) και να διαγράψει την καταχώριση από το SIS σύμφωνα με το σημείο 6.5 του εγχειριδίου SIRENE·

ε) κλήτευση υπόπτου, ο οποίος βρίσκεται στο κράτος μέλος εκτέλεσης, προς εμφάνιση ενώπιον της αρχής που έχει επιληφθεί της σχετικής ποινικής διαδικασίας στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος·

στ) πρόσκληση οικειοθελούς παράστασης στην ποινική διαδικασία.

Στο στάδιο μετά τη δίκη, αφού απαγγελθεί η ποινή, μπορούν ειδικότερα να εξεταστούν τα ακόλουθα μέτρα:

α) μεταφορά στερητικής της ελευθερίας ποινής στο κράτος μέλος διαμονής του καταδικασθέντος προσώπου για εκτέλεση από το εν λόγω κράτος μέλος·

β) μεταφορά εναλλακτικής ποινής (π.χ. παροχή κοινωφελούς εργασίας) ή εντολής αναστολής εκτέλεσης της ποινής στο κράτος μέλος διαμονής του καταδικασθέντος προσώπου για εκτέλεση από το εν λόγω κράτος μέλος.

1.8.1. Ευρωπαϊκή εντολή έρευνας (ΕΕΕ)

Οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις[19]

Η ΕΕΕ μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη λήψη αποδεικτικών στοιχείων από άλλο κράτος μέλος. Η ΕΕΕ καλύπτει κάθε ερευνητικό μέτρο, με εξαίρεση τη σύσταση κοινών ομάδων έρευνας. Στόχος είναι να μπορούν τα κράτη μέλη να ζητούν από άλλο κράτος μέλος την εκτέλεση ερευνητικών μέτρων βάσει αμοιβαίας αναγνώρισης. Μολαταύτα, η εκτέλεση ΕΕΕ που αφορούν ερευνητικά μέτρα τα οποία δεν υφίστανται ή δεν είναι διαθέσιμα σε κράτη μέλη εκτέλεσης είναι δυνατή με τη χρήση εναλλακτικού ερευνητικού μέτρου.

Η ΕΕΕ αντικαθιστά τη σύμβαση για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης[20] και το συνονθύλευμα των προγενέστερων νομικών διατάξεων στον συγκεκριμένο τομέα. Η ενσωμάτωση των υφιστάμενων μέτρων σε μια νέα ενιαία πράξη αποσκοπεί στην ταχύτερη και αποδοτικότερη δικαστική συνεργασία στο πλαίσιο των ερευνών. Η ΕΕΕ μπορεί να χρησιμοποιηθεί τόσο σε ποινικές διαδικασίες όσο και σε διαδικασίες που κινούν οι διοικητικές αρχές, με δικαστική επικύρωση, όταν υπάρχει ποινική διάσταση. Τα κράτη μέλη πρέπει να αποφασίζουν σχετικά με την αναγνώριση ή την εκτέλεση μιας ΕΕΕ εντός 30 ημερών και να εκτελούν το ερευνητικό μέτρο εντός 90 ημερών από τη λήψη της εν λόγω απόφασης.

Σε ορισμένες περιπτώσεις είναι δυνατή η έκδοση ΕΕΕ για την ανάκριση υπόπτου με τη χρήση σύνδεσης μέσω βίντεο, προκειμένου να αποφασιστεί αν θα εκδοθεί ΕΕΣ με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης εναντίον του.

> *Παράδειγμα 1:* Ο Pierre μετεγκαταστάθηκε πρόσφατα από το κράτος μέλος Α στο κράτος μέλος Β. Υπάρχουν στοιχεία που υποδεικνύουν ότι υπήρξε συνεργός στην τέλεση σοβαρής αξιόποινης πράξης στο κράτος μέλος Α. Ωστόσο, οι αρχές του κράτους μέλους Α πρέπει να τον ανακρίνουν για να μπορέσουν να αποφασίσουν αν θα ασκήσουν ποινική δίωξη εναντίον του. Η δικαστική αρχή του κράτους μέλους Α μπορεί να εκδώσει ΕΕΕ για την ανάκριση του Pierre με τη χρήση σύνδεσης μέσω βίντεο στο κράτος μέλος Β.
>
> *Παράδειγμα 2:* Εναλλακτικά, λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών περιστατικών του παραδείγματος 1, η δικαστική αρχή του κράτους μέλους Α μπορεί να εκδώσει ΕΕΕ για να ζητήσει από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους Β να ανακρίνουν τον Pierre και να της διαβιβάσουν εγγράφως τα πρακτικά της κατάθεσής του.

---

19 ΕΕ L 130 της 1.5.2014, σ. 1.

20 Σύμβαση που καταρτίζεται από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 34 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ C 197 της 12.7.2000, σ. 3).

1.8.2. Μεταφορά κρατουμένων

Απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Η απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ παρέχει ένα σύστημα για τη μεταφορά καταδίκων στο κράτος μέλος εθνικότητας ή συνήθους διαμονής τους ή σε άλλο κράτος μέλος με το οποίο έχουν στενούς δεσμούς. Η απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ εφαρμόζεται επίσης όταν ο κατάδικος βρίσκεται ήδη στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Η συναίνεση του καταδίκου στη μεταφορά δεν αποτελεί πλέον προαπαιτούμενο σε κάθε περίπτωση. Για τα κράτη μέλη, η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο αντικατέστησε τη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης, της 21ης Μαρτίου 1983, για τη μεταφορά καταδίκων (ETS αριθ. 112), και το πρόσθετο πρωτόκολλο αυτής, της 18ης Δεκεμβρίου 1997 (ETS αριθ. 167).

Σε ορισμένες περιπτώσεις, αντί της έκδοσης ΕΕΣ για την παράδοση του προσώπου προκειμένου να εκτίσει την ποινή στο κράτος μέλος στο οποίο αυτή απαγγέλθηκε, η απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την εκτέλεση της ποινής στον τόπο διαμονής του καταδίκου, όπου έχει ενδεχομένως περισσότερες πιθανότητες επανένταξης.

Το άρθρο 25 της απόφασης-πλαισίου 2008/909/ΔΕΥ περιέχει επίσης ειδική διάταξη σχετικά με την εκτέλεση στερητικών της ελευθερίας ποινών στο κράτος μέλος εκτέλεσης όσον αφορά περιπτώσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 4 σημείο 6 και στο άρθρο 5 σημείο 3 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ (βλ. ενότητες 5.4.2 και 5.8.2 του παρόντος εγχειριδίου). Στις περιπτώσεις στις οποίες εφαρμόζεται το άρθρο 4 σημείο 6 ή το άρθρο 5 σημείο 3 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, η απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ πρέπει επίσης να εφαρμόζεται για τη μεταφορά της ποινής στο κράτος μέλος στο οποίο εκτελείται.

Παράδειγμα 1

Ο Jerzy είναι υπήκοος του κράτους μέλους Β, στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του. Κατά τη διάρκεια επίσκεψης στο κράτος μέλος Α, διαπράττει εκεί αξιόποινη πράξη. Καταδικάζεται σε δύο έτη φυλάκισης στο κράτος μέλος Α.

Οι αρχές του κράτους μέλους Α μπορούν να μεταφέρουν την ποινή για εκτέλεση στο κράτος μέλος Β χωρίς τη συναίνεση του Jerzy, εάν αυτό αυξάνει τις πιθανότητες επανένταξής του και εφόσον πληρούνται άλλες προϋποθέσεις της απόφασης-πλαισίου 2008/909/ΔΕΥ.

Παράδειγμα 2

Ο Gustav είναι υπήκοος του κράτους μέλους Β, αλλά διαμένει στο κράτος μέλος Α, στο οποίο έχει μόνιμη εργασία και όπου διαμένει επίσης η οικογένειά του. Καταδικάζεται στο κράτος μέλος Β για φορολογικό αδίκημα και του επιβάλλεται στερητική της ελευθερίας ποινή. Αντί της έκδοσης ΕΕΣ για την εκτέλεση της

ποινής, οι αρχές στο κράτος μέλος Β μπορούν να μεταφέρουν τη στερητική της ελευθερίας ποινή για να εκτελεστεί στο κράτος μέλος Α.

1.8.3. Ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης

Απόφαση-πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση[21]

Η απόφαση-πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ εισάγει τη δυνατότητα μεταφοράς ενός μη στερητικού της ελευθερίας μέτρου επιτήρησης από το κράτος μέλος στο οποίο ένας μη μόνιμος κάτοικος είναι ύποπτος για τη διάπραξη αξιόποινης πράξης σε εκείνο το κράτος μέλος στο οποίο συνήθως διαμένει. Αυτό δίνει τη δυνατότητα στον ύποπτο να υποβληθεί σε μέτρο επιτήρησης στο κανονικό του περιβάλλον μέχρι να διεξαχθεί δίκη στο άλλο κράτος μέλος. Το ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης μπορεί να χρησιμοποιηθεί για όλα τα μη στερητικά της ελευθερίας μέτρα επιτήρησης κατά την προδικασία, όπως είναι οι περιορισμοί επί των μετακινήσεων και η υποχρέωση εμφάνισης κατά τακτά διαστήματα σε συγκεκριμένη αρχή.

Η ενδεχόμενη έκδοση εντάλματος για τη μεταφορά απόφασης με την οποία επιβάλλονται μέτρα επιτήρησης αποφασίζεται από το κράτος μέλος που ασκεί την ποινική δίωξη. Τα είδη μέτρων επιτήρησης που καλύπτονται προβλέπονται στην απόφαση-πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ, καθώς και στις μεταγενέστερες δηλώσεις κάθε κράτους μέλους, κατάλογος των οποίων δημοσιεύεται στον δικτυακό τόπο του ΕΔΔ. Για τη μεταφορά ενός μέτρου επιτήρησης απαιτείται η συναίνεση του τελούντος υπό επιτήρηση προσώπου.

> *Παράδειγμα:* Η Σόνια ζει και εργάζεται στο κράτος μέλος Β, αλλά διαμένει προσωρινά στο κράτος μέλος Α, όπου ερευνάται σε σχέση με υπόθεση απάτης. Η δικαστική αρχή του κράτους μέλους Α γνωρίζει πού διαμένει η Σόνια στο κράτος μέλος Β και εκτιμά ότι ο κίνδυνος φυγοδικίας της είναι περιορισμένος. Αντί της προσωρινής κράτησής της στο κράτος μέλος Α, η δικαστική αρχή του κράτους μέλους Α μπορεί να εκδώσει ένταλμα με το οποίο να την υποχρεώνει να εμφανίζεται κατά τακτά διαστήματα στην αστυνομία στο κράτος μέλος Β. Προκειμένου να επιτραπεί στη Σόνια να επιστρέψει και να παραμείνει στο κράτος μέλος Β έως ότου η υπόθεση εκδικαστεί στο κράτος μέλος Α, η αρμόδια στο κράτος μέλος Α αρχή μπορεί, με τη συναίνεση της Σόνιας, να εκδώσει ευρωπαϊκό ένταλμα επιτήρησης, ούτως ώστε να αναγνωριστεί και να εκτελεστεί στο κράτος μέλος Β η υποχρέωση της Σόνιας να εμφανίζεται στην αστυνομία κατά τακτά διαστήματα.

1.8.4. Μεταφορά αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους και εναλλακτικών κυρώσεων

Απόφαση-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων και αποφάσεων

[21] ΕΕ L 294 της 11.11.2009, σ. 20.

αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους με σκοπό την εποπτεία των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων[22]

Με την απόφαση-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ καθιερώνεται η εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε κυρώσεις εναλλακτικές της στερητικής της ελευθερίας ποινής και μέτρα που διευκολύνουν την πρόωρη απόλυση. Η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο αφορά το στάδιο μετά τη δίκη.

Προβλέπει ότι απόφαση αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους ή άλλη εναλλακτική κύρωση μπορεί να εκτελεστεί σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο απαγγέλθηκε η ποινή, εφόσον συναινεί σε αυτό ο ενδιαφερόμενος.

> *Παράδειγμα:* Η Άννα είναι υπήκοος του κράτους μέλους Α, αλλά βρίσκεται για διακοπές στο κράτος μέλος Β. Κρίνεται ένοχη για αδίκημα στο κράτος μέλος Β και καταδικάζεται στην παροχή κοινωφελούς εργασίας, αντί της επιβολής στερητικής της ελευθερίας ποινής. Μπορεί να επιστρέψει στο κράτος μέλος Α, όπου οι αρχές υποχρεούνται να αναγνωρίσουν τη διαταγή παροχής κοινωφελούς εργασίας και να επιτηρούν την εκτέλεσή της από την Άννα.

1.8.5. Χρηματικές ποινές

Απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών[23]

Η απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ εφαρμόζει την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης στις χρηματικές ποινές που επιβάλλουν δικαστικές ή διοικητικές αρχές. Σκοπός της είναι η διευκόλυνση της εκτέλεσης των εν λόγω ποινών σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο επιβλήθηκαν. Η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο επιτρέπει σε δικαστική ή διοικητική αρχή να διαβιβάσει χρηματική ποινή απευθείας σε αρχή άλλου κράτους μέλους, όπου η εν λόγω ποινή αναγνωρίζεται και εκτελείται χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις.

Το πεδίο εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου 2005/214/ΔΕΥ καλύπτει όλες τις αξιόποινες πράξεις [άρθρο 1 στοιχείο α) σημεία i) και ii)], καθώς και «παραβάσεις των κανόνων δικαίου», υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχει δυνατότητα προσφυγής σε «δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ειδικά σε ποινικές υποθέσεις» (το Δικαστήριο έχει αποσαφηνίσει αυτή την τελευταία έννοια στην απόφαση που εξέδωσε στην υπόθεση C-60/12 *Baláž*[24], σκέψεις 39 και 40).

Η διαδικασία εφαρμόζεται σε διασυνοριακές περιπτώσεις, στις οποίες ένα κράτος μέλος επιβάλλει χρηματική ποινή, η οποία πρέπει να εκτελεστεί στο κράτος μέλος στο οποίο ο δράστης διαμένει ή διαθέτει περιουσιακά στοιχεία ή εισόδημα.

Στα συστήματα ορισμένων κρατών μελών, μη καταβληθείσα χρηματική ποινή μπορεί να μετατραπεί σε ποινή στερητική της ελευθερίας. Στις περιπτώσεις αυτές, μπορεί να εκδοθεί ΕΕΣ για την εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής. Συνιστάται, όπου

---

22 ΕΕ L 337 της 16.12.2008, σ. 102.

23 ΕΕ L 76 της 22.3.2005, σ. 16.

24 Απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Νοεμβρίου 2013, *Baláž*, C-60/12, ECLI:EU:C:2013:733.

είναι εφικτό, η απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ να θεωρείται ένας από τους τρόπους αναγκαστικής εκτέλεσης της πληρωμής πριν από τη μετατροπή της χρηματικής ποινής σε ποινή στερητική της ελευθερίας, ώστε να αποφεύγεται η ανάγκη έκδοσης ΕΕΣ.

1.8.6. Διαβίβαση ποινικών δικογραφιών

Η διαβίβαση ποινικών δικογραφιών στο κράτος μέλος διαμονής του υπόπτου πρέπει να εξετάζεται στις οικείες περιπτώσεις. Νομική βάση για τη διαβίβαση είναι η σύμβαση του 1972 για τη διαβίβαση των ποινικών δικογραφιών. Όσον αφορά τα κράτη μέλη που δεν έχουν κυρώσει τη σύμβαση, η διαβίβαση μπορεί να βασίζεται στην τακτική δικαιοδοσία του παραλαμβάνοντος κράτους μέλους για την κίνηση ποινικής έρευνας. Στην περίπτωση αυτή, η αίτηση βασίζεται συνήθως στο άρθρο 21 της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης, της 20ής Απριλίου 1959, για αμοιβαία δικαστική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις (ETS αριθ. 030).

1.9. Κανόνας της ειδικότητας — πιθανή ποινική δίωξη για άλλες αξιόποινες πράξεις

Γενικά, πρόσωπο το οποίο παραδόθηκε δεν διώκεται ποινικώς, καταδικάζεται ή άλλως πως στερείται της ελευθερίας του για αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε. Αυτός είναι ο κανόνας της ειδικότητας, που προβλέπεται στο άρθρο 27 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ.

Ο κανόνας της ειδικότητας υπόκειται σε ορισμένες εξαιρέσεις. Η απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ παρέχει τη δυνατότητα σε κάθε κράτος μέλος να κοινοποιεί ότι, στις σχέσεις του με άλλα κράτη μέλη που έχουν προβεί στην ίδια κοινοποίηση, παραιτείται από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας, εκτός εάν, σε συγκεκριμένη περίπτωση, η δικαστική αρχή εκτέλεσης ορίσει άλλως στην απόφασή της για την παράδοση (βλ. άρθρο 27 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Βάσει των πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, μόνον η Εσθονία, η Αυστρία και η Ρουμανία έχουν αποστείλει τέτοιες κοινοποιήσεις.

Επιπλέον, στο άρθρο 27 παράγραφος 3 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ απαριθμούνται άλλες περιπτώσεις στις οποίες δεν εφαρμόζεται ο κανόνας της ειδικότητας:

«α) όταν ο παραδοθείς, μολονότι είχε τη δυνατότητα να εγκαταλείψει το έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο παραδόθηκε, δεν το έπραξε εντός 45 ημερών από την οριστική απαλλαγή του ή επέστρεψε σε αυτό αφού το είχε εγκαταλείψει·

β) η αξιόποινη πράξη δεν τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας·

γ) η ποινική διαδικασία δεν συνεπάγεται την εφαρμογή μέτρου περιοριστικού της ελευθερίας του προσώπου·

δ) όταν στον παραδοθέντα ενδέχεται να επιβληθεί ποινή ή μέτρο που δεν συνεπάγονται στέρηση της ελευθερίας, ιδίως χρηματική ποινή ή υποκατάστατο μέτρο, ακόμη και εάν αυτή ή ποινή ή το μέτρο ενδέχεται να περιορίζει την ατομική του ελευθερία·

ε) όταν ο συλληφθείς συγκατατέθηκε να παραδοθεί, ενδεχομένως συγχρόνως με την παραίτηση από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 13·

στ) όταν ο συλληφθείς μετά την παράδοσή του παραιτήθηκε ρητά από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας όσον αφορά συγκεκριμένες αξιόποινες πράξεις προγενέστερης της παράδοσής του. Η παραίτηση γίνεται ενώπιον των αρμόδιων δικαστικών αρχών του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και καταχωρείται στα πρακτικά σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του εν λόγω κράτους. Διατυπώνεται κατά τρόπο που να προκύπτει ότι το έπραξε εκουσίως και έχοντας πλήρη επίγνωση των σχετικών συνεπειών. Προς τούτο, έχει το δικαίωμα να επικουρείται από νομικό παραστάτη».

Σε άλλες περιπτώσεις, είναι απαραίτητο να ζητείται η συγκατάθεση του αρχικού κράτους μέλους εκτέλεσης για την άσκηση ποινικής δίωξης ή την εκτέλεση όσον αφορά τις άλλες αξιόποινες πράξεις [άρθρο 27 παράγραφος 3 στοιχείο ζ) της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ]. Συγκατάθεση πρέπει να παρέχεται όταν η αξιόποινη πράξη για την οποία αυτή ζητείται υπόκειται η ίδια σε παράδοση σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ, εκτός εάν ισχύει λόγος υποχρεωτικής ή προαιρετικής μη εκτέλεσης.

Κατά περίπτωση, η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να παράσχει τη συγκατάθεσή της μόνον εφόσον πληρούται μία από τις προϋποθέσεις που αφορούν τις ποινές ισόβιας κάθειρξης και τη διαμεταγωγή ημεδαπών και κατοίκων που προβλέπονται στο άρθρο 5 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ (βλ. ενότητα 5.8 του παρόντος εγχειριδίου). Στις εν λόγω περιπτώσεις, το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος πρέπει να παρέχει τις κατάλληλες εγγυήσεις (άρθρο 27 παράγραφος 4 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Διαδικασία παραίτησης από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας με τη συγκατάθεση της δικαστικής αρχής εκτέλεσης

Η αίτηση συγκατάθεσης πρέπει να υποβάλλεται βάσει της ίδιας διαδικασίας και να περιέχει τις ίδιες πληροφορίες με ένα κανονικό ΕΕΣ. Η αρμόδια δικαστική αρχή διαβιβάζει την αίτηση συγκατάθεσης απευθείας στη δικαστική αρχή εκτέλεσης η οποία παρέδωσε το πρόσωπο. Οι πληροφορίες που περιέχονται στην αίτηση, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 8 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, πρέπει να μεταφράζονται σύμφωνα με τους ίδιους κανόνες που ισχύουν για το ΕΕΣ. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης πρέπει να λάβει την απόφαση το αργότερο 30 ημέρες μετά την παραλαβή της αίτησης (άρθρο 27 παράγραφος 4 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Στην απόφαση την οποία εξέδωσε στην υπόθεση C-388/08 PPU, *Leymann και Pustovarov*[25], το Δικαστήριο εξέτασε τον τρόπο με τον οποίο μπορούσε να διαπιστωθεί αν η επίμαχη αξιόποινη πράξη ήταν «άλλη αξιόποινη πράξη» από εκείνη για την οποία το πρόσωπο παραδόθηκε, κατά την έννοια του άρθρου 27 παράγραφος 2 της απόφασης-

[25] Απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Δεκεμβρίου 2008, *Leymann και Pustovarov*, C-388/08 PPU, ECLI:EU:C:2008:669.

πλαισίου για το ΕΕΣ, με συνέπεια να απαιτείται η εφαρμογή της διαδικασίας συγκατάθεσης που προβλέπεται στο άρθρο 27 παράγραφος 3 στοιχείο ζ) και στο άρθρο 27 παράγραφος 4 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ. Το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι:

> «(…) πρέπει να εξακριβώνεται αν τα στοιχεία που συνθέτουν την αξιόποινη πράξη, σύμφωνα με τη νομική περιγραφή της εντός του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, είναι εκείνα για τα οποία παραδόθηκε ο καταζητούμενος και αν υπάρχει επαρκής αντιστοιχία μεταξύ των περιλαμβανομένων στο ένταλμα συλλήψεως στοιχείων και εκείνων της μεταγενέστερης διαδικαστικής πράξεως. Μεταβολές όσον αφορά τον χρόνο και τον τόπο είναι αποδεκτές, υπό την προϋπόθεση, όμως, ότι απορρέουν από στοιχεία συλλεγέντα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που κινήθηκε εντός του κράτους εκδόσεως του εντάλματος σχετικά με τις πράξεις που περιγράφονται στο ένταλμα συλλήψεως, ότι δεν αλλοιώνουν τη φύση της αξιόποινης πράξεως και ότι δεν συνεπάγονται λόγο μη εκτελέσεως βάσει των άρθρων 3 και 4 της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου.»

3. ΔΙΑΔΙΚΑΣΊΑ ΈΚΔΟΣΗΣ ΕΕΣ

1.10. Άλλες εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες και ΕΕΣ που αφορούν το ίδιο πρόσωπο

1.10.1. Στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος

Πριν από την έκδοση ΕΕΣ, συνιστάται στην αρμόδια δικαστική αρχή να ελέγχει αν έχουν κινηθεί άλλες ποινικές διαδικασίες ή έχουν εκδοθεί άλλα ΕΕΣ που αφορούν τον καταζητούμενο στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.

Εάν υπάρχουν άλλες εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες ή εκτελεστές στερητικές της ελευθερίας ποινές κατά του καταζητουμένου στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος, συνιστάται η επικοινωνία και, όταν είναι εφικτό, ο συντονισμός με άλλες εθνικές αρχές πριν από την έκδοση ΕΕΣ. Είναι σημαντικό να διασφαλίζεται ότι το ΕΕΣ καλύπτει όλες τις αξιόποινες πράξεις για τις οποίες πρόκειται να ασκηθεί ποινική δίωξη ή για τις οποίες έχει καταδικαστεί ο καταζητούμενος στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος. Αυτό συνιστάται ιδίως λόγω του κανόνα της ειδικότητας, ο οποίος ενδέχεται να μην επιτρέπει την άσκηση ποινικής δίωξης ή την απαγγελία ποινής για αξιόποινες πράξεις διαφορετικές από εκείνες για τις οποίες το κράτος μέλος εκτέλεσης παρέδωσε τον καταζητούμενο (βλ. ενότητα 2.6). Παρότι η συναίνεση του καταζητουμένου ή η συγκατάθεση του κράτους μέλους εκτέλεσης για την άσκηση ποινικής δίωξης ή την εκτέλεση της ποινής για τις εν λόγω αξιόποινες πράξεις μπορεί να ζητηθεί μετά την παράδοση [βλ. άρθρο 27 παράγραφος 3 στοιχεία στ) και ζ) της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ], η πρακτική έχει δείξει ότι η εξασφάλιση της εν λόγω συναίνεσης ή συγκατάθεσης μπορεί να είναι χρονοβόρα ή επαχθής.

Εφόσον είναι εφικτό, όλες οι αξιόποινες πράξεις πρέπει να περιλαμβάνονται σε ένα ΕΕΣ, ούτως ώστε η διαδικασία στο κράτος μέλος εκτέλεσης να καθίσταται ταχύτερη και αποδοτικότερη. Εάν υπάρχει προηγούμενο ΕΕΣ που αφορά το ίδιο πρόσωπο, το εν λόγω ΕΕΣ μπορεί, όταν αυτό είναι εφικτό, να αντικαθίσταται με νέο ΕΕΣ το οποίο περιλαμβάνει τόσο τις αξιόποινες πράξεις του προηγούμενου ΕΕΣ όσο και τις νέες

αξιόποινες πράξεις. Εάν υπάρχει προηγούμενη καταχώριση με σκοπό τη σύλληψη του προσώπου, αυτή πρέπει να επικαιροποιηθεί ώστε να περιλαμβάνει το νέο ΕΕΣ. Επιτρέπεται η εισαγωγή περισσότερων του ενός ΕΕΣ ανά καταχώριση με σκοπό τη σύλληψη (βλ. σημείο 3.1 του εγχειριδίου SIRENE).

1.10.2. Σε άλλο κράτος μέλος

Εάν υπάρχουν ενδείξεις για την ύπαρξη άλλων εκκρεμών ποινικών διαδικασιών ή εκτελεστών στερητικών της ελευθερίας ποινών κατά του καταζητουμένου σε άλλο κράτος μέλος ή σε άλλα κράτη μέλη, είναι πιθανό να ενδείκνυται η επικοινωνία με τις αρχές του άλλου ή των άλλων κρατών μελών πριν από την έκδοση του ΕΕΣ. Στις περιπτώσεις αυτές, οι αρχές των διάφορων κρατών μελών θα μπορούσαν να εξετάσουν το ενδεχόμενο συντονισμού όσον αφορά τον καθορισμό του κράτους μέλους που θα εκδώσει το (πρώτο) ΕΕΣ και το ενδεχόμενο μεταφοράς της ποινικής διαδικασίας σε ένα ή τουλάχιστον σε λιγότερα κράτη μέλη.

Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ελέγχουν στο SIS αν άλλο κράτος μέλος έχει εισαγάγει καταχώριση με σκοπό τη σύλληψη για το ίδιο πρόσωπο. Είναι δυνατή η εισαγωγή καταχώρισης από περισσότερα κράτη μέλη για τη σύλληψη του ίδιου φυσικού προσώπου. Σε περίπτωση σύλληψης, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης ενημερώνει ταυτόχρονα κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος (βλ. σημείο 3.2 του εγχειριδίου SIRENE).

Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να επικοινωνούν με τη Eurojust ή με τα σημεία επαφής του ΕΔΔ ή και με τα δύο, ή να επικοινωνούν απευθείας με την αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους[26].

Επισημαίνεται ότι, εάν το κράτος μέλος εκτέλεσης έχει λάβει πολλαπλά ΕΕΣ για τον καταζητούμενο, πρέπει σε κάθε περίπτωση να αποφασίζει σε ποιο κράτος θα παραδοθεί πρώτα ο καταζητούμενος (βλ. ενότητα 5.10.). Ως εκ τούτου, ενδέχεται να είναι αποτελεσματικότερη η επιδίωξη συμφωνίας μεταξύ των δικαστικών αρχών έκδοσης όσον αφορά το κράτος μέλος στο οποίο θα πρέπει να παραδοθεί πρώτα ο καταζητούμενος πριν από την έκδοση πολλαπλών ΕΕΣ για το ίδιο πρόσωπο. Παρότι δεν δεσμεύεται από τυχόν συμφωνίες μεταξύ των δικαστικών αρχών έκδοσης σχετικά με παράλληλα ΕΕΣ, η δικαστική αρχή εκτέλεσης είναι σκόπιμο να τα λαμβάνει υπόψη.

Ως εκ τούτου, συνιστάται επίσης να συμπληρώνεται η ενότητα «στ» (Άλλες περιστάσεις συναφείς με την υπόθεση) του εντύπου του ΕΕΣ με στοιχεία σχετικά με τις εν λόγω συμφωνίες, ώστε οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης να ενημερώνονται αμέσως για αυτές.

1.11. Συμπλήρωση του εντύπου του ΕΕΣ

Λεπτομερείς οδηγίες για τη συμπλήρωση του εντύπου ΕΕΣ παρατίθενται στο παράρτημα III.

---

[26] Για μια γενική εισαγωγή σχετικά με τα καθήκοντα της Eurojust και του ΕΔΔ, βλ. έγγραφο «Συνδρομή στη Διεθνή Συνεργασία σε Ποινικά Θέματα για ασκούντες συναφή προς τη δικαιοσύνη επαγγέλματα - Το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο και η Eurojust — Τι μπορούμε να κάνουμε για σας;», το οποίο διατίθεται στον δικτυακό τόπο τόσο του ΕΔΔ (https://www.ejn-crimjust.europa.eu) όσο και της Eurojust (http://www.eurojust.europa.eu).

1.11.1. Πληροφορίες που είναι απαραίτητες οπωσδήποτε

Η δικαστική αρχή εκτέλεσης πρέπει οπωσδήποτε να διαθέτει τις ελάχιστες απαραίτητες πληροφορίες ώστε να μπορεί να λάβει απόφαση σχετικά με την παράδοση (βλ. άρθρο 15 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Ειδικότερα, η δικαστική αρχή εκτέλεσης πρέπει να είναι σε θέση να επιβεβαιώσει την ταυτότητα του προσώπου και να αξιολογήσει κατά πόσον συντρέχει οποιοσδήποτε λόγος μη εκτέλεσης. Επομένως, η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος πρέπει να αποδίδει ιδιαίτερη προσοχή στην περιγραφή της αξιόποινης πράξης ή πράξεων στο έντυπο του ΕΕΣ.

Οι ακριβείς πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται εξαρτώνται από τις περιστάσεις κάθε υπόθεσης. Ωστόσο, είναι σκόπιμο να λαμβάνεται υπόψη ότι η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να γνωρίζει ελάχιστα ή και καθόλου την υπόθεση για την οποία εκδίδεται το ΕΕΣ ή το νομικό σύστημα του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος. Κατά συνέπεια, είναι καθοριστικής σημασίας να διασφαλίζουν οι δικαστικές αρχές έκδοσης του εντάλματος τη σαφήνεια, την ορθότητα και την πληρότητα των πληροφοριών που περιέχονται στο ΕΕΣ. Εάν το ΕΕΣ έχει συμπληρωθεί με ορθό τρόπο, δεν απαιτούνται συμπληρωματικά έγγραφα.

Η πείρα δείχνει ότι οι αιτήσεις για την παροχή περαιτέρω πληροφοριών που ανταλλάσσονται μεταξύ των δικαστικών αρχών έκδοσης και εκτέλεσης του εντάλματος αποτελούν έναν από τους κύριους λόγους καθυστέρησης στην εκτέλεση των ΕΕΣ, πράγμα που συχνά έχει ως επακόλουθο την υπέρβαση των προθεσμιών που προβλέπονται στην απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ (βλ. ενότητα 4.1 σχετικά με τις προθεσμίες).

1.11.2. Χρήσιμες συμπληρωματικές πληροφορίες οι οποίες παρέχονται από τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος

Εφόσον υπάρχουν, στην καταχώριση στο SIS πρέπει να προστίθενται φωτογραφίες και δακτυλικά αποτυπώματα του καταζητουμένου. Επιπλέον, θα πρέπει πάντα να δίδονται τα στοιχεία επικοινωνίας και ο αριθμός κινητού τηλεφώνου του γραφείου επιφυλακής και του αρμόδιου προσώπου, έτσι ώστε να μπορούν να ειδοποιηθούν αμέσως, όποια ώρα της ημέρας και αν βρεθεί ο καταζητούμενος.

Όταν είναι πιθανό το κράτος μέλος εκτέλεσης να ζητήσει εγγυήσεις από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος βάσει του άρθρου 5 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, συνιστάται η προσθήκη των σχετικών πληροφοριών στο ΕΕΣ. Για παράδειγμα, η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος ενδέχεται να δηλώνει ήδη τη συγκατάθεσή της για τη διαμεταγωγή του καταζητουμένου στο κράτος μέλος εκτέλεσης υπό συγκεκριμένους όρους (βλ. ενότητα 5.8).

1.12. Διαβίβαση του ΕΕΣ

Η διαδικασία διαβίβασης του ΕΕΣ εξαρτάται από το αν η δικαστική αρχή έκδοσης γνωρίζει πού βρίσκεται ο καταζητούμενος (άρθρο 9 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Στις περισσότερες περιπτώσεις, ο τόπος στον οποίο βρίσκεται ο καταζητούμενος δεν είναι γνωστός ή εξακριβωμένος, και το ΕΕΣ πρέπει να διαβιβάζεται σε όλα τα κράτη μέλη μέσω του SIS. Ακόμη κι αν είναι γνωστός ο τόπος στον οποίον βρίσκεται ο καταζητούμενος, η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να αποφασίσει να

προβεί σε καταχώριση στο SIS (άρθρο 9 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

1.12.1. Όταν δεν είναι γνωστός ο τόπος στον οποίον βρίσκεται ο καταζητούμενος

Όταν δεν είναι γνωστός ο τόπος στον οποίον βρίσκεται ο καταζητούμενος, το ΕΕΣ πρέπει να διαβιβάζεται σε όλα τα κράτη μέλη. Για τον σκοπό αυτό, πρέπει να εισάγεται στο SIS καταχώριση με σκοπό τη σύλληψη ή την παράδοση σύμφωνα με το άρθρο 26 της απόφασης SIS II. Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος πρέπει να εκδώσει το ΕΕΣ ώστε να είναι δυνατή η εισαγωγή της καταχώρισης στο SIS.

Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος πρέπει να αποστέλλει, όταν κρίνεται σκόπιμο, μέσω της αρμόδιας αστυνομικής αρχής, αντίγραφο του πρωτότυπου ΕΕΣ και όλες τις σχετικές πληροφορίες που αφορούν το πρόσωπο στο εθνικό τμήμα SIRENE.

Το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος ελέγχει κατά πόσον οι πληροφορίες είναι πλήρεις (για παράδειγμα, αν υπάρχουν και μπορούν να επισυναφθούν φωτογραφίες και δακτυλικά αποτυπώματα), επισυνάπτει στην καταχώριση αντίγραφο του πρωτότυπου ΕΕΣ και μετάφραση, εφόσον υπάρχει, και επικυρώνει την εισαγωγή καταχώρισης στο SIS. Επιπλέον, το τμήμα SIRENE γνωστοποιεί το περιεχόμενο του ΕΕΣ σε όλα τα άλλα τμήματα SIRENE μέσω της ανταλλαγής συμπληρωματικών πληροφοριών (έντυπο Α). Το έντυπο Α εκδίδεται στην αγγλική γλώσσα. Είναι σημαντικό να αναφέρεται στο έντυπο Α (πεδίο 311) αν η αναζήτηση του προσώπου περιορίζεται στο έδαφος ορισμένων μόνο κρατών μελών (γεωγραφική αναζήτηση).

Μόλις παραλάβουν το έντυπο Α, όλα τα άλλα τμήματα SIRENE ελέγχουν αν οι πληροφορίες που παρέχονται στο έντυπο Α και στο ΕΕΣ είναι πλήρεις. Σύμφωνα με το άρθρο 25 της απόφασης SIS II, τα τμήματα SIRENE μπορούν επίσης να ελέγχουν, υπό δικαστική εποπτεία, κατά πόσον είναι πρόδηλο ότι η εκτέλεση του ΕΕΣ θα πρέπει να απορριφθεί και, στην περίπτωση αυτή, να προσθέτουν ειδική ένδειξη στην καταχώριση, εμποδίζοντας τη σύλληψη. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ελέγχου, η καταχώριση πρέπει να παραμένει διαθέσιμη στους χρήστες. Εάν ένα κράτος μέλος δεν εκτελέσει το ΕΕΣ και αποφασίσει συνεπώς να προσθέσει ειδική ένδειξη στην καταχώριση, η καταχώριση παραμένει ορατή στους χρήστες. Η δράση δεν θα αφορά τη σύλληψη του καταζητουμένου, αλλά τον εντοπισμό του τόπου όπου βρίσκεται το πρόσωπο (ενότητα 3.6 του εγχειριδίου SIRENE).

Τα παραλαμβάνοντα τμήματα SIRENE ελέγχουν επίσης τις εθνικές βάσεις δεδομένων, π.χ. τα συστήματα της αστυνομίας και των σωφρονιστικών ιδρυμάτων, προκειμένου να διαπιστώσουν αν ο καταζητούμενος είναι ήδη γνωστός σε αυτά ή ακόμη και αν κρατείται ήδη για άλλη αξιόποινη πράξη. Εάν το πρόσωπο εντοπισθεί βάσει του εν λόγω ελέγχου, το τμήμα SIRENE διαβιβάζει τις πληροφορίες που περιέχονται στο έντυπο Α στην αρμόδια αρχή που πρόκειται να εκτελέσει το ΕΕΣ.

Η καταχώριση με σκοπό τη σύλληψη είναι ορατή στις αρμόδιες αρχές όλων των κρατών μελών (συνήθως στις αρχές επιβολής του νόμου και στις δικαστικές αρχές). Εάν το πρόσωπο εντοπισθεί και συλληφθεί βάσει της καταχώρισης στο SIS σε άλλο κράτος μέλος, η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος ενημερώνεται σχετικά μέσω του εθνικού τμήματος SIRENE.

Καταχώριση με σκοπό τη σύλληψη στο SIS που περιέχει αντίγραφο του πρωτότυπου ΕΕΣ συνιστά ΕΕΣ και παράγει τα ίδια αποτελέσματα με αυτό (απόφαση SIS II, άρθρο 31 παράγραφος 1). Από την έναρξη λειτουργίας της δεύτερης γενιάς του SIS, δεν απαιτείται πλέον διαβίβαση του πρωτότυπου εντύπου του ΕΕΣ, καθώς αντίγραφο του πρωτότυπου ΕΕΣ επισυνάπτεται απευθείας στην καταχώριση. Ωστόσο, δεδομένου ότι το πρωτότυπο ΕΕΣ εκδίδεται στη γλώσσα του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και το έντυπο Α εκδίδεται στην αγγλική γλώσσα, ενδέχεται η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος να πρέπει να αποστείλει μεταφρασμένο ΕΕΣ στο κράτος μέλος εκτέλεσης μετά τη σύλληψη του καταζητουμένου. Προβλέπεται επίσης η δυνατότητα να επισυνάπτεται εξ αρχής στην καταχώριση αντίγραφο μετάφρασης του ΕΕΣ σε μία ή περισσότερες επίσημες γλώσσες της Ένωσης.

Ο δικτυακός τόπος του ΕΔΔ (http://www.ejn-crimjust.europa.eu) περιλαμβάνει κατάλογο των γλωσσών που γίνονται δεκτές από τα κράτη μέλη (βλ. ενότητα 3.4).

Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος πρέπει να διασφαλίζει ότι η εισαχθείσα στο SIS καταχώριση αποθηκεύεται μόνο για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την επίτευξη του σκοπού για τον οποίο εισήχθη (απόφαση SIS II, άρθρο 44 παράγραφος 1). Αυτό σημαίνει ότι η καταχώριση πρέπει να διαγραφεί σε περίπτωση που ανακληθεί το ΕΕΣ (βλ. ενότητα 10.4 του παρόντος εγχειριδίου) ή πραγματοποιηθεί παράδοση (ενότητα 3.11 του εγχειριδίου SIRENE).

1.12.2. Όταν ο τόπος στον οποίον βρίσκεται ο καταζητούμενος είναι γνωστός

Όταν ο τόπος στον οποίον βρίσκεται ο καταζητούμενος είναι γνωστός, η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να αποστείλει το ΕΕΣ απευθείας στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης προς εκτέλεση (άρθρο 9 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Εάν η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος δεν γνωρίζει την αρμόδια δικαστική αρχή εκτέλεσης, πρέπει να προβεί σε έρευνες, ιδίως μέσω των σημείων επαφής του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου, ώστε να λάβει την πληροφορία αυτή από το κράτος μέλος εκτέλεσης (άρθρο 10 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Το εργαλείο ΑΤΛΑΣ στον δικτυακό τόπο του ΕΔΔ (http://www.ejn-crimjust.europa.eu) περιλαμβάνει επίσης πληροφορίες και στοιχεία επικοινωνίας των αρμόδιων αρχών κάθε κράτους μέλους.

Προκειμένου να μειωθεί τυχόν κίνδυνος διαφυγής του καταζητουμένου, η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί επίσης να αποστείλει το ΕΕΣ στο οικείο εθνικό τμήμα SIRENE προκειμένου το ΕΕΣ να διαβιβαστεί στα άλλα κράτη μέλη μέσω του SIS (βλ. ενότητα 3.3.1). Η καταχώριση στο SIS επιτρέπει στις αστυνομικές αρχές των κρατών μελών να γνωρίζουν ότι το πρόσωπο καταζητείται με σκοπό τη σύλληψη. Ωστόσο, πρέπει να υποδεικνύεται σαφώς σε όλα τα τμήματα SIRENE ότι ο τόπος στον οποίο βρίσκεται ο καταζητούμενος είναι γνωστός προς αποφυγή περιττών εργασιών ελέγχου όσον αφορά το κατά πόσον το πρόσωπο είναι γνωστό ή βρίσκεται στο έδαφός τους.

1.12.3. Διαβίβαση του ΕΕΣ σε κράτη μέλη που δεν χρησιμοποιούν το σύστημα SIS

Επί του παρόντος, τα ακόλουθα κράτη μέλη της ΕΕ δεν χρησιμοποιούν το SIS: Ιρλανδία και Κύπρος. Όταν απαιτείται διαβίβαση στα εν λόγω κράτη μέλη, το ΕΕΣ μπορεί να

αποστέλλεται είτε απευθείας είτε από το αρμόδιο εθνικό γραφείο της Ιντερπόλ. Η διαβίβαση μέσω της Ιντερπόλ προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ.

Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι σε ορισμένα κράτη μέλη η καταχώριση της Ιντερπόλ δεν συνιστά λόγο σύλληψης. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να δηλώνεται σαφώς στην καταχώριση η ύπαρξη ΕΕΣ, δεδομένου ότι το ΕΕΣ συνεπάγεται πάντοτε υποχρέωση σύλληψης του καταζητουμένου.

1.13. Μετάφραση του ΕΕΣ

Το έντυπο του ΕΕΣ πρέπει να συμπληρώνεται ή να μεταφράζεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους εκτέλεσης. Ωστόσο, εάν το κράτος μέλος εκτέλεσης έχει δηλώσει ότι θα κάνει επίσης δεκτή μετάφραση σε επίσημη (-ες) γλώσσα (-ες) των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το ΕΕΣ μπορεί, εναλλακτικά, να μεταφράζεται σε κάποια από αυτές τις γλώσσες (άρθρο 8 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Ο δικτυακός τόπος του ΕΔΔ (http://www.ejn-crimjust.europa.eu — εργαλείο *Fiches belges*) περιλαμβάνει κατάλογο των γλωσσών που γίνονται δεκτές από τα κράτη μέλη.

Όταν το ΕΕΣ διαβιβάζεται μέσω του SIS, το κράτος μέλος έκδοσης μπορεί επίσης να επισυνάπτει στην καταχώριση αντίγραφο μετάφρασης του ΕΕΣ σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες των οργάνων της Ένωσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 27 παράγραφος 2 της απόφασης SIS II. Οι εν λόγω μεταφράσεις, όπως και τα έντυπα Α, πρέπει να αποτελούν επαρκή βάση για τη διενέργεια των ελέγχων που προβλέπονται στην ενότητα 3.3.1 του παρόντος εγχειριδίου. Είναι σκόπιμο να επισημανθεί ότι αυτό δεν επηρεάζει την υποχρέωση μετάφρασης του ΕΕΣ σε γλώσσα αποδεκτή από το κράτος μέλος εκτέλεσης.

Όταν ο τόπος σύλληψης του καταζητουμένου μπορεί να προβλεφθεί, ενδέχεται να είναι σκόπιμη η εκ των προτέρων μετάφραση του ΕΕΣ στη γλώσσα του συγκεκριμένου κράτους μέλους. Με τον τρόπο αυτό διευκολύνεται η τήρηση των σύντομων προθεσμιών που προβλέπονται για την εκτέλεση ΕΕΣ.

Όταν ένα ΕΕΣ διαβιβάζεται απευθείας σε δικαστική αρχή εκτέλεσης, πρέπει να συνοδεύεται από μετάφραση. Δεδομένου ότι για την εξέταση και εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης πρέπει να ακολουθείται διαδικασία επείγοντος (άρθρο 17 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ), το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος πρέπει να αποστέλλει τη μετάφραση το συντομότερο δυνατό και, σε κάθε περίπτωση, εντός της προθεσμίας που ορίζεται από το κράτος μέλος για τη λήψη μεταφρασμένου ΕΕΣ (βλ. ενότητα 4.3 του παρόντος εγχειριδίου).

Οι μεταφράσεις πρέπει να συντάσσονται με τη χρήση του ομοιόμορφου εντύπου ΕΕΣ που διατίθεται και στις 24 επίσημες γλώσσες της Ένωσης. Όλες οι γλωσσικές αποδόσεις του εντύπου είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο του ΕΔΔ (Νομική βιβλιοθήκη και Compendium, σε μορφή pdf αλλά και word).

1.14. Μετά τη σύλληψη του καταζητουμένου: συνεργασία και επικοινωνία με τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εκτέλεσης

Μετά τη σύλληψη του καταζητουμένου σε άλλο κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος θα πρέπει να απαντούν ταχέως στα αιτήματα παροχής πληροφοριών ή άλλα αιτήματα των αρχών του κράτους μέλους εκτέλεσης. Συνιστάται στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους έκδοσης να ανατρέχουν στο ΜΕΡΟΣ ΙΙ του παρόντος εγχειριδίου για οδηγίες σχετικά με την καλή συνεργασία και επικοινωνία με τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εκτέλεσης. Το ΕΔΔ ή η Eurojust μπορούν να βοηθήσουν αν προκύψουν προβλήματα επικοινωνίας. Το τμήματα SIRENE διευκολύνουν επίσης τακτικά την επικοινωνία όταν το πρόσωπο συλληφθεί μετά την εισαγωγή στο SIS καταχώρισης με σκοπό τη σύλληψη.

Εάν η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος αποφασίσει να το ανακαλέσει, οφείλει να κοινοποιήσει αμελλητί την απόφασή της αυτή στη δικαστική αρχή εκτέλεσης, ιδίως εάν ο καταζητούμενος έχει στερηθεί την ελευθερία του. Πρέπει να μεριμνήσει επίσης για τη διαγραφή της καταχώρισης από το SIS.

Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να διαβιβάζει οποτεδήποτε στη δικαστική αρχή εκτέλεσης κάθε επιπλέον χρήσιμη πληροφορία (άρθρο 15 παράγραφος 3 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

ΜΕΡΟΣ ΙΙ: ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΕΕΣ

4. ΔΙΑΔΙΚΑΣΊΑ ΕΚΤΈΛΕΣΗΣ ΕΕΣ

1.15. Προθεσμίες για τη λήψη απόφασης σχετικά με την εκτέλεση του ΕΕΣ

Για την εκτέλεση του ΕΕΣ καθορίζονται αυστηρές προθεσμίες. Οι προθεσμίες εξαρτώνται από το αν ο καταζητούμενος συγκατατίθεται να παραδοθεί. Τονίζεται ότι, παρά τις προθεσμίες, για την εξέταση και την εκτέλεση όλων των ΕΕΣ ακολουθείται διαδικασία **επείγοντος** (άρθρο 17 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Εάν ο καταζητούμενος έχει συγκατατεθεί στην παράδοσή του, η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ΕΕΣ θα πρέπει να λαμβάνεται εντός **δέκα ημερών μετά τη συγκατάθεση** (άρθρο 17 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Εάν ο καταζητούμενος δεν έχει συγκατατεθεί στην παράδοσή του, η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ΕΕΣ θα πρέπει να λαμβάνεται εντός **60 ημερών από τη σύλληψη** του καταζητουμένου (άρθρο 17 παράγραφος 3 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ, η συγκατάθεση είναι καταρχήν αμετάκλητη. Ωστόσο, κάθε κράτος μέλος μπορεί να προβλέψει ότι η συγκατάθεση και, ενδεχομένως, η παραίτηση από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας (βλ. ενότητα 2.6) είναι δυνατόν να ανακαλούνται, σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν στο εσωτερικό του δίκαιο. Εάν ο καταζητούμενος ανακαλέσει τη συγκατάθεσή του, η αρχική προθεσμία των 10 ημερών παύει να ισχύει και μετατρέπεται σε 60 ημέρες, οι οποίες αρχίζουν να υπολογίζονται από την ημερομηνία της σύλληψης (άρθρο 13 παράγραφος 4 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Για τον καθορισμό της προθεσμίας δεν λαμβάνεται υπόψη η χρονική περίοδος μεταξύ της ημερομηνίας της συγκατάθεσης και της ημερομηνίας της ανάκλησής της.

Κατ' εξαίρεση, όταν σε μια συγκεκριμένη περίπτωση το ΕΕΣ δεν μπορεί να εκτελεστεί εντός των ισχυουσών προθεσμιών, αυτές μπορούν να παραταθούν για **επιπλέον 30 ημέρες**. Στην περίπτωση αυτή, η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει να ενημερώσει αμέσως τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησης (άρθρο 17 παράγραφος 4 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Όπως το Δικαστήριο απεφάνθη στην απόφαση την οποία εξέδωσε στην υπόθεση C-168/13 PPU, *Jeremy F.*[27], μια ανασταλτική προσφυγή κατά απόφασης παράδοσης, ενδεχομένως προβλεπόμενη από την εθνική νομοθεσία, πρέπει να ασκείται, εν πάση περιπτώσει, τηρουμένων των προθεσμιών για την έκδοση οριστικής απόφασης που προβλέπονται στην απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ.

Στην απόφαση την οποία εξέδωσε στην υπόθεση C-237/15 PPU, *Lanigan*[28], το Δικαστήριο απεφάνθη ότι η παρέλευση των προθεσμιών για τη λήψη απόφασης σχετικά με την εκτέλεση ΕΕΣ δεν απαλλάσσει το αρμόδιο δικαστήριο από την υποχρέωσή του να εκδώσει σχετική απόφαση και δεν αποκλείει, αφ' εαυτής, τη συνέχιση της κράτησης του

---

[27] Απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Μαΐου 2013, *Jeremy F.*, C-168/13 PPU, ECLI:EU:C:2013:358.

[28] Απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Ιουλίου 2015, *Lanigan*, C-237/15 PPU, ECLI:EU:C:2015:474.

καταζητουμένου. Ωστόσο, εάν η διάρκεια της κράτησης είναι υπερβολική, πρέπει να διαταχθεί η απόλυση του καταζητουμένου, σε συνδυασμό με τα αναγκαία μέτρα για να αποφευχθεί η διαφυγή του.

Η υποχρέωση ενημέρωσης της Eurojust σχετικά με καθυστερήσεις

Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να τηρήσει τις προθεσμίες, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ενημερώνουν σχετικά την Eurojust, αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησης (άρθρο 17 παράγραφος 7 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Δεδομένης της θεμελιώδους σημασίας της τήρησης των προθεσμιών για τη λειτουργία του ΕΕΣ, η Eurojust παρακολουθεί τις υποθέσεις στις οποίες δεν κατέστη εφικτή η τήρηση των εν λόγω προθεσμιών, εφόσον ενημερωθεί. Στη βάση αυτή, η Eurojust μπορεί να συμβάλει στον προσδιορισμό των προβλημάτων που προκαλούν καθυστερήσεις. Σε πολλές περιπτώσεις, η Eurojust μπορεί να συνδράμει τις αρμόδιες αρχές να τηρούν τις προθεσμίες, για παράδειγμα, διευκολύνοντας την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών.

1.16. Προθεσμίες παράδοσης του καταζητουμένου (μετά την απόφαση σχετικά με την εκτέλεση του ΕΕΣ)

Η προθεσμία παράδοσης του καταζητουμένου αρχίζει να τρέχει αμέσως μετά τη λήψη της οριστικής απόφασης σχετικά με την εκτέλεση του ΕΕΣ. Οι ενδιαφερόμενες αρχές πρέπει να ρυθμίζουν και να συμφωνούν σχετικά με την παράδοση του προσώπου το ταχύτερο δυνατόν (άρθρο 23 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Σε κάθε περίπτωση, η παράδοση πρέπει να πραγματοποιηθεί το αργότερο **δέκα ημέρες** αφότου εκδόθηκε η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ΕΕΣ (άρθρο 23 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να συμφωνούνται οι πρακτικές ρυθμίσεις της παράδοσης χωρίς καθυστερήσεις.

Εάν η παράδοση του καταζητουμένου εντός της προθεσμίας των δέκα ημερών αποδεικνύεται αδύνατη λόγω ανωτέρας βίας σε ένα από τα κράτη μέλη, η δικαστική αρχή εκτέλεσης και η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος πρέπει να επικοινωνήσουν αμέσως μεταξύ τους και να συμφωνήσουν νέα ημερομηνία παράδοσης. Στην περίπτωση αυτή, η παράδοση πρέπει να διενεργείται εντός δέκα ημερών μετά τη συμφωνηθείσα νέα ημερομηνία (άρθρο 23 παράγραφος 3 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Στην απόφαση την οποία εξέδωσε στην υπόθεση C-640/15, *Vilkas*[29], το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να συμφωνήσει νέα ημερομηνία παράδοσης με τη δικαστική αρχή έκδοσης, ακόμη κι αν οι προηγούμενες δύο προσπάθειες παράδοσης απέτυχαν λόγω της αντίστασης που προέβαλε ο καταζητούμενος, εφόσον η αντίσταση του καταζητούμενου δεν ήταν δυνατό να προβλεφθεί από τις αρχές και οι συνέπειες της αντιστάσεως όσον αφορά την παράδοση δεν μπορούσαν να αποφευχθούν, παρά την επιμέλεια που επέδειξαν οι εν λόγω αρχές, γεγονός που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει. Οι αρχές αυτές εξακολουθούν να υποχρεούνται να συμφωνήσουν νέα ημερομηνία παράδοσης σε περίπτωση παρόδου των προθεσμιών που καθορίζονται στο άρθρο 23.

Όσον αφορά την αναβολή της παράδοσης για σοβαρούς ανθρωπιστικούς λόγους, για παράδειγμα, λόγω σοβαρής ασθένειας του καταζητουμένου, βλ. ενότητα 5.9.1.

---

[29] Απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2017, *Vilkas*, C-640/15, ECLI:EU:C:2017:39.

1.17. Μετάφραση του ΕΕΣ

Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να τάξει προθεσμία για την παραλαβή μετάφρασης του ΕΕΣ σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους εκτέλεσης ή σε άλλη γλώσσα την οποία το εν λόγω κράτος μέλος έχει δηλώσει ότι θα κάνει δεκτή. Συνιστάται μετ' επιτάσεως στις δικαστικές αρχές εκτέλεσης να τάσσουν για τον σκοπό αυτό προθεσμία διάρκειας **μεταξύ 6 και 10 ημερολογιακών ημερών**.

Η πείρα δείχνει ότι προθεσμία βραχύτερη των έξι ημερών είναι συχνά υπερβολικά σύντομη για την εξασφάλιση μετάφρασης επαρκούς ποιότητας. Ο ορισμός προθεσμίας άνω των 10 ημερών θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι συνεπάγεται υπερβολική παράταση της διαδικασίας, ιδίως όταν ο καταζητούμενος κρατείται.

1.18. Επικοινωνία μεταξύ των αρμόδιων δικαστικών αρχών των κρατών μελών *πριν* από την απόφαση για την παράδοση

1.18.1. Πότε γίνεται η επικοινωνία

Συμπληρωματικές πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τη λήψη απόφασης σχετικά με την παράδοση

Αιτήσεις συμπληρωματικών πληροφοριών πρέπει να υποβάλλονται κατ' εξαίρεση. Η σχετική επικοινωνία πρέπει να πραγματοποιείται μεταξύ των τμημάτων SIRENE, με τη χρήση ειδικών προς τον σκοπό αυτό εντύπων (έντυπο Μ). Το ΕΕΣ λειτουργεί με γνώμονα τη γενική παραδοχή ότι η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να αποφασίζει σχετικά με την παράδοση βάσει των πληροφοριών που περιέχονται στο ΕΕΣ. Η παραδοχή αυτή βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και στην ανάγκη ταχείας λήψης απόφασης σχετικά με την παράδοση. Μολαταύτα, η υποβολή αιτήσεων συμπληρωματικών πληροφοριών είναι απαραίτητη σε ορισμένες περιπτώσεις για τη συμμόρφωση με το καθήκον εκτέλεσης ΕΕΣ.

Εάν οι πληροφορίες που διαβίβασε το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν επαρκούν ώστε η δικαστική αρχή εκτέλεσης να είναι σε θέση να λάβει απόφαση σχετικά με την παράδοση, η δικαστική αρχή εκτέλεσης πρέπει να επικοινωνεί με τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος προκειμένου να λάβει τις απαραίτητες συμπληρωματικές πληροφορίες. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ, η ενέργεια αυτή αποτελεί **καθήκον** της δικαστικής αρχής εκτέλεσης (άρθρο 15 παράγραφος 2).

Η επικοινωνία μεταξύ των δικαστικών αρχών έκδοσης και εκτέλεσης του εντάλματος πριν από την απόφαση παράδοσης πρέπει να αφορά πρωτίστως συμπληρωματικές πληροφορίες οι οποίες είναι χρήσιμες για τη λήψη απόφασης σχετικά με την παράδοση (βλ. ενότητα 5.6). Επομένως, οι αιτήσεις συμπληρωματικών πληροφοριών πρέπει να αφορούν, ειδικότερα, το απαιτούμενο περιεχόμενο του εντύπου ΕΕΣ, το οποίο είναι απαραίτητο για την αξιολόγηση της δυνατότητας εκτέλεσης του ΕΕΣ και της εφαρμογής τυχόν λόγου άρνησης της εκτέλεσης.

Σύμφωνα με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, η δικαστική αρχή εκτέλεσης δεν μπορεί να αμφισβητεί την ορθότητα των αποφάσεων των δικαστικών αρχών του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος.

Η επικοινωνία πρέπει να διεξάγεται πάντα το ταχύτερο δυνατόν και, σε κάθε περίπτωση, εντός των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 17 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ.

Χαρακτηριστικές περιπτώσεις στις οποίες ενδέχεται να απαιτηθούν συμπληρωματικές πληροφορίες είναι οι ακόλουθες:

α) δεν έχει συμπληρωθεί σχετικό μέρος του εντύπου ΕΕΣ·

β) το περιεχόμενο του ΕΕΣ δεν είναι σαφές·

γ) υπάρχει πρόδηλο σφάλμα στο ΕΕΣ·

δ) δεν είναι βέβαιο αν συνελήφθη το ορθό πρόσωπο δυνάμει του ΕΕΣ.

Πριν από την επίκληση λόγου άρνησης της εκτέλεσης

Σε πολλές περιπτώσεις, η δικαστική αρχή εκτέλεσης δύναται να επικοινωνήσει με τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος προτού αποφασίσει να εφαρμόσει λόγο μη εκτέλεσης. Για παράδειγμα, αυτό μπορεί να είναι χρήσιμο προκειμένου να διαπιστωθεί αν υπάρχουν άλλα μέτρα δικαστικής συνεργασίας τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η εκτέλεση του ΕΕΣ.

Άλλοι λόγοι επικοινωνίας

Πρόσθετη επικοινωνία μπορεί επίσης να απαιτείται, για παράδειγμα:

α) για την εξασφάλιση εγγυήσεων από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος σχετικά με ποινές ισόβιας κάθειρξης ή για τη διαμεταγωγή ημεδαπών ή κατοίκων προκειμένου να εκτίσουν στερητικές της ελευθερίας ποινές στο κράτος μέλος εκτέλεσης (βλ. ενότητα 5.8)·

β) σε περίπτωση πολλαπλών ΕΕΣ που αφορούν το ίδιο πρόσωπο (βλ. ενότητα 5.10).

1.18.2. Πώς πραγματοποιείται η επικοινωνία

Το ΕΕΣ βασίζεται στην αρχή της απευθείας επικοινωνίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών. Η απευθείας επικοινωνία μεταξύ των δικαστικών αρχών έκδοσης και εκτέλεσης του εντάλματος έχει το πλεονέκτημα της ταχύτητας και της αξιοπιστίας.

Ωστόσο, η επικοινωνία πρέπει να διεξάγεται μέσω κεντρικής αρχής εάν το οικείο κράτος μέλος έχει ορίσει κεντρική αρχή αρμόδια για την επίσημη αλληλογραφία σύμφωνα με το άρθρο 7 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ. Στον δικτυακό τόπο του ΕΔΔ (*https://www.ejn-crimjust.europa.eu*) παρέχονται πληροφορίες σχετικά με τα κράτη μέλη που έχουν κάνει χρήση αυτής της δυνατότητας.

Δικαστικός Άτλας (στοιχεία επικοινωνίας)

Στοιχεία επικοινωνίας των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών παρέχονται στο εργαλείο ΑΤΛΑΣ στον δικτυακό τόπο του ΕΔΔ *(https://www.ejn-crimjust.europa.eu)*. Ο Άτλας σχεδιάστηκε για τον προσδιορισμό της αρχής που είναι κατά τόπον αρμόδια για την

παραλαβή της απόφασης που πρέπει να εκτελεστεί και για την επικοινωνία με το κατάλληλο πρόσωπο, ώστε να συζητούνται πρακτικά ζητήματα σχετικά με το ΕΕΣ και άλλες πράξεις αμοιβαίας αναγνώρισης.

Τρόποι επικοινωνίας

Στην απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ δεν προβλέπονται ειδικοί κανόνες σχετικά με τους τρόπους ή τις διαδικασίες επικοινωνίας μετά την παραλαβή του ΕΕΣ. Η επικοινωνία μπορεί να πραγματοποιείται με οποιοδήποτε διαθέσιμο, επαρκώς ασφαλές μέσο (π.χ. τηλέφωνο ή ηλεκτρονικό ταχυδρομείο). Ο πλέον αποτελεσματικός τρόπος είναι η απευθείας επικοινωνία με ελάχιστες διατυπώσεις και, όπου είναι εφικτό, με συμφωνία ως προς τη χρήση κοινής γλώσσας.

Στη γραπτή επικοινωνία, συνιστάται να χρησιμοποιείται όσο το δυνατόν πιο απλή γλώσσα. Όροι και έννοιες που ενδέχεται να έχουν διαφορετικές σημασίες σε διαφορετικά νομικά συστήματα πρέπει να αποφεύγονται ή να επεξηγούνται. Με τον τρόπο αυτό αποφεύγονται οι παρανοήσεις και τα μεταφραστικά προβλήματα.

Η καλή επικοινωνία συμβάλλει στην ταχύτητα της διαδικασίας, στην αποφυγή παρανοήσεων και στην τήρηση των σύντομων προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 17 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ (βλ. ενότητες 4.1 και 4.2 του παρόντος εγχειριδίου σχετικά με τις προθεσμίες).

Επείγων χαρακτήρας

Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος πρέπει να χειρίζεται τις αιτήσεις παροχής περαιτέρω πληροφοριών ως επείγουσες. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να τάσσει (εύλογη) προθεσμία για την παραλαβή των εν λόγω πληροφοριών, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης τήρησης των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 17 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ (άρθρο 15 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν επίσης υπόψη τις καθυστερήσεις που ενδέχεται να προκαλέσουν τυχόν αιτήσεις παροχής περαιτέρω πληροφοριών και να προσπαθούν να ελαχιστοποιούν τις εν λόγω καθυστερήσεις.

Τα σημεία επαφής της Eurojust ή του ΕΔΔ μπορούν να διευκολύνουν την επικοινωνία

Τα σημεία επαφής του ΕΔΔ ή τα εθνικά μέλη της Eurojust μπορούν να διευκολύνουν την επικοινωνία με τις αρχές των άλλων κρατών μελών. Τόσο το ΕΔΔ όσο και η Eurojust μπορούν να εξασφαλίσουν ταχεία και άτυπη επικοινωνία μεταξύ εκπροσώπων των νομικών συστημάτων όλων των κρατών μελών.

Η χρήση του ΕΔΔ ή της Eurojust σύμφωνα με τους ειδικούς ρόλους τους συνιστάται ιδιαιτέρως σε επείγουσες περιπτώσεις ή όταν αποδεικνύεται δυσχερής η επικοινωνία με την κατάλληλη αρχή.

Για παράδειγμα, τα εργαλεία που παρέχονται στον δικτυακό τόπο του ΕΔΔ (Δικαστικός Άτλας, «Fiches belges») και τα σημεία επαφής του ΕΔΔ μπορούν να βοηθήσουν στον προσδιορισμό των αρμόδιων δικαστικών αρχών εκτέλεσης και να παράσχουν

πληροφορίες σχετικά με τις συγκεκριμένες απαιτήσεις που ισχύουν στο κράτος μέλος εκτέλεσης, ενώ το εθνικό μέλος της Eurojust πρέπει να παρεμβαίνει σε περίπτωση επαναλαμβανόμενων καθυστερήσεων ή αρνήσεων εκτέλεσης ή σε περίπτωση αλληλεπικαλυπτόμενων ΕΕΣ. Επιπλέον, η ασφαλής τηλεπικοινωνιακή σύνδεση του ΕΔΔ μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως δίαυλος για τη διαβίβαση ΕΣΣ, όπως προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ. Συνιστά ορθή πρακτική να αναφέρεται στο έντυπο του ΕΕΣ αν συμμετείχαν στην κατάρτιση του ΕΕΣ σημεία επαφής του ΕΔΔ ή εθνικά μέλη της Eurojust ή άλλα πρόσωπα επιφορτισμένα με τον χειρισμό μιας υπόθεσης[30].

Ρόλος των τμημάτων SIRENE

Για τις καταχωρίσεις με σκοπό τη σύλληψη που εισάγονται στο SIS, τα τμήματα SIRENE είναι υπεύθυνα για την ανταλλαγή πληροφοριών από τη χρονική στιγμή ανεύρεσης του προσώπου («θετική απάντηση») έως τουλάχιστον την έναρξη της επίσημης διαδικασίας παράδοσης. Οι δικαστικές αρχές πρέπει να τηρούν ενήμερο το τμήμα SIRENE για κάθε εξέλιξη κατά το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από τη θετική απάντηση έως την οριστική απόφαση σχετικά με την εκτέλεση του ΕΕΣ.

1.19. Καθήκον της δικαστικής αρχής εκτέλεσης όσον αφορά την ενημέρωση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος *μετά* τη λήψη απόφασης σχετικά με την παράδοση

Μετά τη λήψη της απόφασης για την παράδοση ή μη του καταζητουμένου, η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει να ενημερώνει το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος τόσο για την απόφασή της όσο και για τη διάρκεια της κράτησης του καταζητουμένου.

1.19.1. Πληροφορίες σχετικά με την απόφαση περί παράδοσης

Η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει να κοινοποιεί στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος την απόφαση περί παράδοσης. Ανεξάρτητα από την παράδοση ή μη του καταζητουμένου, η εν λόγω κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιείται **αμέσως μετά τη λήψη της απόφασης**, ούτως ώστε οι αρχές του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος να μπορούν να λάβουν κατάλληλα μέτρα. Το καθήκον άμεσης κοινοποίησης στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος απορρέει από το άρθρο 22 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ.

Για τον σκοπό αυτό, συνιστάται να χρησιμοποιείται το τυποποιημένο έντυπο που παρατίθεται στο παράρτημα VII του παρόντος εγχειριδίου. Συνιστάται επίσης στη δικαστική αρχή εκτέλεσης να γνωστοποιεί την απόφαση **απευθείας** στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος, διότι διευκολύνεται με τον τρόπο αυτό η ταχεία και σαφής επικοινωνία (βλ. ενότητα 4.4.2).

---

[30] Για μια γενική εισαγωγή σχετικά με τα καθήκοντα της Eurojust και του ΕΔΔ, βλ. έγγραφο «Συνδρομή στη Διεθνή Συνεργασία σε Ποινικά Θέματα για ασκούντες συναφή προς τη δικαιοσύνη επαγγέλματα - Το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο και η Eurojust — Τι μπορούμε να κάνουμε για σας;», το οποίο διατίθεται στον δικτυακό τόπο τόσο του ΕΔΔ (https://www.ejn-crimjust.europa.eu) όσο και της Eurojust (http://www.eurojust.europa.eu).

Κάθε άρνηση εκτέλεσης ΕΕΣ πρέπει να είναι αιτιολογημένη (άρθρο 17 παράγραφος 6 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Είναι σημαντικό οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης να αναφέρουν **με σαφήνεια την αξιόποινη πράξη ή τις πράξεις τις οποίες αφορά η απόφαση περί παράδοσης**. Αυτό έχει σημασία λόγω του κανόνα της ειδικότητας, ο οποίος κατοχυρώνεται στο άρθρο 27 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ (βλ. ενότητα 2.6 του παρόντος εγχειριδίου). Ο κανόνας της ειδικότητας ενδέχεται να απαγορεύει στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος να ασκήσει ποινική δίωξη για αξιόποινες πράξεις που διαπράχθηκαν πριν από την παράδοση πέραν εκείνης ή εκείνων για τις οποίες παραδόθηκε ο καταζητούμενος.

Σε περιπτώσεις στις οποίες το ΕΕΣ εισήχθη στο SIS, η δικαστική αρχή εκτέλεσης πρέπει να κοινοποιεί την απόφασή της στο τμήμα SIRENE του οικείου κράτους μέλους.

1.19.2. Πληροφορίες σχετικά με τη διάρκεια της κράτησης

Κάθε πληροφορία που αφορά τη διάρκεια της κράτησης του καταζητουμένου βάσει του ΕΕΣ πρέπει να διαβιβάζεται στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος. Η απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ απαιτεί οι εν λόγω πληροφορίες να διαβιβάζονται **κατά τη στιγμή της παράδοσης** (άρθρο 26 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Οι πληροφορίες αυτές μπορούν να διαβιβάζονται από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης ή από την ορισθείσα κεντρική αρχή.

Είναι σημαντικό οι αρχές του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος να γνωρίζουν πόσο χρόνο ακριβώς διήρκεσε η κράτηση, δεδομένου ότι το διάστημα αυτό αφαιρείται υποχρεωτικά από την τελική στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας (άρθρο 26 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Το τυποποιημένο έντυπο στο παράρτημα VII περιλαμβάνει πεδίο για την παροχή πληροφοριών σχετικά με τη διάρκεια της κράτησης.

Στην απόφαση την οποία εξέδωσε στην υπόθεση C-294/16 PPU, *JZ*[31], το Δικαστήριο αποφάνθηκε τα εξής:

> «47 (...) η έννοια της "κρατήσεως" κατά το άρθρο 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι αφορά, πέραν της φυλακίσεως, κάθε μέτρο ή σύνολο μέτρων που έχει επιβληθεί στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο και το οποίο, λόγω του είδους, της διάρκειας, των αποτελεσμάτων και των λεπτομερών κανόνων εκτελέσεώς του, συνεπάγεται στέρηση της ελευθερίας του ενδιαφερόμενου προσώπου κατά τρόπο συγκρίσιμο προς τη φυλάκιση.
>
> (…)

[31] Απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Ιουλίου 2016, *JZ*, C-294/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:610.

53 Η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, κατά την εφαρμογή του άρθρου 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, υποχρεούται να εξετάζει αν τα μέτρα που λήφθηκαν έναντι του ενδιαφερόμενου προσώπου στο κράτος μέλος εκτελέσεως του εντάλματος πρέπει να εξομοιωθούν προς στέρηση της ελευθερίας, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 47 της παρούσας αποφάσεως, και αν, ως εκ τούτου, συνιστούν κράτηση κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 26, παράγραφος 1. Αν, στο πλαίσιο της εξετάσεως αυτής, η δικαστική αυτή αρχή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση, το εν λόγω άρθρο 26, παράγραφος 1, επιβάλλει να αφαιρεθεί από τη διάρκεια της στερήσεως της ελευθερίας που έχει επιβληθεί στο πρόσωπο αυτό εντός του κράτους μέλους εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως η συνολική χρονική περίοδος κατά την οποία εφαρμόστηκαν τα ληφθέντα μέτρα.

(…)

55 Εντούτοις, το εν λόγω άρθρο 26, παράγραφος 1, δεδομένου ότι καθιερώνει μόνο ένα ελάχιστο υποχρεωτικό επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσώπου για το οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, δεν μπορεί να ερμηνευθεί, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 72 των προτάσεών του, υπό την έννοια ότι αντιτίθεται στη δυνατότητα της δικαστικής αρχής του κράτους μέλους εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως να αφαιρεί, βάσει και μόνο του εθνικού δικαίου, από τη συνολική διάρκεια της στερήσεως της ελευθερίας που έχει επιβληθεί στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο εντός του κράτους μέλους αυτού ολόκληρη ή μέρος της χρονικής περιόδου κατά την οποία το εν λόγω πρόσωπο υποβλήθηκε, εντός του κράτους μέλους εκτελέσεως του εντάλματος, σε μέτρα συνεπαγόμενα όχι στέρηση της ελευθερίας, αλλά περιορισμό της.

56 Επιβάλλεται, τέλος, η υπόμνηση ότι, κατά την εξέταση περί της οποίας έγινε λόγος στη σκέψη 53 της παρούσας αποφάσεως, η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως δύναται, βάσει του άρθρου 26, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, να ζητήσει από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτελέσεως του εντάλματος οποιαδήποτε πληροφορία της οποίας η διαβίβαση κριθεί αναγκαία.»

1.20. Τήρηση του καταζητουμένου υπό κράτηση στο κράτος μέλος εκτέλεσης

Μετά τη σύλληψη του καταζητουμένου βάσει του ΕΕΣ, η δικαστική αρχή εκτέλεσης πρέπει να αποφασίσει κατά πόσον ο καταζητούμενος πρέπει να τηρηθεί υπό κράτηση ή να αφεθεί ελεύθερος μέχρι τη λήψη απόφασης σχετικά με την εκτέλεση του ΕΕΣ. Συνεπώς, η κράτηση δεν είναι υποχρεωτική, και η προσωρινή απόλυση είναι δυνατή οποτεδήποτε σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης (άρθρο 12 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Όταν το πρόσωπο δεν τηρείται υπό κράτηση, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης υποχρεούται να λάβει όλα τα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να αποφευχθεί

η διαφυγή του καταζητουμένου (άρθρο 12 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Τα εν λόγω μέτρα μπορούν να περιλαμβάνουν, για παράδειγμα, απαγόρευση μετακινήσεων ή υποχρέωση εμφάνισης κατά τακτά διαστήματα σε συγκεκριμένη αρχή και ηλεκτρονική επιτήρηση.

Η απόφαση περί κράτησης λαμβάνεται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο ορίζει ότι κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια.

Στην απόφαση την οποία εξέδωσε στην υπόθεση C-237/15 PPU, *Lanigan*, το Δικαστήριο αποφάνθηκε τα ακόλουθα:

> «Τα άρθρα 15, παράγραφος 1, και 17 της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου (...) έχουν την έννοια ότι η δικαστική αρχή εκτελέσεως εξακολουθεί να υποχρεούται να εκδώσει την απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως μετά την πάροδο των τασσομένων στο άρθρο 17 προθεσμιών.
>
> Το άρθρο 12 της αποφάσεως-πλαισίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 17 αυτής και υπό το πρίσμα του άρθρου 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται, στην κατάσταση αυτή, στη συνέχιση της κρατήσεως του καταζητούμενου, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως, ακόμα και αν η συνολική διάρκεια της περιόδου κρατήσεως υπερβαίνει τις προθεσμίες αυτές, καθόσον η διάρκεια αυτή δεν είναι υπερβολική λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών της διαδικασίας που διεξήχθη στο πλαίσιο της υποθέσεως της κύριας δίκης, όπερ απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει. Αν η δικαστική αρχή εκτελέσεως αποφασίσει να θέσει τέρμα στην κράτηση του εν λόγω προσώπου, η αρχή αυτή υποχρεούται να συνδυάσει την προσωρινή απόλυσή του με κάθε μέτρο που κρίνει αναγκαίο ώστε να αποφευχθεί η διαφυγή του και να διασφαλίσει ότι εξακολουθούν να συντρέχουν οι αναγκαίες ουσιαστικές προϋποθέσεις για την παράδοσή του ενόσω δεν έχει ληφθεί καμία οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.»

5. ΑΠΌΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΆΔΟΣΗ

1.21. Γενική υποχρέωση εκτέλεσης των ΕΕΣ

Η δικαστική αρχή εκτέλεσης έχει γενική υποχρέωση να εκτελεί κάθε ΕΕΣ βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ (άρθρο 1). Οι εν λόγω διατάξεις αποτελούν αντικείμενο των ενοτήτων 5 έως 8 του παρόντος εγχειριδίου. Η απόφαση για την παράδοση πρέπει να εκτελείται εντός των προθεσμιών που αναφέρονται στην ενότητα 4.

Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να διασφαλίζουν τον σεβασμό των ελάχιστων δικονομικών δικαιωμάτων του καταζητουμένου, όπως αναφέρεται στην ενότητα 11.

1.22. Ο κατάλογος των 32 αξιόποινων πράξεων για τις οποίες χωρεί παράδοση χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποίνου

Η δικαστική αρχή εκτέλεσης πρέπει να ελέγχει αν η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος έχει χαρακτηρίσει οποιαδήποτε από τις αξιόποινες πράξεις ως εμπίπτουσα σε μία από τις 32 κατηγορίες αξιόποινων πράξεων που παρατίθενται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να ελέγξει το διττό αξιόποινο μόνο για αδικήματα τα οποία δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο των 32 αξιόποινων πράξεων.

Είναι σκόπιμο να υπογραμμιστεί ότι σημασία εν προκειμένω έχουν μόνον ο ορισμός της αξιόποινης πράξης και η μέγιστη ποινή όπως αυτά προβλέπονται στο δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει να αναγνωρίσει όσα η δικαστική αρχή έκδοσης του ΕΕΣ αναφέρει σε αυτό.

Στην απόφαση την οποία εξέδωσε στην υπόθεση C-289/15, *Grundza*, το Δικαστήριο ερμήνευσε το άρθρο 7 παράγραφος 3 και το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της απόφασης-πλαισίου 2008/909/ΔΕΥ (συγκεκριμένα, τον τρόπο εκτίμησης του διττού αξιοποίνου). Το Δικαστήριο αποφάνθηκε ως εξής:

«38 (...) κατά την εκτίμηση του διττού αξιοποίνου, εναπόκειται στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτελέσεως να εξακριβώσει εάν τα πραγματικά περιστατικά του αδικήματος, όπως περιγράφονται στην απόφαση της αρμόδιας αρχής του κράτους εκδόσεως, θα επέσυραν επίσης, αυτά καθαυτά, ποινικές κυρώσεις στο κράτος εκτελέσεως, εάν είχαν λάβει χώρα στο έδαφός του.

(…)

49 (...) κατά την εκτίμηση του διττού αξιοποίνου, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτελέσεως πρέπει να εξακριβώσει όχι αν υπήρξε προσβολή του προστατευόμενου από το κράτος εκδόσεως συμφέροντος, αλλά εάν, στην περίπτωση που το επίμαχο αδίκημα είχε διαπραχθεί στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο ανήκει η εν λόγω αρχή, θα θεωρείτο ότι έχει προσβληθεί αντίστοιχο συμφέρον προστατευόμενο από το εθνικό δίκαιο του κράτους αυτού.»

Σε περίπτωση που η δικαστική αρχή εκτέλεσης θεωρεί ότι υπάρχει εν προκειμένω πρόδηλο σφάλμα, πρέπει να επικοινωνεί με τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος για την παροχή διευκρινίσεων (βλ. ενότητα 4.4 σχετικά με την επικοινωνία).

1.23. Παρεπόμενα αδικήματα

Με τον όρο «παρεπόμενα αδικήματα» νοούνται οι αξιόποινες πράξεις που τιμωρούνται με ποινή μικρότερη του κατώτατου ορίου που καθορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ. Οι εν λόγω αξιόποινες πράξεις μπορούν να περιλαμβάνονται σε ΕΕΣ ως παρεπόμενα αδικήματα. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος δύναται να συμπεριλάβει τις εν λόγω αξιόποινες πράξεις στο έντυπο ΕΕΣ, παρά το γεγονός ότι δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ΕΕΣ (βλ. ενότητα 2.3).

Ωστόσο, το ΕΕΣ πρέπει να εκδίδεται για μία τουλάχιστον αξιόποινη πράξη η οποία πληροί το κατώτατο όριο που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ.

Στην απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ αυτή καθαυτή δεν προβλέπεται ρητώς τρόπος χειρισμού του ζητήματος της παρεπόμενης παράδοσης. Ορισμένα κράτη μέλη έχουν επιλέξει να την επιτρέπουν, ενώ κάποια άλλα όχι. Εάν το κράτος μέλος εκτέλεσης δεν προβαίνει σε παράδοση για παρεπόμενα αδικήματα, ο κανόνας της ειδικότητας μπορεί να απαγορεύει στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος την άσκηση ποινικής δίωξης για τα εν λόγω αδικήματα (βλ. ενότητα 2.6 σχετικά με τον κανόνα της ειδικότητας).

Εάν το ΕΕΣ περιλαμβάνει παρεπόμενα αδικήματα, συνιστάται στη δικαστική αρχή εκτέλεσης να αναφέρει σαφώς στην απόφαση περί παράδοσης αν η παράδοση αφορά επίσης τα παρεπόμενα αδικήματα. Η παράδοση για τα παρεπόμενα αδικήματα παρέχει στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος την αρμοδιότητα άσκησης ποινικής δίωξης ή εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής για τις συγκεκριμένες αξιόποινες πράξεις.

Στο παράρτημα VIII παρατίθεται κατάλογος των κρατών μελών των οποίων το νομικό σύστημα προβλέπει τη δυνατότητα παράδοσης για παρεπόμενα αδικήματα.

1.24. Λόγοι μη εκτέλεσης (άρνησης)

Η γενική υποχρέωση εκτέλεσης των ΕΕΣ (η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ) περιορίζεται από τους λόγους υποχρεωτικής και προαιρετικής μη εκτέλεσης του ΕΕΣ, δηλαδή από τους λόγους *άρνησης* (άρθρα 3, 4 και 4α της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ, οι λόγοι αυτοί είναι οι μόνοι τους οποίους μπορεί να επικαλεστεί η δικαστική αρχή εκτέλεσης ως βάση για τη μη εκτέλεση. Όσον αφορά τους λόγους προαιρετικής μη εκτέλεσης, η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να επικαλεστεί μόνον τους λόγους που έχουν μεταφερθεί στο εθνικό της δίκαιο. Το Δικαστήριο έχει αποσαφηνίσει ότι οι λόγοι απαριθμούνται **εξαντλητικώς** (βλ. ειδικότερα τις αποφάσεις τις οποίες εξέδωσε στην υπόθεση C-123/08, *Wolzenburg*, σκέψη 57, και στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-404/15 και C-659/15 PPU, *Aranyosi και Căldăraru*, σκέψη 80)[32].

Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να επικοινωνεί με τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος προτού αποφασίσει να αρνηθεί την παράδοση. Αυτό μπορεί να συνιστάται όταν υπάρχουν αμφιβολίες όσον αφορά την εφαρμογή οποιουδήποτε από τους λόγους μη εκτέλεσης. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί επίσης να επικοινωνεί σχετικά με το ενδεχόμενο εφαρμογής άλλων μέτρων, όπως μεταφορά κρατουμένων, πριν από τη λήψη της απόφασης άρνησης (βλ. ενότητα 4.4 σχετικά με την επικοινωνία και ενότητα 2.5 σχετικά με τα άλλα μέτρα της Ένωσης όσον αφορά τη δικαστική συνεργασία).

Μετά τη λήψη της απόφασης άρνησης της παράδοσης, η κράτηση του καταζητουμένου δυνάμει του ΕΕΣ δεν μπορεί να συνεχιστεί.

---

[32] Απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 2009 *Wolzenburg*, C-123/08, ECLI:EU:C:2009:616· απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 2016, *Aranyosi και Căldăraru*, C-404/15 και C-659/15 PPU, ECLI:EU:C:2016:198.

1.24.1. Υποχρεωτικοί λόγοι μη εκτέλεσης

Οσάκις συντρέχουν ένας ή περισσότεροι υποχρεωτικοί λόγοι μη εκτέλεσης, η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει να αρνηθεί την εκτέλεση του ΕΕΣ (άρθρο 3 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Συνεπώς, μόλις η δικαστική αρχή εκτέλεσης διαπιστώσει ότι συντρέχει ένας από αυτούς τους λόγους άρνησης, οφείλει να αρνηθεί την εκτέλεση. Οι σχετικοί λόγοι προβλέπονται στο άρθρο 3 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ.

Αμνηστία (άρθρο 3 σημείο 1)

Η αξιόποινη πράξη την οποία αφορά το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης καλύπτεται από αμνηστία στο κράτος μέλος εκτέλεσης. Επίσης απαιτείται το κράτος μέλος εκτέλεσης να έχει αρμοδιότητα για τη δίωξη αυτής της αξιόποινης πράξης σύμφωνα με το ποινικό του δίκαιο.

Ne bis in idem (άρθρο 3 σημείο 2)

Από τις πληροφορίες που διαθέτει η δικαστική αρχή εκτέλεσης προκύπτει ότι ο καταζητούμενος έχει δικασθεί τελεσιδίκως για τις ίδιες πράξεις από κράτος μέλος. Απαιτείται επίσης, σε περίπτωση καταδίκης, η καταδίκη να έχει εκτιθεί ή να εκτίεται ή να μην μπορεί πλέον να εκτιθεί σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους της καταδίκης.

Το Δικαστήριο έχει εκδώσει διάφορες αποφάσεις σε υποθέσεις που αφορούσαν την ερμηνεία της αρχής ne bis in idem σε σχέση με το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ. Οι αποφάσεις αυτές εφαρμόζονται στην απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ δυνάμει της απόφασης που εκδόθηκε στην υπόθεση C-261/09, *Mantello*[33], και αποσαφηνίζουν έννοιες όπως «τελεσίδικη απόφαση», «ίδια πράξη» και «η ποινή έχει εκτιθεί». Στην απόφαση την οποία εξέδωσε στην υπόθεση C-129/14 PPU, *Spasic*[34], το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ είναι αυτό καθαυτό συμβατό με το άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που κατοχυρώνει την αρχή ne bis in idem.

Στο παράρτημα VI παρατίθενται περιλήψεις αποφάσεων του Δικαστηρίου σχετικά με την αρχή ne bis in idem.

> *Άρθρο 54 της ΣΕΣΣ*
>
> «Όποιος καταδικάσθηκε αμετάκλητα από ένα συμβαλλόμενο μέρος δεν μπορεί να διωχθεί από ένα άλλο συμβαλλόμενο μέρος για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, υπό τον όρον όμως ότι, σε περίπτωση καταδίκης, η ποινή έχει ήδη εκτιθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί πλέον να εκτιθεί σύμφωνα με τους νόμους του συμβαλλόμενου μέρους που επέβαλε την καταδίκη.»

---

33 Απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Νοεμβρίου 2010, *Mantello*, C-261/09, ECLI:EU:C:2010:683.

34 Απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Μαΐου 2014, *Spasic*, C-129/14 PPU, ECLI:EU:C:2014:586.

Άρθρο 50 του Χάρτη

«Δικαίωμα του προσώπου να μη δικάζεται ή να μην τιμωρείται ποινικά δύο φορές για την ίδια αξιόποινη πράξη

Κανείς δεν διώκεται ούτε τιμωρείται ποινικά για αδίκημα για το οποίο έχει ήδη αθωωθεί ή καταδικασθεί εντός της Ένωσης με οριστική απόφαση ποινικού δικαστηρίου σύμφωνα με το νόμο.»

Ακαταλόγιστο λόγω ηλικίας (άρθρο 3 σημείο 3)

Λόγω της ηλικίας του, ο καταζητούμενος δεν μπορεί να θεωρηθεί ποινικώς υπεύθυνος για τις πράξεις για τις οποίες εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Οι νομοθεσίες των κρατών μελών καθορίζουν διαφορετικά το ηλικιακό κατώτατο όριο ποινικής ευθύνης. Διαφέρει επίσης ο χρόνος κατά τον οποίο η εν λόγω ηλικία ασκεί επιρροή σε συγκεκριμένη υπόθεση: ο κρίσιμος χρόνος μπορεί να είναι, για παράδειγμα, η χρονική στιγμή κατά την οποία διαπράχθηκε η εικαζόμενη αξιόποινη πράξη ή η χρονική στιγμή κατά την οποία απαγγέλλεται κατηγορία.

Λόγοι μη εκτέλεσης συντρέχουν εάν, στο κράτος μέλος εκτέλεσης, ο καταζητούμενος υπόκειται, λόγω της ηλικίας του, μόνο σε αστικές ή διοικητικές διαδικασίες, αλλά όχι σε ποινικές.

1.24.2. Λόγοι προαιρετικής μη εκτέλεσης

Όταν συντρέχει και έχει μεταφερθεί στο εθνικό δίκαιο οποιοσδήποτε από τους λόγους προαιρετικής μη εκτέλεσης, η δικαστική αρχή εκτέλεσης δύναται να αρνηθεί να εκτελέσει το ΕΕΣ, ανάλογα με τις περιστάσεις της υπόθεσης. Οι σχετικοί λόγοι προβλέπονται στο άρθρο 4 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ.

Απουσία διττού αξιοποίνου (άρθρο 4 σημείο 1)

Η πράξη λόγω της οποίας έχει εκδοθεί το ΕΕΣ δεν συνιστά αξιόποινη πράξη κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Αυτό αφορά μόνον τις αξιόποινες πράξεις που δεν απαριθμούνται στον κατάλογο αξιόποινων πράξεων του άρθρου 2 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, για τις οποίες καταργείται ο έλεγχος του διττού αξιοποίνου. Ωστόσο, ακόμη και αν η πράξη αντιστοιχεί σε πράξη που περιλαμβάνεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, αλλά τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας μέγιστης διάρκειας κάτω των τριών ετών στο δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος, και η εν λόγω πράξη δεν συνιστά αξιόποινη πράξη βάσει του δικαίου του κράτους μέλους εκτέλεσης, μπορεί να συντρέχει ο συγκεκριμένος λόγος προαιρετικής μη εκτέλεσης. Στην απόφαση την οποία εξέδωσε στην υπόθεση C-289/15, *Grundza*, το Δικαστήριο διευκρίνισε τον τρόπο εκτίμησης του διττού αξιοποίνου (βλ. ενότητα 5.2).

Προκειμένου περί φόρων, τελών, τελωνείων και συναλλάγματος, δεν χωρεί άρνηση της εκτέλεσης ενός ΕΕΣ λόγω του ότι η νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν επιβάλλει ιδίου τύπου φόρους ή τέλη ή δεν προβλέπει ιδίου τύπου ρύθμιση περί φόρων, τελών, τελωνείων και συναλλάγματος με εκείνη του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος.

Εκκρεμής ποινική δίωξη στο κράτος μέλος εκτέλεσης (άρθρο 4 σημείο 2)

Το πρόσωπο για το οποίο έχει εκδοθεί το ΕΕΣ διώκεται ποινικώς στο κράτος μέλος εκτέλεσης για την ίδια πράξη με εκείνη στην οποία βασίζεται το ΕΕΣ.

Ποινική δίωξη για την ίδια αξιόποινη πράξη αδύνατη στο κράτος μέλος εκτέλεσης (άρθρο 4 σημείο 3)

Οι δικαστικές αρχές του κράτους μέλους εκτέλεσης αποφάσισαν είτε να μην ασκήσουν δίωξη για την αξιόποινη πράξη που αποτελεί το αντικείμενο του ΕΕΣ είτε να παύσουν τη δίωξη ή ο καταζητούμενος έχει δικασθεί τελεσιδίκως για τις ίδιες πράξεις σε κράτος μέλος, με αποτέλεσμα να κωλύεται η μεταγενέστερη άσκηση ποινικής δίωξης.

Βλ. επίσης ενότητα 5.4.1 σχετικά με την αρχή ne bis in idem.

Παραγραφή της δίωξης ή της ποινής (άρθρο 4 σημείο 4)

Έχει επέλθει παραγραφή της ποινικής δίωξης ή της ποινής εις βάρος του καταζητουμένου σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης, και οι πράξεις εμπίπτουν στην αρμοδιότητα αυτού του κράτους μέλους σύμφωνα με το ποινικό του δίκαιο.

Βλ. επίσης ενότητα 5.4.1 σχετικά με την αρχή ne bis in idem.

Τελεσίδικη απόφαση σε τρίτη χώρα (άρθρο 4 σημείο 5)

Από τις πληροφορίες που διαθέτει η δικαστική αρχή εκτέλεσης προκύπτει ότι ο καταζητούμενος έχει δικασθεί τελεσιδίκως για τις ίδιες πράξεις σε τρίτη χώρα, υπό τον όρο ότι, σε περίπτωση καταδίκης, η καταδίκη έχει εκτιθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί να εκτιθεί πλέον σύμφωνα με το δίκαιο της χώρας της καταδίκης.

Το κράτος μέλος εκτέλεσης αναλαμβάνει την εκτέλεση της ποινής (άρθρο 4 σημείο 6)

Σε περίπτωση που το ΕΕΣ έχει εκδοθεί προς τον σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας, και ο καταζητούμενος διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης, ή είναι υπήκοος ή κάτοικός του, η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να εξετάζει αν είναι δυνατή η εκτέλεση της ποινής στο οικείο κράτος μέλος, αντί της παράδοσης του προσώπου στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.

Το άρθρο 25 της απόφασης-πλαισίου 2008/909/ΔΕΥ περιέχει εξάλλου ειδική διάταξη σχετικά με την εκτέλεση στερητικών της ελευθερίας ποινών στο κράτος μέλος εκτέλεσης σε περιπτώσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 4 σημείο 6 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ (βλ. ενότητα 2.5.2 του παρόντος εγχειριδίου). Η απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ

αντικατέστησε τη σύμβαση του 1983 και το πρόσθετο πρωτόκολλό της. Επομένως, η απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ πρέπει να εφαρμόζεται για τη μεταφορά της ποινής στο κράτος μέλος στο οποίο εκτελείται.

Σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ, η συναίνεση του καταδίκου στη μεταφορά δεν αποτελεί πλέον προαπαιτούμενο σε κάθε περίπτωση.

Στην απόφαση την οποία εξέδωσε στην υπόθεση C-66/08, *Kozłowski*[35], το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι οι όροι «κάτοικος» και «διαμένει» στο άρθρο 4 σημείο 6 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ πρέπει να ερμηνεύονται ομοιόμορφα, καθώς αφορούν αυτοτελείς έννοιες του δικαίου της Ενώσεως. Αφορούν, αντιστοίχως, τις περιπτώσεις που ο καταζητούμενος είτε έχει όντως την κατοικία του στο κράτος μέλος εκτέλεσης είτε δημιούργησε με το κράτος αυτό, μετά από σταθερή διαμονή ορισμένης διάρκειας εκεί, δεσμούς παρόμοιους με αυτούς που δημιουργεί ο κάτοικος. Προκειμένου να διαπιστωθεί αν το πρόσωπο «διαμένει», απαιτείται συνολική εκτίμηση διαφόρων αντικειμενικών στοιχείων, στα οποία συγκαταλέγονται, μεταξύ άλλων, η διάρκεια, η φύση και οι συνθήκες παραμονής του εκζητουμένου, καθώς και οι οικογενειακοί και οικονομικοί δεσμοί του με το κράτος μέλος εκτέλεσης.

Όπως αποφάνθηκε το Δικαστήριο στην απόφαση την οποία εξέδωσε στην υπόθεση C-123/08, *Wolzenburg*, όσον αφορά το άρθρο 4 σημείο 6 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ και την αρχή της ίσης μεταχείρισης των πολιτών της Ένωσης, εθνικοί κανόνες που προβλέπουν τη μη εκτέλεση ΕΕΣ στην περίπτωση διακινούμενων πολιτών της Ένωσης, με σκοπό την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής, μόνον εάν αυτοί διέμεναν νόμιμα στην εθνική επικράτεια επί πέντε συναπτά έτη, είναι συμβατοί με το άρθρο 12 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (νυν άρθρο 18 ΣΛΕΕ). Ωστόσο, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να εξαρτά την εφαρμογή του λόγου προαιρετικής μη εκτέλεσης ΕΕΣ του άρθρου 4 σημείο 6 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ από πρόσθετες διοικητικές επιταγές, όπως η κατοχή άδειας παραμονής αορίστου χρόνου.

Στην απόφαση που εξέδωσε στην υπόθεση C-42/11, *Lopes da Silva Jorge*[36], το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το άρθρο 4 σημείο 6 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ και το άρθρο 18 της ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι ένα κράτος μέλος μπορεί, στο πλαίσιο της μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο του άρθρου 4 σημείο 6 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, να αποφασίσει να περιορίσει τις περιπτώσεις στις οποίες δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να αρνηθεί την παράδοση προσώπου εμπίπτοντος στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διάταξης, αλλά δεν μπορεί να αποκλείσει απολύτως και αυτομάτως από το εν λόγω πεδίο εφαρμογής τους υπηκόους άλλων κρατών μελών που κατοικούν ή διαμένουν στο έδαφός του, μη λαμβάνοντας υπόψη τις σχέσεις που τους συνδέουν με το εν λόγω κράτος μέλος. Τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να ερμηνεύουν τον νόμο σύμφωνα με το γράμμα και τον σκοπό της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, ούτως ώστε να διασφαλίζεται η πλήρης αποτελεσματικότητά της.

---

35 Απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 2008, *Kozłowski,* C-66/08, ECLI:EU:C:2008:437.

36 Απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Σεπτεμβρίου 2012, *Lopes da Silva Jorge,* C-42/11, ECLI:EU:C:2012:517.

Εξωεδαφικότητα (αξιόποινες πράξεις διαπραχθείσες εκτός του εδάφους του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος) (άρθρο 4 σημείο 7)

Το ΕΕΣ αφορά αξιόποινες πράξεις οι οποίες:

α) κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης θεωρούνται ότι διεπράχθησαν εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στο έδαφος του κράτους μέλους εκτέλεσης ή σε εξομοιούμενο προς αυτό τόπο· ή

β) διεπράχθησαν εκτός του εδάφους του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος, και το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν επιτρέπει τη δίωξη για τα ίδια αδικήματα που διαπράττονται εκτός του εδάφους του.

1.25. Ερημοδικία

Η απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ τροποποίησε την απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ με την κατάργηση του άρθρου 5 σημείο 1 και την παρεμβολή του νέου άρθρου 4α σχετικά με τις αποφάσεις που εκδίδονται ερήμην. Οι εν λόγω διατάξεις αφορούν περιπτώσεις στις οποίες δικαστική αρχή εκτέλεσης παρέλαβε ΕΕΣ το οποίο αφορά την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής που επιβλήθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος στην οποία δεν παρέστη το ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Το άρθρο 4α της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ περιέχει λόγο προαιρετικής μη εκτέλεσης, βάσει του οποίου επιτρέπεται η άρνηση εκτέλεσης ΕΕΣ εκδοθέντος για τον σκοπό εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής ή στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας, εάν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν παρέστη στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης (απόφαση εκδοθείσα ερήμην).

Ωστόσο, ο κανόνας αυτός συνοδεύεται από ορισμένες εξαιρέσεις. Δικαστική αρχή εκτέλεσης δεν μπορεί να αρνηθεί να εκτελέσει ΕΕΣ το οποίο βασίζεται σε απόφαση που εκδόθηκε ερήμην εφόσον στο ΕΕΣ αναφέρεται ότι το πρόσωπο, βάσει δικονομικών απαιτήσεων που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης:

α) εν ευθέτω χρόνω:

i) είτε είχε κλητευθεί αυτοπροσώπως και με την κλήτευση είχε ενημερωθεί σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως, είτε είχε δι' άλλων μέσων ενημερωθεί πραγματικά και επισήμως για την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης αυτής, κατά τρόπον ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης·και

ii) είχε ενημερωθεί ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που το πρόσωπο δεν εμφανιστεί στη δίκη· ή

β) το πρόσωπο τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε το κράτος, να τον ή την εκπροσωπήσει στη δίκη, και εκπροσωπήθηκε όντως από αυτόν τον δικηγόρο στη δίκη· ή

γ) αφού του επεδόθη η απόφαση και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπου το πρόσωπο δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης:

i) έχει δηλώσει ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση· ή

ii) δεν έχει ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο εντός της ισχύουσας προθεσμίας· ή

δ) η απόφαση δεν του επιδόθηκε αυτοπροσώπως αλλά:

i) θα του επιδοθεί αυτοπροσώπως και αμελλητί μετά την παράδοσή του και θα ενημερωθεί ρητά για το δικαίωμά του να δικασθεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπου το πρόσωπο δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξετασθεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης· και

ii) θα ενημερωθεί σχετικά με την προθεσμία εντός της οποίας οφείλει να ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπως προβλέπεται στο σχετικό ΕΕΣ.

Η απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-399/11, *Melloni*[37], αφορούσε το ερώτημα σχετικά με το κατά πόσον το άρθρο 4α παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ έχει την έννοια ότι απαγορεύει στις δικαστικές αρχές εκτέλεσης, στις περιπτώσεις που προσδιορίζονται στην εν λόγω διάταξη, να εξαρτούν την εκτέλεση ΕΕΣ εκδοθέντος για τους σκοπούς της εκτέλεσης ποινής από την προϋπόθεση ότι η εκδοθείσα ερήμην καταδικαστική απόφαση μπορεί να αναθεωρηθεί εντός του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος.

Το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 4α παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ παρέχει λόγο προαιρετικής μη εκτέλεσης ΕΕΣ εκδοθέντος για τον σκοπό της εκτέλεσης ποινής, εάν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο καταδικάστηκε ερήμην. Ωστόσο, η προαιρετική αυτή δυνατότητα συνοδεύεται από τέσσερις εξαιρέσεις, οι οποίες προσδιορίζονται στο άρθρο 4α παράγραφος 1 στοιχεία α) έως δ). Το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι, στις εν λόγω τέσσερις περιπτώσεις, η δικαστική αρχή εκτέλεσης δεν μπορεί να εξαρτά την παράδοση προσώπου που καταδικάστηκε ερήμην από τη δυνατότητα αναθεώρησης της καταδικαστικής απόφασης με την αυτοπρόσωπη παρουσία του ιδίου.

Στην απόφαση την οποία εξέδωσε στην υπόθεση C-108/16 PPU, *Dworzecki*[38], το Δικαστήριο αποφάνθηκε τα ακόλουθα:

> «Το άρθρο 4α, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, σημείο i, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 του Συμβουλίου (...) έχει την έννοια ότι δεν πληροί τις

---

37 Απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2013, *Melloni,* C-399/11, ECLI:EU:C:2013:107.

38 Απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Μαΐου 2016, *Dworzecki,* C-108/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:346.

τεθείσες με τη διάταξη αυτή προϋποθέσεις μια κλήτευση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία δεν παραδόθηκε απευθείας στον ενδιαφερόμενο, αλλά η οποία πραγματοποιήθηκε με παράδοση, στη διεύθυνση του τελευταίου, σε ενήλικο μέλος του νοικοκυριού του, το οποίο ανέλαβε να παραδώσει το έγγραφο κλητεύσεως στον ενδιαφερόμενο, χωρίς να προκύπτει με βεβαιότητα από το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως εάν και, ενδεχομένως, πότε το εν λόγω ενήλικο μέλος του νοικοκυριού πράγματι παρέδωσε το ως άνω έγγραφο κλητεύσεως στον ενδιαφερόμενο.»

1.26. Συνεκτίμηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης

Η απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ δεν περιέχει καμία διάταξη σχετικά με τη μη εκτέλεση λόγω παραβίασης των θεμελιωδών δικαιωμάτων του καταζητουμένου στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.

Ωστόσο, στο άρθρο 1 παράγραφος 3, σε συνδυασμό με τις αιτιολογικές σκέψεις 12 και 13 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, διευκρινίζεται ότι στο πλαίσιο του ΕΕΣ πρέπει να γίνονται σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα και να τηρούνται οι θεμελιώδεις νομικές αρχές.

Στην απόφαση την οποία εξέδωσε στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-404/15 και C-659/15 PPU, *Aranyosi και* Căldăraru, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ως εξής:

> «… εφόσον υπάρχουν αντικειμενικά, αξιόπιστα, συγκεκριμένα και δεόντως ενημερωμένα στοιχεία τα οποία μαρτυρούν την ύπαρξη είτε συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών είτε πλημμελειών που επηρεάζουν ορισμένες ομάδες προσώπων ή ακόμη ορισμένα κέντρα κράτησης όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης στο κράτος έκδοσης, η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει να εκτιμήσει, συγκεκριμένα και με ακρίβεια, αν συντρέχουν σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι να θεωρηθεί ότι το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης με σκοπό την άσκηση ποινικών διώξεων ή την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής θα διατρέξει, λόγω των συνθηκών κράτησής του στο κράτος μέλος έκδοσης, πραγματικό κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη, σε περίπτωση παράδοσής του στο εν λόγω κράτος μέλος.
>
> Προς τον σκοπό αυτό, οφείλει να ζητήσει την προσκόμιση συμπληρωματικών πληροφοριών από την δικαστική αρχή έκδοσης, η οποία, αφού λάβει, εφόσον παραστεί ανάγκη, τη συνδρομή της κεντρικής αρχής ή μιας εκ των κεντρικών αρχών του κράτους μέλους έκδοσης, κατά την έννοια του άρθρου 7 της αποφάσεως-πλαισίου, οφείλει να διαβιβάσει τις πληροφορίες αυτές εντός της προθεσμίας που τάσσεται σε τέτοιο αίτημα. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει να αναβάλει την απόφασή της περί της παράδοσης του οικείου προσώπου έως ότου παραλάβει τις συμπληρωματικές πληροφορίες βάσει των οποίων μπορεί να αποκλείσει την ύπαρξη ενός τέτοιου κινδύνου.
>
> Εάν η ύπαρξη τέτοιου κινδύνου δεν μπορεί να αποκλειστεί εντός εύλογης προθεσμίας, η εν λόγω αρχή οφείλει να αποφασίσει εάν πρέπει να θέσει τέρμα στη διαδικασία παράδοσης.»

Εάν έχει στη διάθεσή της στοιχεία τα οποία μαρτυρούν πραγματικό κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης κρατουμένων στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος λόγω των συνθηκών κράτησης, η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης οφείλει να τηρήσει τη διαδικασία που καθορίζεται στην απόφαση του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-404/15 και C-659/15 PPU, *Aranyosi και Căldăraru* (σκέψεις 89 έως 104).

Στάδια της διαδικασίας που πρέπει να ακολουθούν οι εθνικές δικαστικές αρχές εκτέλεσης εάν έχουν στη διάθεσή τους στοιχεία τα οποία μαρτυρούν πραγματικό κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης κρατουμένων στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος

Τα στάδια που πρέπει να ακολουθούνται είναι τα εξής:

1. Έλεγχος της ύπαρξης πραγματικού κινδύνου απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης του καταζητουμένου λόγω των <u>γενικών συνθηκών κράτησης</u>:

– *βάσει αντικειμενικών, αξιόπιστων, συγκεκριμένων και δεόντως ενημερωμένων στοιχείων τα οποία μπορούν να προκύπτουν, μεταξύ άλλων, από διεθνείς δικαστικές αποφάσεις, όπως είναι οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, από δικαστικές αποφάσεις του κράτους μέλους έκδοσης, καθώς και από αποφάσεις, εκθέσεις και λοιπά έγγραφα καταρτιζόμενα από όργανα του Συμβουλίου της Ευρώπης ή όργανα εντός του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών.*

2. Εάν διαπιστωθεί η ύπαρξη του εν λόγω κινδύνου βάσει των γενικών συνθηκών κράτησης, έλεγχος της ύπαρξης σοβαρών και αποδεδειγμένων λόγων να θεωρείται ότι υφίσταται τέτοιος πραγματικός κίνδυνος απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης <u>στις συγκεκριμένες περιστάσεις της περίπτωσης του καταζητουμένου</u>:

– ***υποχρέωση υποβολής αίτησης παροχής πληροφοριών*** *– βάσει του άρθρου 15 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ – προς τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος ώστε να παράσχει, κατεπειγόντως, όλες τις απαραίτητες συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με τις προβλεπόμενες συνθήκες κράτησης του καταζητουμένου·*

– ***δυνατότητα υποβολής αίτησης παροχής πληροφοριών*** *σχετικά με την ύπαρξη* ενδεχόμενων *μηχανισμών για την παρακολούθηση των συνθηκών κράτησης·*

– ***δυνατότητα ορισμού προθεσμίας για την παροχή απάντησης****, λαμβανομένου υπόψη του χρόνου που απαιτείται για τη συγκέντρωση των* πληροφοριών*, καθώς και των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 17 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ.*

3. Εάν διαπιστωθεί η ύπαρξη πραγματικού κινδύνου απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης για τον καταζητούμενο βάσει των πληροφοριών που παρέσχε η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος, καθώς και άλλων πληροφοριών που ενδεχομένως έχει στη διάθεσή της η δικαστική αρχή εκτέλεσης (και εν αναμονή έκδοσης οριστικής απόφασης επί του ΕΕΣ):

– ***υποχρέωση αναβολής της εκτέλεσης του επίμαχου ΕΕΣ****. Η Eurojust πρέπει* να *τηρείται ενήμερη (σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 7 της απόφασης-πλαισίου* για το ΕΕΣ*)·*

– ***δυνατότητα συνέχισης της κράτησης του ενδιαφερόμενου προσώπου****, αλλά μόνον εάν η διαδικασία εκτελέσεως του ΕΕΣ διεξήχθη με επαρκή επιμέλεια και, συνεπώς, η διάρκεια της κρατήσεως δεν είναι υπερβολική (σύμφωνα με την απόφαση στην υπόθεση C-237/15, Lanigan, σκέψεις 58, 59 και 60),* λαμβανομένης *δεόντως υπόψη της αρχής του τεκμηρίου της αθωότητας, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 48 του Χάρτη, και τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, που προβλέπεται στο άρθρο 52 παράγραφος 1 του Χάρτη·*

– ***δυνατότητα ή ακόμη και υποχρέωση προσωρινής απόλυσης του ενδιαφερόμενου προσώπου****, συνοδευόμενη από μέτρα που σκοπούν στην αποτροπή της διαφυγής του.*

4. Οριστική απόφαση:

– *εάν η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί, βάσει των πληροφοριών που παρέλαβε από τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος, να αποκλείσει τον ύπαρξη πραγματικού κινδύνου απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης του καταζητουμένου, πρέπει να λάβει απόφαση για την εκτέλεση του ΕΕΣ·*

– *β. εάν η δικαστική αρχή εκτέλεσης διαπιστώσει ότι ο κίνδυνος απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης δεν μπορεί να αποκλειστεί εντός εύλογης προθεσμίας, πρέπει να αποφασίσει κατά πόσον η διαδικασία παράδοσης πρέπει να περατωθεί.*

1.27. Αναλογικότητα — ο ρόλος του κράτους μέλους εκτέλεσης

Η απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ δεν προβλέπει τη δυνατότητα αξιολόγησης από το κράτος μέλος εκτέλεσης της αναλογικότητας του ΕΕΣ. Τούτο συνάδει με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης. Εάν στο κράτος μέλος εκτέλεσης ανακύψουν σοβαροί προβληματισμοί σχετικά με την αναλογικότητα του παραληφθέντος ΕΕΣ, οι δικαστικές αρχές έκδοσης και εκτέλεσης του εντάλματος παροτρύνονται να επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους. Εκτιμάται ότι τέτοιες περιπτώσεις είναι πιθανό να ανακύψουν μόνον υπό εξαιρετικές περιστάσεις. Κατόπιν σχετικής διαβούλευσης, οι αρμόδιες δικαστικές αρχές ενδέχεται να είναι σε θέση να βρουν καταλληλότερη λύση (βλ. ενότητα 4.4 σχετικά με την επικοινωνία μεταξύ των αρμόδιων αρχών). Για παράδειγμα, ανάλογα με τις περιστάσεις της υπόθεσης, ενδέχεται να είναι δυνατή η ανάκληση του ΕΕΣ και η χρήση άλλων μέτρων που προβλέπονται από το εθνικό ή το ενωσιακό δίκαιο.

Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι δικαστικές αρχές μπορούν επίσης να συμβουλεύονται τα σημεία επαφής της Eurojust ή του ΕΔΔ. Τα εν λόγω όργανα μπορούν να διευκολύνουν την επικοινωνία και να συμβάλουν στην εξεύρεση λύσεων.

1.28. Εγγυήσεις που παρέχονται από το κράτος μέλος έκδοσης

Το άρθρο 5 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ ορίζει ότι η εκτέλεση του ΕΕΣ από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να εξαρτηθεί κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης από ορισμένες προϋποθέσεις. Οι εν λόγω προϋποθέσεις μπορεί να αφορούν την επανεξέταση ποινής ισόβιας κάθειρξης και τη διαμεταγωγή ημεδαπών στο κράτος μέλος εκτέλεσης για να εκτίσουν στερητικές της ελευθερίας ποινές που τους έχουν επιβληθεί.

Οι εγγυήσεις αυτές μπορεί να προβλέπονται είτε άμεσα από το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος είτε μέσω συμφωνίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών έκδοσης και εκτέλεσης του εντάλματος. Παρά ταύτα, οι εγγυήσεις επιτρέπεται να αφορούν μόνον τα θέματα που καθορίζονται στο άρθρο 5 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, όπως έχει επιβεβαιωθεί από το Δικαστήριο (ιδίως στις αποφάσεις που εξέδωσε στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-404/15 και C-659/15 PPU, *Aranyosi και Căldăraru*, σκέψη 80, και στην υπόθεση C-237/15 PPU, *Lanigan*, σκέψη 36).

ΣΗΜ.: Η εγγύηση του άρθρου 5 σημείο 1 που αφορά την εκ νέου εκδίκαση σε περιπτώσεις αποφάσεων που εκδόθηκαν ερήμην καταργήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ και αντικαταστάθηκε με το νέο άρθρο 4α, το οποίο περιέχει εκτενέστερες διατάξεις σχετικά με τις αποφάσεις που εκδίδονται ερήμην (βλ. ενότητα 5.5 του παρόντος εγχειριδίου).

Στην απόφαση την οποία εξέδωσε στην υπόθεση C-306/09, *I.B.*[39], το Δικαστήριο αποφάνθηκε ως εξής:

> «Τα άρθρα 4, σημείο 6, και 5, σημείο 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου (...) έχουν την έννοια ότι, οσάκις το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εκτελέσεως έχει μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 5, σημεία 1 και 3, της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου, η εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος με σκοπό την εκτέλεση ποινής επιβληθείσας με ερήμην εκδοθείσα δικαστική απόφαση κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 5, σημείο 1, μπορεί να εξαρτάται από τον όρο ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, που είναι υπήκοος του κράτους μέλους εκτελέσεως ή διαμένει σε αυτό, θα μεταχθεί στο κράτος αυτό προκειμένου, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να εκτίσει την ποινή που ενδεχομένως θα του επιβληθεί μετά το πέρας νέας δίκης διεξαχθείσας παρουσία του στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος.»

1.28.1. Επανεξέταση ποινής ισόβιας κάθειρξης ή μέτρου ασφαλείας στερητικού της ελευθερίας εφ' όρου ζωής

Σε περιπτώσεις στις οποίες το ΕΕΣ εκδόθηκε για αξιόποινη πράξη η οποία τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη ή μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας εφ' όρου ζωής, το κράτος

[39] Απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 2010, *I.B.*, C-306/09, ECLI:EU:C:2010:626.

μέλος εκτέλεσης μπορεί να ζητήσει εγγύηση επανεξέτασης από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος (άρθρο 5 σημείο 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Η **ισόβια κάθειρξη** αφορά ποινές που εκτίονται σε σωφρονιστικό ίδρυμα. Το **στερητικό της ελευθερίας εφ' όρου ζωής μέτρο ασφαλείας** αφορά άλλες μορφές κράτησης, για παράδειγμα, σε ψυχιατρικά ιδρύματα.

Το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος μπορεί να παράσχει την εγγύηση αποδεικνύοντας ότι, σύμφωνα με το νομικό του σύστημα, η ποινή ή το μέτρο που επιβλήθηκε μπορεί να επανεξεταστεί είτε κατ' αίτηση είτε το αργότερο μετά την πάροδο 20 ετών. Εναλλακτικά, επαρκή εγγύηση αποτελεί το δικαίωμα του προσώπου να ζητήσει την εφαρμογή μέτρων επιείκειας βάσει της νομοθεσίας ή της πρακτικής του κράτους μέλους έκδοσης, με σκοπό τη μη εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου.

1.28.2. Διαμεταγωγή ημεδαπών και κατοίκων

Το ΕΕΣ προβλέπει τη δυνατότητα διαμεταγωγής του καταζητουμένου ώστε να εκτίσει τη στερητική της ελευθερίας ποινή στη χώρα του. Σύμφωνα με το άρθρο 5 σημείο 3 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, όταν το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε ΕΕΣ προς τον σκοπό της δίωξης είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους μέλους εκτέλεσης, το κράτος μέλος εκτέλεσης μπορεί να θέσει ως προϋπόθεση τη διαμεταγωγή του εν λόγω προσώπου από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος στο έδαφός του, ούτως ώστε να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εις βάρος του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.

Αυτή η προϋπόθεση πρέπει να διατυπώνεται με σαφήνεια από το κράτος μέλος εκτέλεσης. Όταν είναι εφικτό, τα κράτη μέλη έκδοσης και εκτέλεσης του εντάλματος πρέπει να καταλήγουν σε συμφωνία σχετικά με τις λεπτομέρειες της εν λόγω προϋπόθεσης προτού το κράτος μέλος εκτέλεσης λάβει απόφαση επί της παράδοσης.

Όταν είναι ήδη γνωστό, πριν από την έκδοση του ΕΕΣ, ότι ο καταζητούμενος είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους μέλους εκτέλεσης, η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να δηλώνει ήδη, στο έντυπο του ΕΕΣ, τη συγκατάθεσή της σε δυνητική προϋπόθεση διαμεταγωγής.

Το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος είναι υπεύθυνο να διασφαλίζει την εκπλήρωση της προϋπόθεσης. Όταν η απόφαση σχετικά με την στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας κατά του παραδοθέντος προσώπου καταστεί τελεσίδικη, το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος οφείλει να επικοινωνήσει με το κράτος μέλος εκτέλεσης προκειμένου να συμφωνήσουν τις λεπτομέρειες της διαμεταγωγής. Το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος πρέπει να μεριμνά για τη μετάφραση της καταδικαστικής απόφασης στη γλώσσα του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Το άρθρο 25 της απόφασης-πλαισίου 2008/909/ΔΕΥ περιέχει εξάλλου ειδική διάταξη σχετικά με την εκτέλεση στερητικών της ελευθερίας ποινών στο κράτος μέλος εκτέλεσης σε περιπτώσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 5 σημείο 3 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ. Για τη μεταφορά της ποινής προς εκτέλεση στο κράτος μέλος εκτέλεσης του εντάλματος, πρέπει να εφαρμόζονται η διαδικασία και οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στην απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ (βλ. ενότητα 2.5.2 του παρόντος εγχειριδίου).

1.29. Αναβολή της παράδοσης ή προσωρινή παράδοση

1.29.1. Σοβαροί ανθρωπιστικοί λόγοι

Μόλις η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίσει την εκτέλεση του ΕΕΣ, αρχίζει να τρέχει η 10ήμερη προθεσμία για την παράδοση του προσώπου (όπως διευκρινίζεται στην ενότητα 4.2). Ωστόσο, η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να αποφασίσει, κατ' εξαίρεση, να αναβάλει προσωρινά την παράδοση για σοβαρούς ανθρωπιστικούς λόγους, εάν, για παράδειγμα, πιστεύεται ευλόγως ότι τυχόν παράδοση θα έθετε σε πρόδηλο κίνδυνο τη ζωή ή την υγεία του καταζητουμένου (άρθρο 23 παράγραφος 4 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Η εκτέλεση του ΕΕΣ πρέπει να γίνει μόλις παύσουν να υφίστανται οι λόγοι αυτοί. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης πρέπει να ενημερώσει αμέσως σχετικά τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος και να συμφωνήσει νέα ημερομηνία παράδοσης. Στην περίπτωση αυτή, η παράδοση πρέπει να διενεργηθεί εντός 10 ημερών μετά τη συμφωνηθείσα νέα ημερομηνία. Μετά την παρέλευση της εν λόγω προθεσμίας, το κράτος μέλος εκτέλεσης δεν μπορεί να συνεχίσει την κράτηση του προσώπου δυνάμει του ΕΕΣ, και το πρόσωπο πρέπει να απολυθεί (άρθρο 23 παράγραφος 5 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Σε περιπτώσεις στις οποίες οι εν λόγω ανθρωπιστικοί λόγοι είναι **αόριστης διάρκειας ή μόνιμοι,** οι δικαστικές αρχές έκδοσης και εκτέλεσης του εντάλματος μπορούν να συζητήσουν μεταξύ τους και να αναζητήσουν δυνατότητες εναλλακτικές του ΕΕΣ. Για παράδειγμα, μπορούν να εξεταστούν δυνατότητες μεταφοράς της διαδικασίας ή της στερητικής της ελευθερίας ποινής στο κράτος μέλος εκτέλεσης ή ανάκλησης του ΕΕΣ (π.χ. σε περίπτωση σοβαρής χρόνιας ασθένειας).

1.29.2. Υπό εξέλιξη ποινική διαδικασία ή εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής

Η δικαστική αρχή εκτέλεσης δύναται, αφού αποφασίσει την εκτέλεση του ΕΕΣ, να αναβάλει την παράδοση του καταζητουμένου ώστε αυτός να μπορέσει να διωχθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης για **άλλη** αξιόποινη πράξη (άρθρο 24 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Στις εν λόγω περιπτώσεις, η παράδοση πρέπει να πραγματοποιείται αμέσως μετά την άσκηση της ποινικής δίωξης, σε ημερομηνία που συμφωνούν οι δικαστικές αρχές έκδοσης και εκτέλεσης του εντάλματος.

Όταν ο καταζητούμενος έχει ήδη καταδικαστεί για άλλη αξιόποινη πράξη, η παράδοση μπορεί να αναβληθεί ώστε ο καταζητούμενος να μπορέσει να εκτίσει την ποινή που του έχει επιβληθεί για την εν λόγω αξιόποινη πράξη στο κράτος μέλος εκτέλεσης (άρθρο 24 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Σε αυτές τις περιπτώσεις, η παράδοση πρέπει να πραγματοποιείται αφού το πρόσωπο εκτίσει την ποινή, σε ημερομηνία που συμφωνούν οι δικαστικές αρχές έκδοσης και εκτέλεσης του εντάλματος.

ΣΗΜ.: Εάν η ποινική διαδικασία στο κράτος μέλος εκτέλεσης αφορά την **ίδια** αξιόποινη πράξη για την οποία εκδόθηκε το ΕΕΣ, το κράτος μέλος εκτέλεσης μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του ΕΕΣ (για τη συγκεκριμένη αξιόποινη πράξη) (βλ. άρθρο 4 σημείο 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ και ενότητα 5.4.2 του παρόντος εγχειριδίου). Εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 3 σημείο 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, η εκτέλεση του ΕΕΣ δεν πρέπει να γίνεται δεκτή (βλ. ενότητα 5.4.1 του παρόντος εγχειριδίου).

1.29.3. Προσωρινή παράδοση αντί αναβολής της παράδοσης

Στις περιπτώσεις που περιγράφονται στην ενότητα 5.9.2, αντί της αναβολής της παράδοσης, η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να παραδώσει προσωρινά τον καταζητούμενο στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος (άρθρο 24 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Αυτό μπορεί να συμβεί για τους σκοπούς της άσκησης ποινικής δίωξης κατά του προσώπου ή εκτέλεσης ήδη καταγνωσθείσας ποινής.

Η δικαστική αρχή εκτέλεσης και η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος πρέπει να συμφωνούν εγγράφως και ρητώς τους όρους υπό τους οποίους πραγματοποιείται η προσωρινή παράδοση. Η εν λόγω συμφωνία είναι δεσμευτική για όλες τις αρχές του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος (άρθρο 24 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Η προσωρινή παράδοση επιτρέπει την αποφυγή μακρών καθυστερήσεων στις διαδικασίες που διεξάγονται στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος ως απόρροια του γεγονότος ότι το πρόσωπο διώκεται ποινικώς ή έχει ήδη καταδικασθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

1.29.4. Αναβολή εκτέλεσης του ΕΕΣ λόγω διαπίστωσης ύπαρξης πραγματικού κινδύνου απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης του καταζητουμένου

Σύμφωνα με την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-404/15 και C-659/15 PPU, *Aranyosi και Căldăraru,* εάν διαπιστωθεί η ύπαρξη πραγματικού κινδύνου απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης για τον καταζητούμενο βάσει πληροφοριών που παρέσχε η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος, καθώς και άλλων πληροφοριών που ενδεχομένως έχει στη διάθεσή της η δικαστική αρχή εκτέλεσης (και εν αναμονή έκδοσης οριστικής απόφασης επί του ΕΕΣ), η εκτέλεση του ΕΕΣ πρέπει να αναβληθεί, αλλά όχι να εγκαταλειφθεί. Εάν η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίσει σχετική αναβολή, το κράτος μέλος εκτέλεσης ενημερώνει τη Eurojust, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 7 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησης (βλ. ενότητες 5.6 και 4.1 του παρόντος εγχειριδίου)

1.30. Πολλαπλά ΕΕΣ που αφορούν το ίδιο πρόσωπο

1.30.1. Λήψη απόφασης σχετικά με το ποιο ΕΕΣ πρέπει να εκτελεστεί

Ενδέχεται να υπάρχουν ταυτόχρονα πολλαπλά ΕΕΣ τα οποία αφορούν το ίδιο πρόσωπο, είτε για τις ίδιες είτε για διαφορετικές πράξεις, και μπορεί να έχουν εκδοθεί από τις αρχές ενός ή περισσότερων κρατών μελών. Οι κατευθυντήριες οδηγίες που ακολουθούν εφαρμόζονται ανεξάρτητα από το αν τα ΕΕΣ εκδόθηκαν για τις ίδιες ή για διαφορετικές πράξεις.

Σε περίπτωση ύπαρξης πολλαπλών ΕΕΣ που αφορούν το ίδιο πρόσωπο, η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει ποιο ΕΕΣ να εκτελέσει συνεκτιμώντας δεόντως όλες τις περιστάσεις (άρθρο 16 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Πριν από τη λήψη απόφασης, συνιστάται στη δικαστική αρχή εκτέλεσης να καταβάλει προσπάθειες για τον συντονισμό των δικαστικών αρχών που εξέδωσαν τα ΕΕΣ. Εάν οι δικαστικές αρχές έκδοσης των ενταλμάτων συντονίστηκαν ήδη εκ των προτέρων, η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει να λάβει υπόψη το γεγονός αυτό, παρότι δεν δεσμεύεται από τυχόν συμφωνίες μεταξύ των δικαστικών αρχών έκδοσης βάσει της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ.

Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί επίσης να ζητήσει τη γνώμη της Eurojust (άρθρο 16 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Η Eurojust μπορεί να διευκολύνει και να επιταχύνει τον συντονισμό, ενώ μπορεί επίσης να ζητείται η γνώμη της σχετικά με τα συγκρουόμενα ΕΕΣ. Υπό ιδανικές συνθήκες, η απόφαση σχετικά με το ποιο ΕΕΣ πρέπει να εκτελεστεί πρέπει να βασίζεται στη συγκατάθεση όλων των δικαστικών αρχών έκδοσης των ενταλμάτων.

Όταν εξετάζεται ποιο από τα ΕΕΣ πρέπει να εκτελεστεί, και κατά πόσον οι δικαστικές αρχές έκδοσης των ενταλμάτων συμφωνούν μεταξύ τους, είναι σκόπιμο να λαμβάνονται ειδικότερα υπόψη από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης οι ακόλουθοι παράγοντες (άρθρο 16 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ):

α) η σχετική βαρύτητα των αξιόποινων πράξεων·

β) ο τόπος τέλεσης των αξιόποινων πράξεων·

γ) οι αντίστοιχες ημερομηνίες των ΕΕΣ·

δ) το κατά πόσον το ένταλμα εκδόθηκε προς το σκοπό της δίωξης ή προς τον σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας στερητικών της ελευθερίας.

Ο κατάλογος αυτός δεν είναι εξαντλητικός. Επιπλέον, δεν υπάρχουν αυστηροί κανόνες σχετικά με τους παράγοντες στους οποίους πρέπει να δίνεται προτεραιότητα· αυτό πρέπει να εξετάζεται κατά περίπτωση. Σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με το άρθρο 16 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, η δικαστική αρχή εκτέλεσης πρέπει να λαμβάνει δεόντως υπόψη την κατάσταση. Κατά συνέπεια, πρέπει να αποφεύγεται η λήψη απόφασης απλώς και μόνο βάσει χρονολογικής σειράς παραλαβής.

Οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης μπορούν επίσης να συμβουλεύονται τις *κατευθυντήριες γραμμές της Eurojust σχετικά με τα συγκρουόμενα ΕΕΣ*, οι οποίες περιέχονται στην *ετήσια έκθεση 2004 της Eurojust* (διατίθεται στη διεύθυνση www.eurojust.europa.eu).

Κατά τη λήψη της απόφασης παράδοσης, είναι σημαντικό η δικαστική αρχή εκτέλεσης να αναφέρει σαφώς το ΕΕΣ στο οποίο βασίζεται η παράδοση. Επιπλέον, το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους εκτέλεσης πρέπει να αποστέλλει στη συνέχεια έντυπο G σε κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος (σημείο 3.2 του εγχειριδίου SIRENE).

Η αξιολόγηση σχετικά με το ποιο ΕΕΣ πρέπει να εκτελεστεί πρέπει να αφορά μόνον τα ΕΕΣ που είναι **εκτελεστά**. Επομένως, η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να αξιολογήσει αρχικά καθένα από τα ΕΕΣ προκειμένου να διαπιστώσει κατά πόσον καθένα εξ αυτών μπορεί να εκτελεστεί αυτοτελώς. Εάν συντρέχει λόγος μη εκτέλεσης για οποιοδήποτε από τα ΕΕΣ, η δικαστική αρχή εκτέλεσης δύναται, για λόγους σαφήνειας, να λάβει χωριστή απόφαση μη εκτέλεσης του συγκεκριμένου ΕΕΣ.

1.30.2. «Παράλληλες διαδικασίες»

Όταν δύο ή περισσότερα κράτη μέλη εκδίδουν ΕΕΣ για αξιόποινες πράξεις που αφορούν **τα ίδια πραγματικά περιστατικά και το ίδιο πρόσωπο**, οι αρμόδιες αρχές έχουν καθήκον να επικοινωνούν και να συνεργάζονται μεταξύ τους. Το καθήκον αυτό απορρέει από την απόφαση-πλαίσιο 2009/948/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την πρόληψη και τον διακανονισμό συγκρούσεων δικαιοδοσίας σε ποινικές υποθέσεις[40]. Στις εν λόγω περιπτώσεις, συνιστάται στις αρμόδιες αρχές να λαμβάνουν υπόψη την εθνική νομοθεσία τους για την εφαρμογή της συγκεκριμένης απόφασης-πλαισίου.

Όταν δεν μπορεί να επιτευχθεί συναίνεση, οι εμπλεκόμενες αρμόδιες αρχές πρέπει να παραπέμπουν το θέμα στη Eurojust, σε περιπτώσεις στις οποίες η Eurojust είναι αρμόδια να ενεργεί[41]. Η γνώμη της Eurojust μπορεί να ζητείται επίσης και σε άλλες περιπτώσεις.

Τα κράτη μέλη που παραλαμβάνουν τα εν λόγω παράλληλα ΕΕΣ πρέπει να ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών έκδοσης των ενταλμάτων για τις παράλληλες διαδικασίες.

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών έκδοσης των ΕΕΣ πρέπει να ενημερώνουν τη δικαστική αρχή εκτέλεσης για τη συνεργασία τους με σκοπό την επίλυση των συγκρούσεων δικαιοδοσίας, καθώς και για τυχόν συναίνεση που έχει επιτευχθεί στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας.

6. ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ

Μετά την παράδοση του καταζητουμένου, το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος οφείλει να λάβει υπόψη τις περιόδους κράτησης που απορρέουν από την εκτέλεση του ΕΕΣ. Όλες αυτές οι περίοδοι πρέπει να αφαιρεθούν από τη συνολική διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή του στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας που πρόκειται να εκτιθεί στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος (άρθρο 26 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Εάν το πρόσωπο απαλλαγεί από τις κατηγορίες, ενδέχεται να είναι εφαρμοστέες διατάξεις περί αποζημίωσης του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος.

---

40 ΕΕ L 328 της 15.12.2009, σ. 42.

41 Βλ. απόφαση 2002/187/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με τη σύσταση της Eurojust προκειμένου να ενισχυθεί η καταπολέμηση των σοβαρών μορφών εγκλήματος (ΕΕ L 63 της 6.3.2002, σ. 1).

Για τον λόγο αυτό, όπως περιγράφεται στην ενότητα 4.5.2, η δικαστική αρχή εκτέλεσης ή η κεντρική αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης οφείλει να παρέχει κάθε πληροφορία σχετικά με τη διάρκεια της κράτησης του καταζητουμένου βάσει του ΕΕΣ. Οι εν λόγω πληροφορίες πρέπει να παρέχονται κατά την παράδοση (βλ. επίσης την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-294/16 PPU, *JZ*).

7. ΜΕΤΑΓΕΝΈΣΤΕΡΗ ΠΑΡΆΔΟΣΗ

1.31. Σε άλλο κράτος μέλος

Μετά την παράδοση του καταζητουμένου δυνάμει ΕΕΣ στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος, το εν λόγω κράτος μέλος ενδέχεται να πρέπει να λάβει απόφαση για την εκτέλεση άλλου ΕΕΣ που εξέδωσε άλλο κράτος μέλος σχετικά με το ίδιο πρόσωπο. Σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος μπορεί να παραδώσει μεταγενέστερα το πρόσωπο σε άλλο κράτος μέλος, **χωρίς τη συγκατάθεση** του αρχικού κράτους μέλους εκτέλεσης, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν ο καταζητούμενος, μολονότι είχε την ευκαιρία να εγκαταλείψει το έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο παραδόθηκε, δεν το έπραξε εντός 45 ημερών από την οριστική απαλλαγή του ή επέστρεψε σε αυτό αφού το είχε εγκαταλείψει·

β) όταν ο καταζητούμενος συγκατατίθεται να παραδοθεί σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος εκτέλεσης βάσει ΕΕΣ.

Η συγκατάθεση του καταζητουμένου παρέχεται υποχρεωτικά ενώπιον των αρμόδιων δικαστικών αρχών του κράτους μέλους έκδοσης. Η συγκατάθεση πρέπει να καταχωρείται στα πρακτικά σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους. Πρέπει να διατυπώνεται κατά τρόπον ώστε να προκύπτει με σαφήνεια ότι ο καταζητούμενος το έπραξε εκουσίως και έχοντας πλήρη επίγνωση των σχετικών συνεπειών·

γ) όταν ο καταζητούμενος δεν απολαύει του ευεργετήματος του κανόνα της ειδικότητας. Όταν είναι εφαρμοστέος, ο κανόνας της ειδικότητας εμποδίζει τη στέρηση της ελευθερίας του καταζητουμένου για αξιόποινες πράξεις για τις οποίες δεν παραδόθηκε και, κατά συνέπεια, τη μεταγενέστερη παράδοσή του (βλ. ενότητα 2.6).

Σε άλλες περιπτώσεις, είναι απαραίτητο να ζητείται η συγκατάθεση του αρχικού κράτους μέλους εκτέλεσης για κάθε μεταγενέστερη παράδοση[42]. Συγκατάθεση πρέπει να παρέχεται όταν η αξιόποινη πράξη για την οποία αυτή ζητείται υπόκειται η ίδια σε παράδοση σύμφωνα με τις διατάξεις της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, εκτός εάν συντρέχει λόγος υποχρεωτικής ή προαιρετικής μη εκτέλεσης.

[42] Το άρθρο 28 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ προβλέπει τη δυνατότητα των κρατών μελών να κοινοποιούν ότι η συγκατάθεσή τους τεκμαίρεται για την εν λόγω παράδοση σε μεταγενέστερη έκδοση στις σχέσεις τους με άλλα κράτη μέλη τα οποία έχουν προβεί στην ίδια κοινοποίηση. Βάσει των πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, μόνον η Ρουμανία έχει προβεί σε τέτοια κοινοποίηση.

Κατά περίπτωση, η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να εξαρτήσει τη συγκατάθεσή της από κάποια από τις προϋποθέσεις που αφορούν τις ποινές ισόβιας κάθειρξης και τη διαμεταγωγή ημεδαπών και κατοίκων που προβλέπονται στο άρθρο 5 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ (βλ. ενότητα 5.8 του παρόντος εγχειριδίου). Στις εν λόγω περιπτώσεις, το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος πρέπει να παρέχει τις κατάλληλες εγγυήσεις (άρθρο 28 παράγραφος 3 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Όταν ένα πρόσωπο αποτελεί αντικείμενο περισσότερων παραδόσεων μεταξύ κρατών μελών βάσει διαδοχικών ΕΕΣ, η μεταγενέστερη παράδοση του συγκεκριμένου προσώπου σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος που προέβη τελευταίο στην παράδοσή του υπόκειται στη συγκατάθεση **μόνο** του κράτους μέλους που εκτέλεσε τη συγκεκριμένη **τελευταία παράδοση** (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-192/12 PPU, *West*)[43].

Διαδικασία

Η αίτηση συγκατάθεσης πρέπει να υποβάλλεται βάσει της ίδιας διαδικασίας και πρέπει να περιέχει τις ίδιες πληροφορίες με ένα κανονικό ΕΕΣ. Η αρμόδια δικαστική αρχή διαβιβάζει την αίτηση συγκατάθεσης απευθείας στη δικαστική αρχή εκτέλεσης που παρέδωσε το πρόσωπο. Οι πληροφορίες που πρέπει να περιέχονται στην αίτηση καθορίζονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ και πρέπει να μεταφράζονται σύμφωνα με τους ίδιους κανόνες που ισχύουν για το ΕΕΣ. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης πρέπει να λάβει απόφαση σχετικά με τη συγκατάθεση το αργότερο 30 ημέρες μετά την παραλαβή της αίτησης (άρθρο 28 παράγραφος 3 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

> Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-192/12 PPU, *West*
>
> «Το άρθρο 28, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου (...) έχει την έννοια ότι, όταν ένα άτομο αποτελεί το αντικείμενο περισσοτέρων της μιας παραδόσεων μεταξύ κρατών μελών δυνάμει διαδοχικών ευρωπαϊκών ενταλμάτων συλλήψεως, η μεταγενέστερη παράδοση του ατόμου αυτού σε κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό το οποίο προέβη τελευταίο στην παράδοσή του εξαρτάται από τη συγκατάθεση μόνον του κράτους μέλους που προέβη στην τελευταία αυτή παράδοση.»

1.32. Σε τρίτο κράτος

Πρόσωπο το οποίο έχει παραδοθεί βάσει ΕΕΣ δεν εκδίδεται σε χώρα που δεν είναι κράτος μέλος της Ένωσης (τρίτο κράτος) χωρίς τη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους που το παρέδωσε. Η συγκατάθεση παρέχεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα σε συμφωνίες έκδοσης δεσμευτικές για το εν λόγω κράτος μέλος, καθώς και σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο (άρθρο 28 παράγραφος 4 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

---

43 Απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2012, *West*, C-192/12 PPU, ECLI:EU:C:2012:404.

8. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΈΝΑΝΤΙ ΤΡΊΤΩΝ ΧΩΡΏΝ

1.33. Ταυτόχρονα ΕΕΣ και αιτήσεις έκδοσης που αφορούν το ίδιο πρόσωπο

1.33.1. Αιτήσεις από τρίτα κράτη

Ένα κράτος μέλος ενδέχεται να παραλάβει ΕΕΣ και ταυτόχρονη αίτηση έκδοσης από τρίτο κράτος για το ίδιο πρόσωπο το οποίο βρίσκεται στο έδαφός του. Το ΕΕΣ και η αίτηση έκδοσης ενδέχεται να αφορούν τις ίδιες ή διαφορετικές πράξεις. Το κράτος μέλος μπορεί να έχει ορίσει διαφορετικές αρχές αρμόδιες για τη λήψη απόφασης σχετικά με την εκτέλεση του ΕΕΣ, αφενός, και για την αίτηση έκδοσης, αφετέρου. Σε αυτές τις περιπτώσεις, οι εν λόγω αρχές πρέπει να συνεργάζονται προκειμένου να αποφασίσουν τι πρέπει να πράξουν με βάση τα κριτήρια που παρατίθενται κατωτέρω. Επίσης, είναι δυνατό να ζητηθούν συμβουλές και βοήθεια για τον συντονισμό μεταξύ των εμπλεκόμενων κρατών από τη Eurojust ή το ΕΔΔ.

Η απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ δεν περιέχει κανόνες σχετικά με το ποια αίτηση έχει προτεραιότητα. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, το κράτος μέλος πρέπει να συνεκτιμά δεόντως όλες τις περιστάσεις, και ιδίως τα κριτήρια που προβλέπονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ όσον αφορά τη λήψη απόφασης σχετικά με το ποια αίτηση πρέπει να εκτελεσθεί όταν υπάρχουν πολλαπλές αιτήσεις που αφορούν το ίδιο πρόσωπο.

Κατά συνέπεια, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους ακόλουθους παράγοντες:

α) τη σχετική βαρύτητα των αξιόποινων πράξεων·

β) τον τόπο τέλεσης των αξιόποινων πράξεων·

γ) τις αντίστοιχες ημερομηνίες του ΕΕΣ και της αίτησης έκδοσης·

δ) το κατά πόσον το ένταλμα εκδόθηκε προς το σκοπό της δίωξης ή προς τον σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας στερητικών της ελευθερίας.

Οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης μπορούν επίσης να συμβουλεύονται τις *κατευθυντήριες γραμμές της Eurojust σχετικά με τα συγκρουόμενα ΕΕΣ*, οι οποίες περιέχονται στην *ετήσια έκθεση 2004 της Eurojust* (διατίθεται στη διεύθυνση www.eurojust.europa.eu).

Επιπλέον, πρέπει να ληφθούν υπόψη εν προκειμένω τα κριτήρια που ενδεχομένως αναφέρονται στην εφαρμοστέα συμφωνία έκδοσης. Αυτά μπορεί να αφορούν, ειδικότερα, τους λόγους άρνησης της έκδοσης και κανόνες σχετικά με τη συρροή αιτήσεων έκδοσης.

Όταν η αίτηση έκδοσης τρίτου κράτους απευθύνεται σε κράτος μέλος το οποίο έχει θεσπίσει κανόνες που παρέχουν στους υπηκόους του προστασία κατά της έκδοσης και η αίτηση αφορά πολίτη άλλου κράτους μέλους, η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει να ενημερώσει το κράτος μέλος του οποίου ο εν λόγω πολίτης είναι υπήκοος και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, να παραδώσει το πρόσωπο στο συγκεκριμένο κράτος μέλος βάσει

του ΕΕΣ που εξέδωσε, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-182/15, *Petruhhin*[44].

> «Τα άρθρα 18 ΣΛΕΕ και 21 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι, οσάκις σε κράτος μέλος, στο οποίο μετέβη πολίτης της Ένωσης που είναι υπήκοος άλλου κράτους μέλους, απευθύνεται αίτηση εκδόσεως από τρίτο κράτος, με το οποίο το πρώτο κράτος μέλος έχει συνάψει συμφωνία περί εκδόσεως, το κράτος μέλος αυτό υποχρεούται να ενημερώσει το κράτος μέλος του οποίου την ιθαγένεια έχει ο εν λόγω πολίτης και, ενδεχομένως, κατόπιν αιτήματος του δευτέρου αυτού κράτους μέλους, να του παραδώσει τον πολίτη αυτόν, σύμφωνα με τις διατάξεις της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου (...) υπό την προϋπόθεση ότι αυτό το κράτος μέλος έχει δικαιοδοσία, βάσει του εθνικού δικαίου του, να ασκήσει δίωξη κατά του προσώπου αυτού για πράξεις τελεσθείσες στην αλλοδαπή.
>
> Σε περίπτωση κατά την οποία κράτος μέλος επιλαμβάνεται αιτήσεως τρίτου κράτους για την έκδοση υπηκόου άλλου κράτους μέλους, το πρώτο κράτος μέλος οφείλει να διακριβώσει ότι η έκδοση δεν θα έχει ως αποτέλεσμα προσβολή των δικαιωμάτων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 19 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

1.33.2. Αιτήσεις από το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο (ΔΠΔ)

Εάν κράτος μέλος παραλάβει ΕΕΣ και ταυτόχρονη αίτηση έκδοσης από το ΔΠΔ για το ίδιο πρόσωπο, η αρμόδια ή οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξετάζουν όλες τις περιστάσεις που αναφέρονται στην ενότητα 8.1.1. Ωστόσο, οι υποχρεώσεις των κρατών μελών βάσει του Καταστατικού του ΔΠΔ υπερισχύουν της υποχρέωσης εκτέλεσης του ΕΕΣ (άρθρο 16 παράγραφος 4 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

1.34. Προγενέστερη έκδοση από τρίτο κράτος και ο κανόνας της ειδικότητας

Εάν ο καταζητούμενος είχε εκδοθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης από τρίτο κράτος, η έκδοση ενδέχεται να λαμβάνει υπόψη τον κανόνα της ειδικότητας, ανάλογα με τους κανόνες της εφαρμοστέας συμφωνίας έκδοσης. Σύμφωνα με τον κανόνα της ειδικότητας, το εκδιδόμενο πρόσωπο μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ποινικής δίωξης ή να στερηθεί την ελευθερία του μόνον για την αξιόποινη πράξη ή πράξεις για τις οποίες εκδόθηκε. Η απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ δεν θίγει την υποχρέωση τήρησης του κανόνα της ειδικότητας στις εν λόγω περιπτώσεις (άρθρο 21 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Αυτό σημαίνει ότι ενδέχεται να μην επιτρέπεται στο κράτος μέλος εκτέλεσης να προβεί σε περαιτέρω παράδοση του προσώπου χωρίς τη συγκατάθεση του κράτους από το οποίο εκδόθηκε ο καταζητούμενος.

Για την επίλυση τέτοιων καταστάσεων, η απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ ορίζει ότι το κράτος μέλος εκτέλεσης οφείλει να λαμβάνει όλα τα μέτρα που απαιτούνται ώστε να ζητείται αμέσως η συγκατάθεση του τρίτου κράτους (από το οποίο εκδόθηκε ο καταζητούμενος) προς τον σκοπό της παράδοσής του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος (άρθρο 21 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

---

[44] Απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2016, *Petruhhin*, C-182/15, ECLI:EU:C:2016:630.

Η έναρξη των προθεσμιών που αναφέρονται στο άρθρο 17 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ (βλ. ενότητα 4.1 του παρόντος εγχειριδίου) υπολογίζεται μόλις από την ημερομηνία παύσης της εφαρμογής αυτών των κανόνων της ειδικότητας. Μέχρις ότου ληφθεί η απόφαση του τρίτου κράτους από το οποίο εκδόθηκε ο καταζητούμενος, το κράτος μέλος εκτέλεσης πρέπει να εξασφαλίζει ότι εξακολουθούν να συντρέχουν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις που απαιτούνται για αποτελεσματική παράδοση (άρθρο 21 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Ειδικότερα, το κράτος μέλος εκτέλεσης ενδέχεται να πρέπει να λάβει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να αποφευχθεί η διαφυγή του προσώπου.

9. ΔΙΕΛΕΥΣΗ

1.35. Διέλευση μέσω άλλου κράτους μέλους

Η **διέλευση** (άρθρο 25 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ) αφορά την κατάσταση στην οποία ο καταζητούμενος διαμετάγεται στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος από το κράτος μέλος εκτέλεσης μέσω του εδάφους ή των χωρικών υδάτων ενός τρίτου κράτους μέλους. Στις περιπτώσεις αυτές, το τρίτο κράτος μέλος είναι υποχρεωμένο να επιτρέψει τη διέλευση. Ωστόσο, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος πρέπει να παρέχει στο τρίτο κράτος μέλος τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) την ταυτότητα και την ιθαγένεια του προσώπου το οποίο αφορά το ΕΕΣ·

β) την ύπαρξη ΕΕΣ·

γ) τη φύση και το νομικό χαρακτηρισμό της αξιόποινης πράξης·

δ) την περιγραφή των πραγματικών περιστατικών της αξιόποινης πράξης, συμπεριλαμβανομένης της ημερομηνίας και του τόπου τέλεσης.

Για τη διευκόλυνση της διέλευσης, οι πληροφορίες αυτές πρέπει να παρέχονται το συντομότερο δυνατόν πριν από την οργάνωση της διέλευσης. Κατά συνέπεια, συνιστάται στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος να εξετάζει την ενδεχόμενη ανάγκη διέλευσης πριν ακόμη συμφωνήσει την ημερομηνία παράδοσης με τη δικαστική αρχή εκτέλεσης. Αυτό είναι επίσης σημαντικό για την τήρηση των αυστηρών προθεσμιών παράδοσης του προσώπου που καθορίζονται στο άρθρο 23 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ (κατά κανόνα 10 ημέρες).

Οι πληροφορίες πρέπει να παρέχονται στην αρμόδια αρχή για την παραλαβή αιτήσεων διέλευσης στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Πληροφορίες σχετικά με τις εν λόγω αρχές σε κάθε κράτος μέλος παρέχονται στον δικτυακό τόπο του ΕΔΔ (Δικαστικός Άτλαντας, *Fiches belges*). Η παροχή των πληροφοριών στην οικεία αρχή είναι δυνατή με κάθε τρόπο που μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, για παράδειγμα μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Το κράτος μέλος διέλευσης πρέπει να γνωστοποιήσει την απόφασή του με τον ίδιο τρόπο (άρθρο 25 παράγραφος 3 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

Η απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ δεν ορίζει προθεσμία για τις αιτήσεις διέλευσης, ωστόσο το κράτος μέλος διέλευσης πρέπει να τις διεκπεραιώνει αμελλητί.

Όταν η μεταφορά πραγματοποιείται αεροπορικώς, χωρίς προβλεπόμενη ενδιάμεση στάση, δεν εφαρμόζονται οι ανωτέρω κανόνες. Ωστόσο, σε περίπτωση έκτακτης προσγείωσης, το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος οφείλει να παρέχει στην

ορισθείσα αρχή στο κράτος μέλος διέλευσης τις προαναφερόμενες πληροφορίες, όπως στην περίπτωση της διέλευσης από ξηράς ή μέσω υδάτων (άρθρο 25 παράγραφος 4 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ).

1.36. Υπήκοοι και κάτοικοι του κράτους μέλους διέλευσης

Οι εξαιρέσεις στην υποχρέωση κράτους μέλους να επιτρέπει τη διέλευση αφορούν περιπτώσεις στις οποίες πρόσωπο για το οποίο έχει εκδοθεί ΕΕΣ είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους μέλους διέλευσης. Εάν το ΕΕΣ εκδόθηκε προς τον σκοπό της δίωξης, το κράτος μέλος διέλευσης μπορεί να εξαρτήσει τη διέλευση από την προϋπόθεση ότι, μετά την ακρόασή του, το πρόσωπο θα διαμεταχθεί στο κράτος μέλος διέλευσης ώστε να εκτίσει εκεί την στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί ενδεχομένως εις βάρος του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος (άρθρο 25 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Στο πλαίσιο αυτό, είναι εφαρμοστέο, τηρουμένων των αναλογιών, το άρθρο 5 σημείο 3 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ (βλ. ενότητα 5.8.2 του παρόντος εγχειριδίου). Εάν το ΕΕΣ εκδόθηκε για τον σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας στερητικών της ελευθερίας, το κράτος μέλος διέλευσης μπορεί να αρνηθεί τη διέλευση.

1.37. Έκδοση από τρίτη χώρα σε κράτος μέλος

Παρότι η απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ δεν αφορά άμεσα την έκδοση από τρίτες χώρες, οι κανόνες περί διέλευσης του άρθρου 25 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, οι οποίοι παρουσιάζονται στις ενότητες 9.1 και 9.2 του παρόντος εγχειριδίου, εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στην έκδοση από τρίτη χώρα σε κράτος μέλος. Στο πλαίσιο αυτό, ο όρος «ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης» του άρθρου 25 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ πρέπει να νοείται ως «αίτηση έκδοσης» (άρθρο 25 παράγραφος 5).

10. ΜΗ ΕΚΤΕΛΕΣΘΈΝΤΑ ΕΕΣ

1.38. Διασφάλιση της μη εκ νέου σύλληψης του προσώπου στο ίδιο κράτος μέλος

Σε περίπτωση που η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίσει να αρνηθεί την εκτέλεση του ΕΕΣ, η αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους μέλους πρέπει να διασφαλίζει ότι, εντός της επικράτειάς του, το ΕΕΣ του οποίου η εκτέλεση δεν έγινε δεκτή δεν μπορεί πλέον να οδηγήσει στη σύλληψη του καταζητούμενου. Για τον σκοπό αυτό, πρέπει να λάβει τα μέτρα που παρατίθενται κατωτέρω προκειμένου:

α) η αντίστοιχη καταχώριση στο SIS να φέρει ειδική ένδειξη·

β) οι αντίστοιχες καταχωρίσεις στα εθνικά συστήματα, εφόσον υπάρχουν, να διαγράφονται αναλόγως. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία των ειδικών ενδείξεων, βλ. σημείο 2.6 του εγχειριδίου SIRENE.

1.39. Κοινοποίηση στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος

Η δικαστική αρχή εκτέλεσης πρέπει να κοινοποιεί στη δικαστική αρχή έκδοσης του ΕΕΣ την απόφασή της σχετικά με τη συνέχεια που πρέπει να δοθεί σε αυτό (άρθρο 22 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ). Για τον σκοπό αυτό, συνιστάται να χρησιμοποιείται το τυποποιημένο έντυπο που παρατίθεται στο παράρτημα VII του παρόντος εγχειριδίου.

Εάν η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίσει να αρνηθεί την εκτέλεση του ΕΕΣ, η κοινοποίηση αυτή παρέχει στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος τη δυνατότητα να εξετάσει κατά πόσον πρέπει να διατηρήσει ή να ανακαλέσει το ΕΕΣ.

1.40. Εξέταση της ανάγκης διατήρησης ή μη του ΕΕΣ από τις δικαστικές αρχές έκδοσης του εντάλματος

Η απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ δεν ορίζει ότι είναι υποχρεωτική η ανάκληση ενός ΕΕΣ εάν ένα κράτος μέλος αρνηθεί να το εκτελέσει· άλλα κράτη μέλη ενδέχεται να είναι ακόμη σε θέση να εκτελέσουν το ΕΕΣ. Ως εκ τούτου, το ΕΕΣ και η αντίστοιχη καταχώριση στο SIS παραμένουν σε ισχύ, εκτός εάν η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος αποφασίσει να το ανακαλέσει.

Ωστόσο, πρέπει να υπάρχουν πάντα βάσιμοι λόγοι για οποιοδήποτε υφιστάμενο ΕΕΣ. Όταν εξετάζει αν θα διατηρήσει ή όχι το ΕΕΣ μετά από την άρνηση ενός κράτους μέλους να το εκτελέσει, η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις περιστάσεις της υπόθεσης και το εφαρμοστέο εθνικό και ενωσιακό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένων των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Ειδικότερα, μπορούν να εξετάζονται τα ακόλουθα ερωτήματα:

α) Είναι πιθανό ο λόγος υποχρεωτικής μη εκτέλεσης που εφάρμοσε η δικαστική αρχή εκτέλεσης να εφαρμοστεί από τα άλλα κράτη μέλη; Το ερώτημα αυτό είναι σκόπιμο ιδίως όσον αφορά την αρχή ne bis in idem (άρθρο 3 σημείο 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ)

β) Η διατήρηση του ΕΕΣ εξακολουθεί να είναι αναλογικού χαρακτήρα (βλ. ενότητα 2.4)

γ) Αποτελεί το ΕΕΣ πιθανότατα το μοναδικό αποτελεσματικό μέτρο (βλ. ενότητα 2.5).

1.41. Επανεξέταση των ΕΕΣ που παραμένουν επί μακρόν στο SIS

Κάθε δικαστική αρχή έκδοσης εντάλματος πρέπει να παρακολουθεί τις καταχωρίσεις της στο SIS. Ενδέχεται να πρέπει να λάβει υπόψη την παραγραφή των οικείων αξιόποινων πράξεων, καθώς και τυχόν σχετικές αλλαγές στην ποινική δικονομία και στην εθνική νομοθεσία που επηρεάζουν τη θέση του καταζητουμένου.

Σύμφωνα με την απόφαση SIS II, οι καταχωρίσεις προσώπων που εισάγονται στο SIS διατηρούνται μόνο για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την επίτευξη του σκοπού για τον οποίο εισήχθησαν (άρθρο 44 παράγραφος 1 της απόφασης SIS II). Εφόσον δεν συντρέχουν πλέον λόγοι για ένα ΕΕΣ, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους έκδοσης πρέπει να το διαγράφει από το SIS. Τα ΕΕΣ που εισάγονται στο SIS διατηρούνται σε αυτό για μέγιστο χρονικό διάστημα τριών ετών (εκτός εάν εκδόθηκαν για βραχύτερο χρονικό διάστημα) και διαγράφονται αυτομάτως μετά την παρέλευση της τριετίας (άρθρο 44 παράγραφος 5 της απόφασης SIS II). Επομένως, σε κάθε περίπτωση εντός τριετίας από την εισαγωγή του ΕΕΣ στο SIS, η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος πρέπει να αποφασίζει αν θα παρατείνει τη διάρκειά του. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν βραχύτερη περίοδο επανεξέτασης (άρθρο 44 παράγραφος 3 της απόφασης SIS II).

Οι καταχωρίσεις ΕΕΣ πρέπει να διαγράφονται από το SIS αμέσως μετά την παράδοση του προσώπου.

11. ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΆ ΔΙΚΑΊΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΖΗΤΟΥΜΈΝΟΥ

Η απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ αναγνωρίζει στον καταζητούμενο διάφορα δικονομικά δικαιώματα. Σύμφωνα με το άρθρο 11 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, ο καταζητούμενος δικαιούται να ενημερωθεί για το ΕΕΣ, για το περιεχόμενό του, καθώς και σχετικά με τη δυνατότητα να συγκατατεθεί στην παράδοσή του και το δικαίωμα που έχει να προσφύγει στις υπηρεσίες νομικού παραστάτη και διερμηνέα. Τα δικαιώματα αυτά πρέπει να παρέχονται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης. Επιπλέον, διάφορες διατάξεις της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ αναγνωρίζουν στον καταζητούμενο δικαιώματα, ιδίως το άρθρο 4α παράγραφος 2 (δικαίωμα ενημέρωσης για τις δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται ερήμην), το άρθρο 13 παράγραφος 2 (δικαίωμα επικούρησης από νομικό παραστάτη κατά τη λήψη της απόφασης περί συγκατάθεσης), τα άρθρα 14 και 19 (δικαίωμα ακρόασης) και το άρθρο 23 παράγραφος 5 (απόλυση λόγω εκπνοής των προθεσμιών για την παράδοση του προσώπου).

Τα εν λόγω δικαιώματα ενισχύονται από τις ειδικές πράξεις σχετικά με τις δικονομικές εγγυήσεις, όπως επεξηγείται κατωτέρω στις ενότητες 11.1 έως 11.8.

1.42. Δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση

Το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση εφαρμόζεται στην εκτέλεση του ΕΕΣ, όπως προβλέπεται στην οδηγία 2010/64/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία[45].

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 7 της οδηγίας 2010/64/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εκτέλεσης υποχρεούνται να αναγνωρίζουν σε κάθε πρόσωπο το οποίο υπόκειται στη διαδικασία ΕΕΣ και δεν ομιλεί ή δεν κατανοεί τη γλώσσα της διαδικασίας τα ακόλουθα δικαιώματα:

α) το δικαίωμα διερμηνείας, χωρίς καθυστέρηση, κατά τη διεξαγωγή ποινικής διαδικασίας ενώπιον ανακριτικών και δικαστικών αρχών, συμπεριλαμβανομένων των αστυνομικών ανακρίσεων, όλων των ακροαματικών διαδικασιών ενώπιον δικαστηρίου και τυχόν αναγκαίων ενδιάμεσων ακροάσεων·

β) το δικαίωμα διερμηνείας για την επικοινωνία μεταξύ των υπόπτων ή κατηγορουμένων και των συνηγόρων τους, όταν αυτή σχετίζεται άμεσα με ανακρίσεις ή ακροάσεις στη διάρκεια της διαδικασίας ή με την άσκηση προσφυγής ή την υποβολή άλλων δικονομικών αιτημάτων·

γ) το δικαίωμα να αντικρούσει απόφαση σύμφωνα με την οποία δεν χρειάζεται διερμηνεία, και τη δυνατότητα να διαμαρτυρηθεί ότι η ποιότητα της παρεχόμενης διερμηνείας δεν είναι επαρκής προκειμένου να διασφαλιστεί η διεξαγωγή δίκαιης δίκης.

[45] ΕΕ L 280 της 26.10.2010, σ. 1. Η Δανία δεν δεσμεύεται από την εν λόγω οδηγία.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 6 της οδηγίας 2010/64/ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εκτέλεσης απαιτείται να παρέχουν γραπτή μετάφραση του ΕΕΣ σε κάθε πρόσωπο που υπόκειται σε διαδικασία εκτέλεσης ΕΕΣ και το οποίο δεν κατανοεί τη γλώσσα του ΕΕΣ. Κατ' εξαίρεση, μπορεί να παρασχεθεί προφορική μετάφραση ή προφορική σύνοψη, υπό τον όρο ότι αυτή η προφορική μετάφραση ή προφορική σύνοψη δεν επηρεάζει τη διεξαγωγή δίκαιης δίκης.

Η διερμηνεία και η μετάφραση πρέπει να είναι επαρκούς στάθμης ώστε να διασφαλίζεται η διεξαγωγή δίκαιης δίκης, ιδίως διασφαλίζοντας ότι οι ύποπτοι ή οι κατηγορούμενοι γνωρίζουν το περιεχόμενο της εναντίον τους δικογραφίας και είναι σε θέση να ασκήσουν το δικαίωμα υπεράσπισής τους. Επίσης, είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι τα κράτη μέλη πρέπει να καλύπτουν τα έξοδα διερμηνείας και μετάφρασης, ανεξάρτητα από την έκβαση της διαδικασίας.

1.43. Δικαίωμα ενημέρωσης

Το δικαίωμα γραπτής ενημέρωσης σχετικά με τα δικαιώματα κατά τη σύλληψη, όπως προβλέπεται στην οδηγία 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών[46], εφαρμόζεται σε πρόσωπα τα οποία συλλαμβάνονται για τον σκοπό της εκτέλεσης ΕΕΣ.

Σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 2012/13/ΕΕ, απαιτείται η άμεση παροχή σε όποιον συλλαμβάνεται για τον σκοπό της εκτέλεσης ΕΕΣ ενός κατάλληλου εγγράφου δικαιωμάτων με πληροφορίες για τα δικαιώματά του σύμφωνα με το δίκαιο εφαρμογής της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ στο κράτος μέλος της εκτέλεσης. Ενδεικτικό υπόδειγμα του εγγράφου δικαιωμάτων παρατίθεται στο παράρτημα ΙΙ της οδηγίας 2012/13/ΕΕ (και αναπαράγεται στο παράρτημα ΙΧ του παρόντος εγχειριδίου).

Όταν παρέχονται πληροφορίες, αυτό καταγράφεται σύμφωνα με τη διαδικασία καταγραφής που προβλέπεται από το δίκαιο του οικείου κράτους μέλους. Κάθε ύποπτος ή κατηγορούμενος έχει δικαίωμα προσφυγής κατά τυχόν άρνησης ή παράλειψης παροχής πληροφοριών, σύμφωνα με τις διαδικασίες του εθνικού δικαίου.

1.44. Δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο

Το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο εφαρμόζεται σε πρόσωπα τα οποία υπόκεινται σε διαδικασία ΕΕΣ, κατά τα προβλεπόμενα στην οδηγία 2013/48/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013, σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας και διαδικασίας εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, καθώς και σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης τρίτου προσώπου σε περίπτωση στέρησης της ελευθερίας του και με το δικαίωμα επικοινωνίας με τρίτα πρόσωπα και με προξενικές αρχές κατά τη διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας[47].

Τα πρόσωπα που υπόκεινται σε διαδικασία ΕΕΣ έχουν δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο στο κράτος μέλος εκτέλεσης μετά τη σύλληψή τους βάσει του ΕΕΣ (άρθρο 10

---

46 ΕΕ L 142 της 1.6.2012, σ. 1. Η Δανία δεν δεσμεύεται από την εν λόγω οδηγία.

47 ΕΕ L 294 της 6.11.2013, σ. 1. Η προθεσμία για τη μεταφορά της εν λόγω οδηγίας στο εθνικό δίκαιο των κρατών μελών ήταν η 27η Νοεμβρίου 2016. Η Δανία, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεν δεσμεύονται από την εν λόγω οδηγία.

παράγραφοι 1, 2 και 3 της οδηγίας 2013/48/ΕΕ). Όσον αφορά το περιεχόμενο του δικαιώματος πρόσβασης σε δικηγόρο στο κράτος μέλος εκτέλεσης, ο καταζητούμενος έχει τα ακόλουθα δικαιώματα:

α) δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο εντός προθεσμίας και κατά τρόπο που να επιτρέπει στον καταζητούμενο να ασκήσει τα δικαιώματά του αποτελεσματικά και σε κάθε περίπτωση χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση μετά τη στέρηση της ελευθερίας·

β) δικαίωμα συνάντησης και επικοινωνίας με τον δικηγόρο που τον εκπροσωπεί·

γ) δικαίωμα στην παρουσία και τη συμμετοχή του δικηγόρου του κατά την εξέτασή του από την εκτελεστική δικαστική αρχή σύμφωνα με τις διαδικασίες του εθνικού δικαίου.

Επιπλέον, ο καταζητούμενος έχει δικαίωμα να ορίσει δικηγόρο στο κράτος μέλος έκδοσης (άρθρο 10 παράγραφοι 4, 5 και 6 της οδηγίας 2013/48/ΕΕ). Ο ρόλος του εν λόγω δικηγόρου είναι να βοηθά τον δικηγόρο στο κράτος μέλος εκτέλεσης με την παροχή πληροφοριών και συμβουλών στον εν λόγω δικηγόρο, ώστε ο καταζητούμενος να ασκήσει αποτελεσματικά τα δικαιώματά του δυνάμει της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ.

1.45. Δικαίωμα ενημέρωσης τρίτου σε περίπτωση στέρησης της ελευθερίας

Τα πρόσωπα που υπόκεινται σε διαδικασία ΕΕΣ έχουν, από τον χρόνο της σύλληψής τους στο κράτος μέλος εκτέλεσης, το δικαίωμα να ζητήσουν να ενημερωθεί, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, για τη στέρηση της ελευθερίας τους τουλάχιστον ένα πρόσωπο της επιλογής τους, π.χ. συγγενής ή εργοδότης[48].

1.46. Δικαίωμα επικοινωνίας με τρίτα πρόσωπα

Τα πρόσωπα που υπόκεινται σε διαδικασία ΕΕΣ έχουν, από τον χρόνο της σύλληψής τους στο κράτος μέλος εκτέλεσης, το δικαίωμα επικοινωνίας χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση με ένα τουλάχιστον τρίτο πρόσωπο, π.χ. συγγενή, που έχουν υποδείξει οι ίδιοι[49].

1.47. Δικαίωμα επικοινωνίας με τις προξενικές αρχές

Τα πρόσωπα που υπόκεινται σε διαδικασία ΕΕΣ και δεν είναι υπήκοοι του κράτους μέλους εκτέλεσης έχουν, από τον χρόνο της σύλληψής τους στο κράτος μέλος εκτέλεσης, το δικαίωμα να ενημερωθούν οι προξενικές αρχές του κράτους του οποίου είναι υπήκοοι σχετικά με το γεγονός της στέρησης της ελευθερίας τους χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, καθώς και να επικοινωνούν με τις εν λόγω αρχές[50].

Έχουν επίσης δικαίωμα επίσκεψης από τις προξενικές τους αρχές, δικαίωμα συνομιλίας και αλληλογραφίας μαζί τους, καθώς και το δικαίωμα να κανονίζεται η νομική τους εκπροσώπηση από τις προξενικές τους αρχές.

---

48 Οδηγία 2013/48/ΕΕ, άρθρο 5.

49 Οδηγία 2013/48/ΕΕ, άρθρο 6.

50 Οδηγία 2013/48/ΕΕ, άρθρο 7.

1.48. Ειδικά δικαιώματα για παιδιά

Ειδικές εγγυήσεις για παιδιά που υπόκεινται σε διαδικασία ΕΕΣ εφαρμόζονται από τη στιγμή της σύλληψής τους βάσει ΕΕΣ στο κράτος μέλος εκτέλεσης[51]. Αυτές αφορούν συγκεκριμένα:

α) το δικαίωμα ενημέρωσης·

β) το δικαίωμα να ενημερωθεί ο ασκών τη γονική μέριμνα·

γ) το δικαίωμα συνδρομής από δικηγόρο·

δ) το δικαίωμα ιατρικής εξέτασης·

ε) το δικαίωμα ειδικής μεταχείρισης στην περίπτωση στέρησης της ελευθερίας·

στ) το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής ζωής·

ζ) το δικαίωμα του παιδιού να συνοδεύεται από τον ασκούντα τη γονική μέριμνα κατά τη διαδικασία.

1.49. Δικαίωμα σε δικαστική αρωγή

Το δικαίωμα σε δικαστική αρωγή ισχύει για πρόσωπα που υπόκεινται σε διαδικασία ΕΕΣ, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1919, της 26ης Οκτωβρίου 2016, σχετικά με τη δικαστική αρωγή για υπόπτους και κατηγορουμένους στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών και για καταζητουμένους σε διαδικασίες εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης[52].

Πρόσωπα που υπόκεινται σε διαδικασία ΕΕΣ έχουν δικαίωμα σε δικαστική αρωγή στο κράτος μέλος εκτέλεσης από τη στιγμή της σύλληψής τους βάσει ΕΕΣ έως ότου παραδοθούν ή έως ότου η απόφαση για τη μη παράδοσή τους καταστεί τελεσίδικη (άρθρο 5 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1919).

Επιπλέον, καταζητούμενοι οι οποίοι ασκούν το δικαίωμά τους να ορίσουν δικηγόρο στο κράτος μέλος έκδοσης για να συνεπικουρεί τον δικηγόρο στο κράτος μέλος εκτέλεσης σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφοι 4 και 5 της οδηγίας 2013/48/ΕΕ, έχουν δικαίωμα σε δικαστική αρωγή στο κράτος μέλος έκδοσης, εφόσον η δικαστική αρωγή είναι απαραίτητη για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής πρόσβασης στη δικαιοσύνη (άρθρο 5 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1919).

Και στις δύο περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν κριτήρια ελέγχου επάρκειας πόρων κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1919, που εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, στην παροχή δικαστικής αρωγής σε διαδικασίες ΕΕΣ (άρθρο 5 παράγραφος 3 της εν λόγω οδηγίας). Ο εν λόγω έλεγχος επάρκειας πόρων θα πρέπει συνεπώς να λαμβάνει υπόψη όλους

---

51 Οδηγία (ΕΕ) 2016/800 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, σχετικά με τις δικονομικές εγγυήσεις για τα παιδιά που είναι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L 132 της 21.5.2016, σ. 1). Η προθεσμία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των κρατών μελών είναι η 11η Ιουνίου 2019. Η Δανία, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεν δεσμεύονται από την εν λόγω οδηγία.

52 ΕΕ L 297 της 4.11.2016, σ. 1. Η προθεσμία για τη μεταφορά της εν λόγω οδηγίας στο εθνικό δίκαιο των κρατών μελών είναι η 25η Μαΐου 2019. Η Δανία, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεν δεσμεύονται από την εν λόγω οδηγία.

τους σχετικούς και αντικειμενικούς παράγοντες, όπως είναι το εισόδημα, η περιουσία και η οικογενειακή κατάσταση του ενδιαφερόμενου προσώπου, καθώς και το κόστος της συνδρομής δικηγόρου και το βιοτικό επίπεδο στο εν λόγω κράτος μέλος, προκειμένου να κριθεί, βάσει των εφαρμόσιμων κριτηρίων στο εν λόγω κράτος μέλος, κατά πόσο ο καταζητούμενος δεν διαθέτει επαρκείς πόρους για να αντεπεξέλθει οικονομικά στη συνδρομή δικηγόρου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι — Απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ, ανεπίσημη ενοποιημένη έκδοση[1]

Κείμενο της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ στην ελληνική γλώσσα

ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 13ης Ιουνίου 2002

για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών

(2002/584/ΔΕΥ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και ιδίως το άρθρο 31 στοιχεία α) και β) και το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής[2],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[3],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999 και ιδίως το σημείο 35, θα πρέπει να καταργηθεί, μεταξύ των κρατών μελών, η τυπική διαδικασία έκδοσης για πρόσωπα τα οποία προσπαθούν να διαφύγουν της δικαιοσύνης αφού έχουν καταδικαστεί τελεσίδικα και να προβλεφθούν ταχύτερες διαδικασίες έκδοσης των υπόπτων για αξιόποινες πράξεις.

---

11 Η παρούσα ανεπίσημη ενοποιημένη έκδοση περιλαμβάνει μόνον τις αιτιολογικές σκέψεις της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ. Δεν περιλαμβάνει τις αιτιολογικές σκέψεις της απόφασης-πλαισίου 2009/299/ΔΕΥ, η οποία τροποποίησε την απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ.

2 ΕΕ C 332 E της 27.11.2001, σ. 305.

3 Γνώμη που διατυπώθηκε στις 9 Ιανουαρίου 2002 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(2) Το πρόγραμμα μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των ποινικών αποφάσεων, που προβλέπεται στο σημείο 37 των συμπερασμάτων του Συμβουλίου του Τάμπερε και το οποίο εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 30 Νοεμβρίου 2000[4], αναφέρει το ζήτημα της αμοιβαίας εκτέλεσης των ενταλμάτων σύλληψης.

(3) Όλα ή μερικά από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης μετέχουν σε ορισμένες συμβάσεις για θέματα έκδοσης, μεταξύ των οποίων στην ευρωπαϊκή σύμβαση εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957 και την ευρωπαϊκή σύμβαση για την καταστολή της τρομοκρατίας της 27ης Ιανουαρίου 1977. Οι σκανδιναβικές χώρες έχουν θεσπίσει νομοθεσία περί εκδόσεως με ταυτόσημο περιεχόμενο.

(4) Επιπλέον, τα κράτη μέλη έχουν εγκρίνει τις ακόλουθες τρεις συμβάσεις που αφορούν εν όλω ή εν μέρει την έκδοση και αποτελούν τμήμα του κεκτημένου της Ένωσης: τη σύμβαση της 19ης Ιουνίου 1990 για την εφαρμογή της συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα[5] (ως προς τα κράτη μέλη που είναι μέλη της εν λόγω σύμβασης), τη σύμβαση της 10ης Μαρτίου 1995 για την απλουστευμένη διαδικασία έκδοσης μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης[6] και τη σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1996 για την έκδοση μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης[7].

(5) Ο στόχος που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, να αποτελέσει ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συνεπάγεται την κατάργηση της έκδοσης μεταξύ κρατών μελών και την αντικατάστασή της από σύστημα παράδοσης μεταξύ δικαστικών αρχών. Εξάλλου, η εισαγωγή ενός νέου απλουστευμένου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, προς το σκοπό της εκτέλεσης καταδικαστικών ποινικών αποφάσεων ή ποινικής δίωξης επιτρέπει να αρθούν η πολυπλοκότητα και το ενδεχόμενο καθυστερήσεων που είναι εγγενή στις ισχύουσες διαδικασίες έκδοσης. Οι κλασικές σχέσεις συνεργασίας που ισχύουν μέχρι σήμερα μεταξύ κρατών μελών θα πρέπει να δώσουν τη θέση τους σε σύστημα ελεύθερης κυκλοφορίας τόσο των προδικαστικών όσο και των οριστικών ποινικών αποφάσεων, σε ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

(6) Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης που έχει χαρακτηρισθεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως «ακρογωνιαίος λίθος» της δικαστικής συνεργασίας.

(7) Δεδομένου ότι ο στόχος της αντικατάστασης του πολυμερούς συστήματος εκδόσεως το οποίο έχει δημιουργηθεί επί τη βάσει της ευρωπαϊκής σύμβασης εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957 είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη ενεργούντα μονομερώς, και συνεπώς, λόγω της διάστασης και των αποτελεσμάτων της, δύναται να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, το Συμβούλιο δύναται να εγκρίνει μέτρα, σύμφωνα προς την αρχή της

---

4 ΕΕ C 12 E της 15.1.2001, σ. 10.
5 ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 19.
6 ΕΕ C 78 της 30.3.1995, σ. 2.
7 ΕΕ C 313 της 13.10.1996, σ. 12.

επικουρικότητας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στο άρθρο 5 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Σύμφωνα προς την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο τελευταίο αυτό άρθρο, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.

(8) Οι αποφάσεις για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης πρέπει να υπόκεινται σε επαρκή έλεγχο, πράγμα που σημαίνει ότι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο συνελήφθη το καταζητούμενο πρόσωπο θα πρέπει να αποφασίζει σχετικά με την παράδοσή του.

(9) Ο ρόλος των κεντρικών αρχών κατά την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης πρέπει να περιορίζεται σε πρακτική και διοικητική στήριξη.

(10) Ο μηχανισμός του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης βασίζεται σε υψηλό επίπεδο εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών. Η εφαρμογή του εν λόγω μηχανισμού δύναται να ανασταλεί μόνον στην περίπτωση σοβαρής και διαρκούς παραβίασης από κράτος μέλος των αρχών που διατυπώνονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία διαπιστώνεται από το Συμβούλιο κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 1 της εν λόγω Συνθήκης, με τις συνέπειες που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του ιδίου άρθρου.

(11) Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης θα πρέπει να αντικαταστήσει, μεταξύ των κρατών μελών, όλες τις προηγούμενες νομικές πράξεις σχετικά με την έκδοση, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων του τίτλου ΙΙΙ της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν που αφορούν την έκδοση.

(12) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και εκφράζονται στο χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης[8], ιδίως δε στο κεφάλαιο VI αυτού. Καμία από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο δεν μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπο ώστε να απαγορεύει την άρνηση παράδοσης προσώπου για το οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εφόσον αντικειμενικά στοιχεία δείχνουν ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδίδεται προς το σκοπό της δίωξης ή τιμωρίας προσώπου λόγω του φύλου, της φυλής, της θρησκείας, της εθνοτικής καταγωγής, της ιθαγένειας, της γλώσσας, των πολιτικών φρονημάτων ή του γενετήσιου προσανατολισμού τους ή ότι η θέση του προσώπου αυτού μπορεί να επιδεινωθεί για οποιονδήποτε από τους προαναφερόμενους λόγους.

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν τους συνταγματικούς τους κανόνες σε σχέση με το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι, την ελευθερία του τύπου και την ελευθερία της έκφρασης σε άλλα μέσα.

(13) Κανείς δεν μπορεί να απομακρυνθεί, να απελαθεί ή να εκδοθεί προς κράτος όπου διατρέχει σοβαρό κίνδυνο να του επιβληθεί η ποινή του θανάτου ή να υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική ποινή ή μεταχείριση.

---

[8] ΕΕ C 364 της 18.12.2000, σ. 1.

(14) Δεδομένου ότι όλα τα κράτη μέλη έχουν κυρώσει τη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης, της 28ης Ιανουαρίου 1981 για την προστασία των προσώπων έναντι της αυτοματοποιημένης επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία τυγχάνουν επεξεργασίας στο πλαίσιο της εφαρμογής της παρούσας απόφασης-πλαίσιο θα πρέπει να προστατεύονται σύμφωνα προς τις αρχές της εν λόγω σύμβασης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 1

Ορισμός και υποχρέωση εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς το σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.

3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

1. Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μπορεί να εκδίδεται για πράξεις που τιμωρούνται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του σχετικού εντάλματος (εφεξής καλούμενο «κράτος έκδοσης του εντάλματος») με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών ή, εάν έχει ήδη επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, για απαγγελθείσες καταδίκες διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών.

2. Η παράδοση βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης υπό τις προϋποθέσεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο και χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποίνου της πράξης, χωρεί για τις ακόλουθες αξιόποινες πράξεις, εφόσον τιμωρούνται στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον

τριών ετών και όπως ορίζονται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος:

– συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,

– τρομοκρατία,

– εμπορία ανθρώπων,

– σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,

– παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,

– παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,

– δωροδοκία,

– καταδολίευση, συμπεριλαμβανομένης της απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

– νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,

– παραχάραξη, περιλαμβανομένης της κιβδηλείας του ευρώ,

– εγκληματικότητα στον κυβερνοχώρο,

– εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένου του παράνομου εμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του παράνομου εμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών,

– παροχή βοήθειας για την παράνομη είσοδο και διαμονή,

– ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαρεία σωματική βλάβη,

– παράνομο εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων και ιστών,

– απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και ομηρία,

– ρατσισμός και ξενοφοβία,

– οργανωμένες ή ένοπλες κλοπές,

– παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, συμπεριλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,

– απάτη,

– αθέμιτη προστασία έναντι παράνομου περιουσιακού οφέλους, εκβίαση,

– παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,

– πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και εμπορία πλαστών,

– παραχάραξη μέσων πληρωμής,

– λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,

– λαθρεμπόριο πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών,

– εμπορία κλεμμένων οχημάτων,

– βιασμός,

– εμπρησμός με πρόθεση,

– εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,

– αεροπειρατεία και πειρατεία,

– δολιοφθορά.

3. Το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει ανά πάσα στιγμή, με ομόφωνη απόφασή του και κατόπιν διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπό τους όρους του άρθρου 39 παράγραφος 1 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, να προσθέσει νέες κατηγορίες αξιόποινων πράξεων στον κατάλογο της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. Το Συμβούλιο, με βάση την έκθεση που θα του υποβάλει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 34 παράγραφος 3, εξετάζει εάν πρέπει να διευρυνθεί ή να τροποποιηθεί ο κατάλογος αυτός.

4. Η παράδοση, προκειμένου για αξιόποινες πράξεις εκτός αυτών που καλύπτονται από την παράγραφο 2, μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι οι πράξεις για τις οποίες εκδίδεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης συνιστούν αξιόποινη πράξη δυνάμει του δικαίου του κράτους μέλους εκτέλεσης, ανεξαρτήτως των στοιχείων αντικειμενικής υποστάσεως ή του νομικού χαρακτηρισμού αυτής.

Άρθρο 3

Λόγοι υποχρεωτικής μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

Η δικαστική αρχή εκτέλεσης του κράτους μέλους εκτέλεσης (εφεξής καλούμενη «δικαστική αρχή εκτέλεσης») αρνείται την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στις ακόλουθες περιπτώσεις:

1. εάν η αξιόποινη πράξη την οποία αφορά το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης καλύπτεται από αμνηστία στο κράτος μέλος εκτέλεσης, εφόσον το εν λόγω κράτος είχε την αρμοδιότητα για τη δίωξη αυτής της αξιόποινης πράξης σύμφωνα με το ποινικό του δίκαιο·

2. εάν από τις πληροφορίες που διαθέτει η δικαστική αρχή εκτέλεσης προκύπτει ότι ο καταζητούμενος έχει δικασθεί τελεσιδίκως για τις ίδιες πράξεις από κράτος μέλος υπό τον όρο ότι, σε περίπτωση καταδίκης, η καταδίκη έχει εκτιθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί πλέον να εκτιθεί σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους της καταδίκης·

3. εάν το πρόσωπο για το οποίο έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν μπορεί, λόγω της ηλικίας του, να θεωρηθεί ποινικώς υπεύθυνο για τις πράξεις για τις οποίες εξεδόθη το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 4

Λόγοι προαιρετικής μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης:

1. εάν, σε μια από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 4, η πράξη λόγω της οποίας εκδίδεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν συνιστά αξιόποινη πράξη κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης· ωστόσο, προκειμένου περί φόρων, τελών, τελωνείων και συναλλάγματος, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης δεν θα μπορεί να αποτελεί αντικείμενο άρνησης λόγω του ότι η νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν επιβάλλει ιδίου τύπου φόρους ή τέλη ή δεν προβλέπει ιδίου τύπου ρύθμιση περί φόρων, τελών, τελωνείων και συναλλάγματος με εκείνη του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος·

2. όταν το πρόσωπο για το οποίο εκδίδεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης διώκεται στο κράτος μέλος εκτέλεσης για την ίδια πράξη με εκείνη στην οποία βασίζεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης·

3. όταν οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης του κράτους μέλους αποφάσισαν είτε να μην ασκήσουν δίωξη για την αξιόποινη πράξη που αποτελεί το αντικείμενο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης είτε να παύσουν τη δίωξη ή όταν ο καταζητούμενος έχει δικασθεί τελεσιδίκως για τις αυτές πράξεις σε κράτος μέλος, με αποτέλεσμα να κωλύεται η μεταγενέστερη άσκηση δίωξης·

4. όταν έχει επέλθει παραγραφή της ποινικής δίωξης ή της ποινής σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης και οι πράξεις ανάγονται στην αρμοδιότητα αυτού του κράτους μέλους σύμφωνα με το ποινικό του δίκαιο·

5. εάν από τις πληροφορίες που διαθέτει η δικαστική αρχή εκτέλεσης προκύπτει ότι ο καταζητούμενος έχει δικασθεί τελεσιδίκως για τις αυτές πράξεις σε τρίτη χώρα, υπό τον όρο ότι, σε περίπτωση καταδίκης, η καταδίκη έχει εκτιθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί να εκτιθεί πλέον σύμφωνα με το δίκαιο της χώρας της καταδίκης·

6. εάν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας, όταν ο καταζητούμενος διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης, είναι υπήκοος ή κάτοικός του και αυτό το κράτος δεσμεύεται να εκτελέσει την ποινή ή το μέτρο ασφαλείας σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο·

7. όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης αφορά αξιόποινες πράξεις οι οποίες:

α) κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης θεωρούνται ότι διεπράχθησαν εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στο έδαφός του κράτους εκτέλεσης ή σε εξομοιούμενο προς αυτό τόπο·

β) διεπράχθησαν εκτός του εδάφους του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν επιτρέπει τη δίωξη για τα ίδια αδικήματα που διαπράττονται εκτός του εδάφους του.

Άρθρο 4α

Αποφάσεις οι οποίες εκδίδονται σε δίκες κατά τις οποίες το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως

1. Η εκτελούσα δικαστική αρχή δύναται επίσης να αρνηθεί την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που έχει εκδοθεί με σκοπό την εκτέλεση ποινής στερητικής της ελευθερίας ή μέτρου ασφαλείας στερητικού της ελευθερίας, εάν το πρόσωπο δεν εμφανίσθηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης, εκτός εάν στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης αναφέρεται ότι το πρόσωπο, βάσει δικονομικών απαιτήσεων που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης:

α) εν ευθέτω χρόνω:

i) είτε είχε κλητευθεί αυτοπροσώπως και με την κλήτευση είχε ενημερωθεί σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως, είτε είχε δι' άλλων μέσων ενημερωθεί πραγματικά και επισήμως για την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης αυτής, κατά τρόπον ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης·

και

ii) είχε ενημερωθεί ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που το πρόσωπο δεν εμφανιστεί στη δίκη·

ή

β) το πρόσωπο τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε το κράτος, να τον ή την εκπροσωπήσει στη δίκη, και εκπροσωπήθηκε όντως από αυτόν τον δικηγόρο στη δίκη·

ή

γ) αφού του επεδόθη η απόφαση και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπου το πρόσωπο δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης:

i) έχει δηλώσει ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση

ή

ii) δεν έχει ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο εντός της ισχύουσας προθεσμίας·

ή

δ) η απόφαση δεν του επιδόθηκε αυτοπροσώπως αλλά:

i) θα του επιδοθεί αυτοπροσώπως και αμελλητί μετά την παράδοσή του και θα ενημερωθεί ρητά για το δικαίωμά του να δικασθεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπου το πρόσωπο δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξετασθεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης·

και

ii) θα ενημερωθεί σχετικά με την προθεσμία εντός της οποίας οφείλει να ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπως προβλέπεται στο σχετικό ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

2. Σε περίπτωση που το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδίδεται με σκοπό την εκτέλεση ποινής στερητικής της ελευθερίας ή μέτρου ασφαλείας στερητικού της ελευθερίας υπό τους όρους της παραγράφου 1 στοιχείο δ), και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν έχει λάβει προηγουμένως επίσημη ενημέρωση για την ύπαρξη δικαστικής διαδικασίας εναντίον του, μπορεί, κατά την ενημέρωσή του για το περιεχόμενο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, να ζητήσει να λάβει αντίγραφο της απόφασης προτού παραδοθεί. Ευθύς ως ενημερωθεί για το αίτημα, η εκδούσα αρχή παρέχει στον καταζητούμενο το αντίγραφο της απόφασης μέσω της εκτελούσας αρχής. Το αίτημα του καταζητουμένου δεν καθυστερεί ούτε τη διαδικασία παράδοσης ούτε την απόφαση εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Η διαβίβαση της απόφασης στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο γίνεται αποκλειστικά για ενημερωτικούς σκοπούς και δεν θεωρείται ως επίσημη επίδοση της απόφασης ούτε κινεί τις όποιες προθεσμίες ενδέχεται να ισχύουν για αίτηση επανεκδίκασης της υπόθεσης ή άσκηση ενδίκου μέσου.

3. Σε περίπτωση που το πρόσωπο παραδίδεται υπό τους όρους της παραγράφου 1 στοιχείο δ) και έχει ζητήσει επανεκδίκαση της υπόθεσης ή ασκήσει ένδικο μέσο, το μέτρο στέρησης της ελευθερίας του προσώπου που αναμένει την επανεκδίκαση της υπόθεσης ή το ένδικο μέσο επανεξετάζεται, έως ότου ολοκληρωθεί η εν λόγω δικαστική διαδικασία, βάσει του δικαίου του κράτους μέλους έκδοσης, είτε ανά τακτικά διαστήματα είτε κατόπιν αίτησης του ενδιαφερομένου προσώπου. Η επανεξέταση αυτή εμπεριέχει ειδικότερα τη δυνατότητα αναστολής ή διακοπής του μέτρου στέρησης της ελευθερίας. Η επανεκδίκαση της υπόθεσης ή η άσκηση ενδίκου μέσου αρχίζει εν ευθέτω χρόνω μετά την παράδοση.

Άρθρο 5

Εγγυήσεις που πρέπει να παρέχει το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος σε ειδικές περιπτώσεις

Η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να εξαρτηθεί κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης από μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

1. [διαγράφηκε]

2. όταν η αξιόποινη πράξη στην οποία βασίζεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη ή μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας εφ' όρου ζωής, η εκτέλεση του εν λόγω εντάλματος δύναται να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος έχει στο νομικό του σύστημα διατάξεις για την επανεξέταση της επιβληθείσας ποινής – κατ' αίτηση ή το αργότερο μετά την πάροδο 20 ετών– ή για την εφαρμογή μέτρων επιεικείας τα οποία προβλέπει υπέρ του προσώπου η νομοθεσία ή πρακτική του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και τα οποία αποσκοπούν στη μη εκτέλεση μιας τέτοιας ποινής ή μέτρου·

3. όταν το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς το σκοπό της δίωξης είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους μέλους εκτέλεσης, η παράδοση μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι το εν λόγω πρόσωπο, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης ώστε να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.

Άρθρο 6

Προσδιορισμός των αρμόδιων αρχών

1. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος είναι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος που είναι αρμόδια για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως δυνάμει του δικαίου αυτού του κράτους.

2. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης είναι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης που είναι αρμόδια να εκτελέσει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δυνάμει του δικαίου αυτού του κράτους.

3. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου σχετικά με τη δικαστική αρχή που είναι αρμόδια σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.

Άρθρο 7

Προσφυγή στην κεντρική αρχή

1. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να ορίσει μια κεντρική αρχή ή, εφόσον η έννομη τάξη του το προβλέπει, κεντρικές αρχές για να επικουρούν τις αρμόδιες δικαστικές αρχές.

2. Ένα κράτος μέλος δύναται, εάν είναι αναγκαίο λόγω της οργάνωσης του εσωτερικού δικαστικού του συστήματος, να αναθέτει στην ή στις κεντρικές αρχές του τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης καθώς και κάθε επίσημη αλληλογραφία που την ή τις αφορά.

Το κράτος μέλος που επιθυμεί να κάνει χρήση των δυνατοτήτων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο γνωστοποιεί στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, τις πληροφορίες σχετικά με την ή τις κεντρικές αρχές που έχει ορίσει. Τα στοιχεία αυτά δεσμεύουν όλες τις αρχές του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος.

Άρθρο 8

Περιεχόμενο και τύπος του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία υποβάλλονται σύμφωνα με το έντυπο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα:

α) ταυτότητα και ιθαγένεια του καταζητούμενου·

β) όνομα, διεύθυνση, αριθμός τηλεφώνου και φαξ και ηλεκτρονική διεύθυνση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος·

γ) ένδειξη ότι υπάρχει εκτελεστή απόφαση, ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 1 και 2·

δ) φύση και νομικός χαρακτηρισμός του αδικήματος, ιδίως όσον αφορά το άρθρο 2·

ε) περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέσθηκε η αξιόποινη πράξη, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου, του τόπου της τέλεσης και του βαθμού συμμετοχής του καταζητουμένου στην αξιόποινη πράξη·

στ) την επιβληθείσα ποινή, εάν πρόκειται για τελεσίδικη απόφαση, ή την κλίμακα ποινών που προβλέπεται για την αξιόποινη πράξη από τη νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος·

ζ) στο μέτρο του δυνατού, τις λοιπές συνέπειες της αξιόποινης πράξης.

2. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης πρέπει να μεταφράζεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης. Κάθε κράτος μέλος δύναται, κατά το χρόνο της έκδοσης της παρούσας απόφασης-πλαισίου ή μεταγενέστερα, να αναφέρει σε δήλωση που κατατίθεται στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι θα δέχεται μετάφραση σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

Άρθρο 9

Διαβίβαση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

1. Όταν είναι γνωστό πού ευρίσκεται ο καταζητούμενος, η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να διαβιβάζει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης απευθείας στη δικαστική αρχή εκτέλεσης.

2. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί πάντοτε να αποφασίζει να προβεί σε καταχώρηση του καταζητουμένου στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (SIS).

3. Η καταχώρηση στο SIS πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 95 της σύμβασης, της 19ης Ιουνίου 1990, περί εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 για τη βαθμιαία κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα και ισοδυναμεί με ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, συνοδευόμενο από τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1.

   Μεταβατικά, έως ότου το SIS αποκτήσει τη δυνατότητα να διαβιβάζει όλες τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 8, η καταχώρηση ισοδυναμεί με ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μέχρις ότου η δικαστική αρχή εκτέλεσης παραλάβει καθ' όλους τους τύπους το πρωτότυπο.

Άρθρο 10

Λεπτομέρειες της διαβίβασης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

1. Εάν η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος δεν γνωρίζει την αρμόδια δικαστική αρχή εκτέλεσης, προβαίνει στις απαιτούμενες έρευνες, ιδίως μέσω των σημείων επαφής του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου[9], ώστε να λάβει την πληροφορία αυτή από το κράτος μέλος εκτέλεσης.

2. Εφόσον το επιθυμεί η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος, η διαβίβαση μπορεί να πραγματοποιείται μέσω του ασφαλούς συστήματος τηλεπικοινωνιών του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου.

3. Εάν δεν είναι δυνατή η χρήση του SIS, η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να προσφεύγει στις υπηρεσίες της Ιντερπόλ για την διαβίβαση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

---

[9] Κοινή δράση 98/428/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998, για τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου (ΕΕ L 191 της 7.7.1998, σ. 4).

4. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να διαβιβάζει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης με οποιοδήποτε ασφαλές μέσο που μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, υπό όρους που επιτρέπουν στο κράτος μέλος εκτέλεσης να εξακριβώσει τη γνησιότητα της διαβίβασης.

5. Όλες οι δυσχέρειες σχετικά με τη διαβίβαση ή τη γνησιότητα οποιουδήποτε εγγράφου που απαιτείται για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ρυθμίζονται με απευθείας επαφές μεταξύ των ενδιαφερόμενων δικαστικών αρχών ή, ενδεχομένως, με την παρέμβαση των κεντρικών αρχών των κρατών μελών.

6. Εάν η αρχή που λαμβάνει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν είναι αρμόδια να επιληφθεί του θέματος, το διαβιβάζει αυτεπαγγέλτως στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους της και ενημερώνει σχετικά τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος.

Άρθρο 11

Δικαιώματα του καταζητουμένου

1. Όταν ένας καταζητούμενος συλλαμβάνεται, η αρμόδια δικαστική αρχή εκτέλεσης τον ενημερώνει, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο, για την ύπαρξη και το περιεχόμενο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης καθώς και για τη δυνατότητα που του παρέχεται να συγκατατεθεί στην παράδοσή του στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος.

2. Ο καταζητούμενος που συλλαμβάνεται προς το σκοπό της εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης έχει το δικαίωμα να προσφύγει στις υπηρεσίες νομικού παραστάτη και διερμηνέα, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 12

Τήρηση του προσώπου υπό κράτηση

Όταν ένα πρόσωπο συλλαμβάνεται βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει κατά πόσον είναι σκόπιμο να τηρηθεί υπό κράτηση σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης. Η προσωρινή απόλυση είναι δυνατή οποτεδήποτε σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης, υπό την προϋπόθεση ότι η αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους μέλους λαμβάνει κάθε μέτρο που κρίνει αναγκαίο ώστε να αποφευχθεί η διαφυγή του καταζητουμένου.

Άρθρο 13

Συγκατάθεση στην παράδοση

1. Εάν ο συλληφθείς δηλώσει ότι συγκατατίθεται να παραδοθεί, η συγκατάθεση αυτή και, ενδεχομένως, η ρητή παραίτηση από το ευεργέτημα του «κανόνα της ειδικότητας» που αναφέρεται στο άρθρο 27 παράγραφος 2 δίνονται ενώπιον της

δικαστικής αρχής εκτέλεσης, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

2. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ούτως ώστε οι συνθήκες υπό τις οποίες δίνονται η συγκατάθεση και, ενδεχομένως, η παραίτηση που αναφέρονται στην παράγραφο 1 να δείχνουν ότι το πρόσωπο το πράττει εκουσίως και έχοντας πλήρη επίγνωση των σχετικών συνεπειών. Προς τούτο, ο καταζητούμενος έχει το δικαίωμα να επικουρείται από νομικό παραστάτη.

3. Η συγκατάθεση και, ενδεχομένως, η παραίτηση που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καταχωρούνται σε πρακτικά, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζει το εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

4. Η συγκατάθεση είναι κατ' αρχήν αμετάκλητη. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να προβλέψει ότι η συγκατάθεση και, ενδεχομένως, η παραίτηση είναι δυνατόν να ανακαλούνται, σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν στο εσωτερικό δίκαιο. Στην περίπτωση αυτή, η χρονική περίοδος μεταξύ της ημερομηνίας της συγκατάθεσης και της ημερομηνίας της ανάκλησής της δεν λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 17. Το κράτος μέλος που επιθυμεί να κάνει χρήση της δυνατότητας αυτής ενημερώνει σχετικά τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου κατά την υιοθέτηση της παρούσας απόφασης-πλαίσιο και αναφέρει τις διαδικασίες με τις οποίες είναι δυνατή η ανάκληση της συγκατάθεσης καθώς και οιαδήποτε τροποποίηση αυτών.

Άρθρο 14

Ακρόαση του καταζητουμένου

Εφόσον ο συλληφθείς δεν συγκατατίθεται στην παράδοσή του κατά τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 13, έχει δικαίωμα ακρόασης από τη δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης, σύμφωνα με το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 15

Απόφαση για την παράδοση

1. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει, εντός των προθεσμιών και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο, για την παράδοση του προσώπου.

2. Εάν η δικαστική αρχή εκτέλεσης κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάσθηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την παράδοση, ζητεί την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών πληροφοριών, ιδίως σε σχέση με τα άρθρα 3 έως 5 και το άρθρο 8, και μπορεί να τάξει προθεσμία για την παραλαβή τους, λαμβάνοντας υπόψη της ότι είναι αναγκαίο να τηρηθούν οι προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 17.

3. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να διαβιβάζει οποτεδήποτε στη δικαστική αρχή εκτέλεσης κάθε επιπλέον χρήσιμη πληροφορία.

Άρθρο 16

Απόφαση σε περίπτωση συρροής αιτήσεων

1. Εάν πλείονα κράτη μέλη έχουν εκδώσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης για το ίδιο πρόσωπο, η επιλογή του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που θα εκτελεσθεί γίνεται από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης με δέουσα συνεκτίμηση όλων των περιστάσεων και, ιδίως, της σχετικής βαρύτητας και του τόπου τέλεσης των αξιόποινων πράξεων, των αντίστοιχων ημερομηνιών των ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης καθώς και του κατά πόσον το ένταλμα εκδόθηκε προς το σκοπό της δίωξης ή προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας στερητικών της ελευθερίας.

2. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να ζητήσει τη γνώμη της Eurojust10 προκειμένου να λάβει την απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και αίτησης έκδοσης που υποβάλλεται από τρίτη χώρα, η απόφαση για το κατά πόσον πρέπει να δοθεί η προτεραιότητα στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης ή στην αίτηση έκδοσης λαμβάνεται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης με δέουσα συνεκτίμηση όλων των περιστάσεων, ιδίως όσων αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθώς και εκείνων που μνημονεύονται στην εφαρμοστέα σύμβαση.

4. Το παρόν άρθρο δεν θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών βάσει του καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου.

Άρθρο 17

Προθεσμίες και διαδικασία της απόφασης εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

1. Για την εξέταση και εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ακολουθείται διαδικασία επείγοντος.

2. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο καταζητούμενος έχει συγκατατεθεί στην παράδοσή του, η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης θα πρέπει να λαμβάνεται εντός δέκα ημερών μετά τη συγκατάθεση.

3. Στις λοιπές περιπτώσεις, η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης θα πρέπει να λαμβάνεται εντός 60 ημερών από τη σύλληψη του καταζητουμένου.

4. Σε ειδικές περιπτώσεις, όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν μπορεί να εκτελεσθεί εντός των προβλεπόμενων στις παραγράφους 2 ή 3 προθεσμιών, η δικαστική αρχή εκτέλεσης ενημερώνει αμέσως τη δικαστική αρχή έκδοσης του

---

[10] Απόφαση 2002/187/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με τη σύσταση της Eurojust προκειμένου να ενισχυθεί η καταπολέμηση των σοβαρών μορφών εγκλήματος (ΕΕ L 63 της 6.3.2002, σ. 1).

εντάλματος, αναφέροντας τους σχετικούς λόγους. Σε αυτή την περίπτωση, οι προθεσμίες μπορούν να παρατείνονται κατά τριάντα ημέρες.

5. Εφόσον η δικαστική αρχή εκτέλεσης δεν έχει λάβει οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, εξασφαλίζει ότι εξακολουθούν να συντρέχουν οι απαραίτητες ουσιαστικές προϋποθέσεις ώστε να είναι δυνατή η παράδοση προσώπων.

6. Η άρνηση εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης πρέπει να είναι αιτιολογημένη.

7. Όταν, εκτάκτως, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να τηρήσει τις προβλεπόμενες στο παρόν άρθρο προθεσμίες, ενημερώνει σχετικά την Eurojust, αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησής του. Επιπλέον, ένα κράτος μέλος το οποίο έχει υποστεί επανειλημμένες καθυστερήσεις από άλλο κράτος μέλος στην εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, ενημερώνει σχετικά το Συμβούλιο με σκοπό να γίνει αξιολόγηση, σε επίπεδο κρατών μελών, του τρόπου με τον οποίο εφαρμόζεται η παρούσα απόφαση-πλαίσιο.

Άρθρο 18

Η κατάσταση μέχρι τη λήψη της απόφασης

1. Όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί για την άσκηση ποινικών διώξεων, η δικαστική αρχή εκτέλεσης πρέπει:

   α) είτε να δεχθεί σε ακρόαση τον καταζητούμενο, σύμφωνα με το άρθρο 19,

   β) είτε να δεχθεί την προσωρινή διαμεταγωγή του καταζητουμένου.

2. Οι όροι και η διάρκεια της προσωρινής διαμεταγωγής καθορίζονται με αμοιβαία συμφωνία μεταξύ της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος και της δικαστικής αρχής εκτέλεσης.

3. Σε περίπτωση προσωρινής διαμεταγωγής, ο καταζητούμενος πρέπει να έχει τη δυνατότητα επιστροφής στο κράτος μέλος εκτέλεσης προκειμένου να συμμετάσχει στις ακροαματικές διαδικασίες που τον αφορούν, στο πλαίσιο της διαδικασίας παράδοσης.

Άρθρο 19

Ακρόαση του καταζητουμένου προ της λήψεως αποφάσεως

1. Η ακρόαση του καταζητουμένου διεξάγεται από δικαστική αρχή, επικουρούμενη από κάθε άλλο πρόσωπο που ορίζεται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους του αιτούντος δικαστηρίου.

2. Η ακρόαση του καταζητουμένου διεξάγεται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης και οι προϋποθέσεις καθορίζονται με αμοιβαία συμφωνία μεταξύ της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος και της δικαστικής αρχής εκτέλεσης.

3. Η αρμόδια δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να αναθέσει σε άλλη δικαστική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο υπάγεται να λάβει μέρος στην ακρόαση του καταζητουμένου, προκειμένου να εξασφαλισθεί η ορθή εφαρμογή του παρόντος άρθρου και των προϋποθέσεων που καθορίστηκαν.

Άρθρο 20

Προνόμια και ασυλίες

1. Σε περίπτωση που ο καταζητούμενος απολαύει είτε προνομίου είτε εξαίρεσης δικαιοδοσίας ή εκτέλεσης στο κράτος μέλος εκτέλεσης, οι προθεσμίες του άρθρου 17 αρχίζουν να τρέχουν μόνον εφόσον, και από την ημέρα κατά την οποία, η δικαστική αρχή εκτέλεσης πληροφορήθηκε την άρση του προνομίου ή της εξαίρεσης. Το κράτος μέλος εκτέλεσης εξασφαλίζει ότι συντρέχουν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις που απαιτούνται για αποτελεσματική παράδοση, όταν ο καταζητούμενος δεν απολαύει πλέον τέτοιου προνομίου ή εξαίρεσης.

2. Εφόσον η άρση του προνομίου ή της εξαίρεσης εμπίπτει στην αρμοδιότητα μιας αρχής του κράτους μέλους εκτέλεσης, η δικαστική αρχή εκτέλεσης της υποβάλλει αμελλητί σχετική αίτηση. Εφόσον η άρση του προνομίου ή της εξαίρεσης εμπίπτει στην αρμοδιότητα μιας αρχής άλλου κράτους ή διεθνούς οργανώσεως, εναπόκειται στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος να της υποβάλλει την αίτηση.

Άρθρο 21

Συρροή διεθνών υποχρεώσεων

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν θίγει τις υποχρεώσεις του κράτους μέλους εκτέλεσης όταν ο καταζητούμενος έχει εκδοθεί στο εν λόγω κράτος μέλος από τρίτο κράτος και το πρόσωπο αυτό προστατεύεται από διατάξεις περί του κανόνα ειδικότητας της συμφωνίας βάσει της οποίας εκδόθηκε. Το κράτος μέλος εκτέλεσης λαμβάνει όλα τα μέτρα που απαιτούνται ώστε να ζητείται προηγουμένως η συγκατάθεση του κράτους από το οποίο εκδόθηκε ο καταζητούμενος, προς το σκοπό της παράδοσής του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος. Η έναρξη των προθεσμιών που αναφέρονται στο άρθρο 17 υπολογίζεται από την ημερομηνία παύσης της εφαρμογής αυτών των κανόνων της ειδικότητας. Μέχρι ότου ληφθεί η απόφαση του κράτους από το οποίο εκδόθηκε ο καταζητούμενος, το κράτος μέλος εκτέλεσης εξασφαλίζει ότι συντρέχουν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις που απαιτούνται για αποτελεσματική παράδοση.

Άρθρο 22

Κοινοποίηση της απόφασης

Η δικαστική αρχή εκτέλεσης κοινοποιεί αμελλητί στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος την απόφαση σχετικά με την πορεία του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

Άρθρο 23

Προθεσμία παράδοσης του προσώπου

1. Ο καταζητούμενος παραδίδεται το ταχύτερο δυνατόν σε ημερομηνία που συμφωνείται μεταξύ των ενδιαφερόμενων αρχών.

2. Παραδίδεται το αργότερο δέκα ημέρες αφότου εκδόθηκε η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

3. Εάν η παράδοση του καταζητουμένου, εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 2, αποδεικνύεται αδύνατη λόγω ανωτέρας βίας σε ένα από τα κράτη μέλη, η δικαστική αρχή εκτέλεσης και η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος επικοινωνούν αμέσως μεταξύ τους και συμφωνούν νέα ημερομηνία παράδοσης. Στην περίπτωση αυτή, η παράδοση διενεργείται εντός δέκα ημερών μετά τη συμφωνηθείσα νέα ημερομηνία.

4. Η παράδοση μπορεί κατ' εξαίρεση να αναστέλλεται προσωρινά για σοβαρούς ανθρωπιστικούς λόγους, εφόσον λ.χ. ευλόγως πιστεύεται ότι θα έθετε σε κίνδυνο τη ζωή ή την υγεία του καταζητουμένου. Η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης γίνεται μόλις παύσουν να υφίστανται οι λόγοι αυτοί. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης ενημερώνει αμέσως σχετικά τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος και συμφωνεί νέα ημερομηνία παράδοσης. Στην περίπτωση αυτή, η παράδοση διενεργείται εντός δέκα ημερών μετά τη συμφωνηθείσα νέα ημερομηνία.

5. Κατά την παρέλευση των προθεσμιών που αναφέρονται στις παραγράφους 2 έως 4, εάν το πρόσωπο εξακολουθεί να κρατείται, απολύεται.

Άρθρο 24

Αναβολή της παράδοσης ή παράδοση υπό όρους

1. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης δύναται, αφού αποφασίσει την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, να αναβάλει την παράδοση του καταζητουμένου ούτως ώστε να μπορέσει να διωχθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης ή, εάν έχει ήδη καταδικασθεί, να μπορέσει να εκτίσει στο έδαφος του κράτους αυτού καταγνωσθείσα ποινή για πράξη διαφορετική από εκείνη που αναφέρεται στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

2. Αντί να αναβάλει την παράδοση, η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να παραδώσει προσωρινά τον καταζητούμενο στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος υπό όρους που καθορίζονται με κοινή συμφωνία μεταξύ της δικαστικής αρχής εκτέλεσης και της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος. Η συμφωνία είναι γραπτή και όλες οι αρχές του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος υποχρεούνται να τηρούν τους όρους.

Άρθρο 25

Διέλευση

1. Κάθε κράτος μέλος, εάν δεν κάνει χρήση της δυνατότητας άρνησης όταν η διέλευση υπηκόου ή κατοίκου του ζητείται για το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας στερητικών της ελευθερίας, επιτρέπει τη διέλευση από το έδαφός του καταζητουμένου που παραδίδεται, εφόσον έχει λάβει πληροφορίες σχετικά με τα εξής:

   α) την ταυτότητα και την ιθαγένεια του προσώπου το οποίο αφορά το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης·

   β) την ύπαρξη ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης·

   γ) τη φύση και το νομικό χαρακτηρισμό της αξιόποινης πράξης·

   δ) την περιγραφή των πραγματικών περιστατικών της αξιόποινης πράξης, συμπεριλαμβανομένης της ημερομηνίας και του τόπου τέλεσης.

   Εφόσον το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς το σκοπό της δίωξης είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους μέλους διέλευσης, η διέλευση μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι το εν λόγω πρόσωπο, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο κράτος μέλος διέλευσης ώστε να εκτίσει εκεί την στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.

2. Κάθε κράτος μέλος ορίζει αρχή αρμόδια για την παραλαβή των αιτήσεων διέλευσης και των απαραίτητων δικαιολογητικών καθώς και οποιασδήποτε άλλης επίσημης αλληλογραφίας σχετικής με αιτήσεις διέλευσης. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν την αρμόδια αρχή τους στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου.

3. Η αίτηση διέλευσης καθώς και οι πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 μπορούν να απευθύνονται στην αρχή που έχει ορισθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 με κάθε μέσο που μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως. Το κράτος μέλος διέλευσης γνωστοποιεί την απόφασή του με τον ίδιο τρόπο.

4. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση αεροπορικής μεταφοράς χωρίς προβλεπόμενη ενδιάμεση στάση. Ωστόσο, εάν συμβεί έκτακτη προσγείωση, το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος παρέχει στην αρχή που έχει ορισθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 τις προβλεπόμενες στην παράγραφο 1 πληροφορίες.

5. Όταν η διέλευση αφορά πρόσωπο το οποίο πρέπει να εκδοθεί από τρίτη χώρα σε κράτος μέλος, το παρόν άρθρο εφαρμόζεται κατ' αναλογία. Ειδικότερα, οι όροι «ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης» θεωρούνται ότι αντικαθίστανται από τους όρους «αίτηση έκδοσης».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

Άρθρο 26

Αφαίρεση της περιόδου κρατήσεως στο κράτος μέλος εκτέλεσης

1. Το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος αφαιρεί τυχόν περίοδο κράτησης που απορρέει από την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από τη συνολική διάρκεια στέρησης της ελευθερίας στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος λόγω καταδίκης σε στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας.

2. Προς το σκοπό αυτό, όλες οι πληροφορίες σχετικά με τη διάρκεια της κράτησης του καταζητούμενου στο πλαίσιο της εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης διαβιβάζονται από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης ή την κεντρική αρχή που έχει ορισθεί σύμφωνα με το άρθρο 7 στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος κατά τη στιγμή της παράδοσης.

Άρθρο 27

Ενδεχόμενη δίωξη για άλλες αξιόποινες πράξεις

1. Έκαστο κράτος μέλος δύναται να κοινοποιεί στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι, στις σχέσεις του με άλλα κράτη μέλη που έχουν προβεί στην ίδια κοινοποίηση, τεκμαίρεται η συγκατάθεση για τη δίωξη, καταδίκη ή κράτηση ενός προσώπου προς έκτιση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας, για οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του, πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε, εκτός εάν, σε συγκεκριμένη περίπτωση, η δικαστική αρχή εκτέλεσης ορίσει άλλως στην απόφασή της για την παράδοση.

2. Εξαιρέσει των περιπτώσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3, πρόσωπο το οποίο παραδόθηκε δεν διώκεται, καταδικάζεται ή άλλως πως στερείται της ελευθερίας του για αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε.

3. Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

   α) όταν ο παραδοθείς, μολονότι είχε τη δυνατότητα να εγκαταλείψει το έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο παραδόθηκε, δεν το έπραξε εντός 45 ημερών από την οριστική απαλλαγή του ή επέστρεψε σε αυτό αφού το είχε εγκαταλείψει·

   β) η αξιόποινη πράξη δεν τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας·

γ) η ποινική διαδικασία δεν συνεπάγεται την εφαρμογή μέτρου περιοριστικού της ελευθερίας του προσώπου·

δ) όταν στον παραδοθέντα ενδέχεται να επιβληθεί ποινή ή μέτρο που δεν συνεπάγονται στέρηση της ελευθερίας, ιδίως χρηματική ποινή ή υποκατάστατο μέτρο, ακόμη και εάν αυτή ή ποινή ή το μέτρο ενδέχεται να περιορίζει την ατομική του ελευθερία·

ε) όταν ο συλληφθείς συγκατατέθηκε να παραδοθεί, ενδεχομένως συγχρόνως με την παραίτηση από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 13·

στ) όταν ο συλληφθείς μετά την παράδοσή του παραιτήθηκε ρητά από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας όσον αφορά συγκεκριμένες αξιόποινες πράξεις προγενέστερης της παράδοσής του. Η παραίτηση γίνεται ενώπιον των αρμόδιων δικαστικών αρχών του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και καταχωρείται στα πρακτικά σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του εν λόγω κράτους. Διατυπώνεται κατά τρόπο που να προκύπτει ότι το έπραξε εκουσίως και έχοντας πλήρη επίγνωση των σχετικών συνεπειών. Προς τούτο, έχει το δικαίωμα να επικουρείται από νομικό παραστάτη·

ζ) οσάκις η δικαστική αρχή εκτέλεσης που παρέδωσε τον συλληφθέντα δίδει τη σχετική συγκατάθεσή της σύμφωνα με την παράγραφο 4.

4. Η αίτηση συγκατάθεσης υποβάλλεται στη δικαστική αρχή εκτέλεσης και συνοδεύεται από τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 και από τη μετάφραση που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2. Δίδεται συγκατάθεση όταν για την αξιόποινη πράξη για την οποία ζητείται χωρεί επίσης παράδοση σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης αρνείται τη συγκατάθεσή της για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 3 και μπορεί πέραν αυτού να την αρνηθεί μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 4. Η απόφαση λαμβάνεται το αργότερο 30 ημέρες μετά την παραλαβή της αίτησης.

Για τις περιπτώσεις του άρθρου 5, το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος πρέπει να παρέχει τις εγγυήσεις που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο.

Άρθρο 28

Παράδοση ή μεταγενέστερη έκδοση

1. Έκαστο κράτος μέλος δύναται να κοινοποιεί στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι, στις σχέσεις του με άλλα κράτη μέλη που έχουν προβεί στην αυτή κοινοποίηση, η συγκατάθεση για την παράδοση ενός προσώπου σε κράτος μέλος, διάφορο του κράτους μέλους εκτέλεσης, βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης για αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα προ της παραδόσεώς του, τεκμαίρεται ότι έχει δοθεί, εκτός αν η δικαστική αρχή εκτέλεσης, για συγκεκριμένη περίπτωση, ορίσει άλλως στην περί παραδόσεως απόφασή της.

2. Πάντως, πρόσωπο το οποίο παραδόθηκε στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος κατ' εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης είναι δυνατόν,

χωρίς τη συγκατάθεση του κράτους μέλους εκτέλεσης, να παραδοθεί σε άλλο κράτος μέλος εκτός του κράτους μέλους εκτέλεσης βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος για αξιόποινη πράξη προγενέστερη της παράδοσής του στις εξής περιπτώσεις:

α) όταν ο καταζητούμενος, μολονότι είχε την ευκαιρία να εγκαταλείψει το έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο παραδόθηκε, δεν το έπραξε εντός 45 ημερών από την οριστική απαλλαγή του ή επέστρεψε σε αυτό αφού το είχε εγκαταλείψει·

β) όταν ο καταζητούμενος συγκατατίθεται να παραδοθεί σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος εκτέλεσης βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Η συγκατάθεση παρέχεται ενώπιον των αρμόδιων δικαστικών αρχών του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και καταχωρείται στα πρακτικά σύμφωνα με το εσωτερικό εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους. Διατυπώνεται κατά τρόπον που να προκύπτει ότι το έπραξε εκουσίως και έχοντας πλήρη επίγνωση των σχετικών συνεπειών. Προς τούτο, ο καταζητούμενος έχει το δικαίωμα να επικουρείται από νομικό παραστάτη·

γ) όταν ο καταζητούμενος δεν απολαύει του ευεργετήματος του κανόνα της ειδικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3 στοιχεία α), ε), στ) και ζ).

3. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης συγκατατίθεται για την παράδοση σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με τους εξής κανόνες:

α) η αίτηση συγκατάθεσης υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 9, συνοδευόμενη από τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 και από τη μετάφραση που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2·

β) δίδεται συγκατάθεση όταν η αξιόποινη πράξη για την οποία ζητείται επιδέχεται επίσης παράδοση σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο·

γ) η απόφαση λαμβάνεται 30 ημέρες το αργότερο από την παραλαβή της αίτησης·

δ) η δικαστική αρχή εκτέλεσης αρνείται τη συγκατάθεσή της για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 3 και μπορεί πέραν αυτού να την αρνηθεί μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 4.

Για τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5, το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος πρέπει να παρέχει τις εγγυήσεις που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο.

4. Παρά την παράγραφο 1, πρόσωπο το οποίο έχει παραδοθεί βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, δεν εκδίδεται σε τρίτο κράτος χωρίς τη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους που το παρέδωσε. Η συγκατάθεση δίδεται σύμφωνα με τις συμβάσεις που δεσμεύουν αυτό το κράτος μέλος, καθώς και σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.

Άρθρο 29

Παράδοση αντικειμένων

1. Κατόπιν αιτήσεως της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος ή εξ ιδίας πρωτοβουλίας, η δικαστική αρχή εκτέλεσης, προβαίνει σε κατάσχεση και παράδοση, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο, των αντικειμένων:

   α) τα οποία δύνανται να χρησιμεύσουν ως πειστήρια ή

   β) τα οποία, βρίσκονται στην κατοχή του καταζητούμενου ως αποτέλεσμα της αξιόποινης πράξης.

2. Η παράδοση των αντικειμένων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πραγματοποιείται ακόμα και στην περίπτωση κατά την οποία δεν είναι δυνατόν να εκτελεστεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης λόγω θανάτου ή αποδράσεως του καταζητούμενου.

3. Όταν τα αντικείμενα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 υπόκεινται σε κατάσχεση ή δήμευση στο έδαφος του κράτους μέλους εκτέλεσης, το τελευταίο δύναται, εάν αυτά χρειάζονται για τη διεξαγωγή εκκρεμούσας ποινικής διαδικασίας, να τα κρατήσει προσωρινώς ή να τα παραδώσει στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος με την επιφύλαξη επιστροφής,

4. Διατηρούνται τα δικαιώματα τα οποία το κράτος μέλος εκτέλεσης ή τρίτα μέρη αποκτούν ενδεχομένως επί των αντικειμένων που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Εφόσον υφίστανται τέτοια δικαιώματα, το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος αποδίδει τα αντικείμενα στο κράτος μέλος εκτέλεσης χωρίς οικονομική επιβάρυνση, μόλις περατωθεί η ποινική διαδικασία.

Άρθρο 30

Έξοδα

1. Οι δαπάνες επί του εδάφους του κράτους μέλους εκτέλεσης, που προκαλούνται από την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, βαρύνουν το εν λόγω κράτος μέλος.

2. Οποιαδήποτε άλλη δαπάνη βαρύνει το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 31

Σχέση με άλλες νομικές πράξεις

1. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής τους στις σχέσεις μεταξύ κρατών μελών και τρίτων κρατών, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αντικαθιστά, από την 1η Ιανουαρίου 2004, τις αντίστοιχες διατάξεις των ακόλουθων συμβάσεων που ισχύουν όσον αφορά την έκδοση στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών:

   α) ευρωπαϊκή σύμβαση εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957, πρόσθετο πρωτόκολλο της 15ης Οκτωβρίου 1975, δεύτερο πρόσθετο πρωτόκολλο της 17ης Μαρτίου 1978 και ευρωπαϊκή σύμβαση για την καταστολή της τρομοκρατίας της 27ης Ιανουαρίου 1977, στο μέτρο που αφορά την έκδοση·

   β) συμφωνία της 26ης Μαΐου 1989 μεταξύ των δώδεκα κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την απλούστευση και τον εκσυγχρονισμό των τρόπων διαβίβασης των αιτήσεων για έκδοση·

   γ) σύμβαση της 10ης Μαρτίου 1995 για την απλουστευμένη διαδικασία έκδοσης μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

   δ) σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1996 για την έκδοση μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

   ε) τίτλος ΙΙΙ κεφάλαιο 4 της σύμβασης της 19ης Ιουνίου 1990 για την εφαρμογή της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να συνεχίσουν να εφαρμόζουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς που ισχύουν κατά την υιοθέτηση της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, στο βαθμό που επιτρέπουν την εμβάθυνση ή διεύρυνση των στόχων της και συμβάλλουν στην περαιτέρω απλούστευση και διευκόλυνση των διαδικασιών παράδοσης προσώπων για τα οποία έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

   Τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, στο βαθμό που επιτρέπουν την εμβάθυνση ή διεύρυνση του περιεχομένου της και συμβάλλουν στην περαιτέρω απλούστευση και διευκόλυνση των διαδικασιών παράδοσης προσώπων για τα οποία έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, ιδίως συντέμνοντας τις προθεσμίες του άρθρου 17, επεκτείνοντας τον κατάλογο των αξιόποινων πράξεων που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2,

συρρικνώνοντας τους λόγους άρνησης που προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4 ή μειώνοντας το όριο που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 ή 2.

Οι συμφωνίες και οι διακανονισμοί που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο, ουδόλως θίγουν τις σχέσεις με όσα κράτη μέλη δεν συμμετέχουν στις εν λόγω συμφωνίες ή διακανονισμούς.

Εντός τριών μηνών από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή τις αναφερόμενες στο πρώτο εδάφιο συμφωνίες ή διακανονισμούς που προτίθενται να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν επίσης στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή κάθε νέα συμφωνία ή διακανονισμό, όπως προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο, εντός τριμήνου από την υπογραφή τους.

3. Στο βαθμό που οι συμβάσεις ή οι συμφωνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εφαρμόζονται σε εδάφη των κρατών μελών, ή σε εδάφη για τις εξωτερικές σχέσεις των οποίων υπεύθυνο είναι ένα κράτος μέλος, στα οποία η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν εφαρμόζεται, οι εν λόγω συμβάσεις ή συμφωνίες εξακολουθούν να διέπουν τις υφιστάμενες σχέσεις μεταξύ των εδαφών αυτών και των άλλων κρατών μελών.

Άρθρο 32

Μεταβατική διάταξη

1. Οι αιτήσεις εκδόσεως οι οποίες θα παραληφθούν πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004 θα εξακολουθούν να διέπονται από τις ισχύουσες πράξεις σχετικά με την έκδοση. Οι αιτήσεις που θα παραληφθούν από την ημερομηνία αυτή θα διέπονται από τους κανόνες που θα θεσπίσουν τα κράτη μέλη για την εκτέλεση της παρούσας απόφασης-πλαίσιο. Ωστόσο, κάθε κράτος μέλος δύναται, κατά τη στιγμή της υιοθέτησης της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, να δηλώσει ότι, ως κράτος μέλος εκτέλεσης, θα εξακολουθήσει να διεκπεραιώνει σύμφωνα με το περί εκδόσεως σύστημα που ίσχυε πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004 τις αιτήσεις που αφορούν πράξεις που έχουν διαπραχθεί πριν από ημερομηνία την οποία θα καθορίσει. Η εν λόγω ημερομηνία δεν μπορεί να είναι μεταγενέστερη της 7ης Αυγούστου 2002. Η δήλωση αυτή δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα. Μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή.

Άρθρο 33

Διάταξη σχετικά με την Αυστρία και το Γιβραλτάρ

1. Εφ' όσον η Αυστρία δεν έχει τροποποιήσει το άρθρο 12 παράγραφος 1 του «Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz» και, το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008, μπορεί να επιτρέπει στις δικαστικές της αρχές εκτέλεσης να αρνούνται την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εάν ο καταζητούμενος είναι αυστριακός πολίτης και εάν οι πράξεις για τις οποίες έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν τιμωρούνται βάσει του αυστριακού δικαίου.

2. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται στο Γιβραλτάρ.

Άρθρο 34

Εφαρμογή

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2003.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων με τις οποίες μεταφέρονται στο εσωτερικό τους δίκαιο οι υποχρεώσεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο. Όταν προβαίνει στην εν λόγω ανακοίνωση, το κράτος μέλος μπορεί να αναφέρει ότι θα αρχίσει πάραυτα να εφαρμόζει την παρούσα απόφαση-πλαίσιο στις σχέσεις του με όσα κράτη μέλη έχουν προβεί στην ίδια ανακοίνωση.

   Η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου διαβιβάζει στα κράτη μέλη και στην Επιτροπή τις πληροφορίες που λαμβάνει σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2, το άρθρο 8 παράγραφος 2, το άρθρο 13 παράγραφος 4 και το άρθρο 25 παράγραφος 2. Επιμελείται τα της δημοσίευσής τους στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Βάσει των πληροφοριών που διαβιβάζονται από την Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, η Επιτροπή υποβάλλει έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004 το αργότερο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης-πλαισίου, συνοδευόμενη, εάν είναι αναγκαίο, από νομοθετικές προτάσεις.

4. Το Συμβούλιο, το αργότερο κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2003, προβαίνει σε αξιολόγηση, ιδίως της πρακτικής εφαρμογής, των διατάξεων της παρούσας απόφασης-πλαίσιο από τα κράτη μέλη καθώς και της λειτουργίας του SIS.

Άρθρο 35

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα.

Λουξεμβούργο, 13 Ιουνίου 2002.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. RAJOY BREY

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ — ΕΝΤΥΠΟ ΕΕΣ, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΗΣ[1]

Το παρόν ένταλμα έχει εκδοθεί από αρμόδια δικαστική αρχή. Ζητώ τη σύλληψη και την παράδοση του προσώπου που αναφέρεται κατωτέρω με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης ή την εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας στερητικών της ελευθερίας.

α) Πληροφορίες σχετικές με την ταυτότητα του καταζητουμένου:

Επώνυμο: .....

Όνομα(-τα): .....

Γένος, εάν υπάρχει: .....

Ψευδώνυμα, εάν υπάρχουν: .....

Φύλο: .....

Ιθαγένεια: .....

Ημερομηνία γέννησης: .....

Τόπος γέννησης: .....

Κατοικία (ή/και γνωστή διεύθυνση): .....

.....

Εάν είναι γνωστό: γλώσσα ή γλώσσες τις οποίες κατανοεί ο καταζητούμενος:

.....

Διακριτικά γνωρίσματα / περιγραφή του καταζητουμένου: .....

.....

Φωτογραφία και δακτυλικά αποτυπώματα του καταζητουμένου, εάν υπάρχουν και μπορούν να διαβιβασθούν ή στοιχεία επικοινωνίας του προσώπου με το οποίο πρέπει να υπάρξει επαφή για να ληφθούν αυτές οι πληροφορίες ή προφίλ DNA (εάν τα στοιχεία αυτά μπορούν να διαβιβασθούν αλλά δεν έχουν συμπεριληφθεί)

[1] Το παρόν ένταλμα πρέπει να είναι διατυπωμένο ή μεταφρασμένο σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους εκτέλεσης, εάν το κράτος αυτό είναι γνωστό, ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα δέχεται το κράτος αυτό.

β) Απόφαση επί της οποίας βασίζεται το ένταλμα σύλληψης:

1. Ένταλμα σύλληψης ή δικαστική απόφαση που έχει την ίδια ισχύ: .....
   Τύπος: .....
   .....
2. Εκτελεστή απόφαση: .....
   .....
   Στοιχεία: .....

γ) Ενδείξεις για τη διάρκεια της ποινής:

1. Μέγιστη διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή του στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας που μπορεί να επιβληθεί για την (τις) διαπραχθείσα(-ες) αξιόποινη(-ες) πράξη(-εις):
   .....
   .....

2. Διάρκεια της επιβληθείσας στερητικής της ελευθερίας ποινής ή του επιβληθέντος στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας:
   .....

   Υπόλοιπο της προς έκτιση ποινής:.....
   .....
   .....

δ) Αναφέρετε εάν το πρόσωπο εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης:

1. ☐ Ναι, το πρόσωπο εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.

2. ☐ Όχι, το πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.

3. Εάν σημειώσατε το τετραγωνίδιο στο σημείο 2, παρακαλώ διευκρινίστε εάν:

☐ 3.1α. το πρόσωπο κλητεύθηκε αυτοπροσώπως στις … (ημέρα/μήνας/έτος) και με την κλήτευση ενημερώθηκε σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως, και είχε ενημερωθεί σχετικά με το γεγονός ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που δεν εμφανιστεί στη δίκη,

Ή

☐ 3.1β. το πρόσωπο δεν κλητεύθηκε αυτοπροσώπως αλλά είχε δι' άλλων μέσων ενημερωθεί πραγματικά και επισήμως για την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως, κατά τρόπον ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δε ενημερωθεί σχετικά με το γεγονός ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που δεν εμφανισθεί στη δίκη,

Ή

☐ 3.2. το πρόσωπο τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε το κράτος, να τον ή την εκπροσωπήσει στη δίκη, και εκπροσωπήθηκε όντως από αυτόν τον δικηγόρο στη δίκη,

Ή

☐ 3.3. του επιδόθηκε η απόφαση στις … (ημέρα/μήνας/έτος) και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπου το πρόσωπο δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης, και

☐ έχει δηλώσει ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση αυτή·

Ή

☐ το πρόσωπο δεν έχει ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο εντός της ισχύουσας προθεσμίας·

Ή

☐ 3.4. η απόφαση δεν του επιδόθηκε προσωπικώς, αλλά

- η απόφαση θα του επιδοθεί προσωπικώς και αμελλητί μετά την παράδοσή του· και
- όταν του επιδοθεί η απόφαση, θα ενημερωθεί ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, στην εκδίκαση του οποίου δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης· και
- το πρόσωπο θα ενημερωθεί για την προθεσμία μέσα στην οποία μπορεί να ζητήσει επανεκδίκαση ή να ασκήσει ένδικο μέσο, η οποία θα είναι … ημέρες.

4. Παρακαλώ αναφέρατε πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο έχει εκπληρωθεί ο σχετικός όρος, εάν σημειώσατε το τετραγωνίδιο στο σημείο 3.1β, 3.2 ή 3.3 ανωτέρω.

……

……

ε) Αξιόποινη (-ες) πράξη (-εις)

Το παρόν ένταλμα συνδέεται συνολικά με: ..... αξιόποινες πράξεις.

Περιγραφή των περιστάσεων τέλεσης της (των) αξιόποινης(-ων) πράξης(-εων), όπου συμπεριλαμβάνονται ο χρόνος (η ημερομηνία και η ώρα), ο τόπος καθώς και ο βαθμός συμμετοχής του καταζητουμένου στην (στις) αξιόποινη(-ες) πράξη(-εις)

.....

.....

.....

Φύση και νομικός χαρακτηρισμός της (των) αξιόποινης(-ων) πράξης(-εων) και εφαρμοστέα νομική διάταξη/ κώδικας:

.....

.....

.....

.....

I. Σημειώστε ενδεχομένως με «Χ» εάν πρόκειται για μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες αξιόποινες πράξεις που τιμωρούνται με μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή ή μέγιστο στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας 3 τουλάχιστον ετών όπως ορίζονται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος:

- ☐ συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση·
- ☐ τρομοκρατία·
- ☐ εμπορία ανθρώπων·
- ☐ σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία·
- ☐ παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών·
- ☐ παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών·
- ☐ δωροδοκία·
- ☐ καταδολίευση, συμπεριλαμβανομένης της απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·

- νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος·
- παραχάραξη, περιλαμβανομένης της κιβδηλείας του ευρώ·
- εγκληματικότητα στον κυβερνοχώρο·
- εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένου του παρανόμου εμπορίου απειλουμένων ζωικών ειδών και του παρανόμου εμπορίου απειλουμένων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών·
- παροχή βοήθειας για την παράνομη είσοδο και διαμονή·
- ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαρεία σωματική βλάβη·
- παράνομο εμπόριο ανθρώπινων οργάνων και ιστών·
- απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και περιαγωγή σε ομηρία·
- ρατσισμός και ξενοφοβία·
- οργανωμένες ή ένοπλες κλοπές·
- παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, συμπεριλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης·
- απάτη·
- αθέμιτη προστασία έναντι παράνομου οφέλους, εκβίαση·
- παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων·
- πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και εμπορία πλαστών·
- παραχάραξη μέσων πληρωμής·
- λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων·
- λαθρεμπόριο πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών·
- εμπορία κλεμμένων οχημάτων·
- βιασμός·
- εμπρησμός με πρόθεση·
- εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου·
- αεροπειρατεία και πειρατεία·
- δολιοφθορά.

II. Πλήρης περιγραφή της ή των αξιόποινων πράξεων που δεν εμπίπτουν στις αναφερόμενες στο σημείο Ι περιπτώσεις:

.....

.....

στ) Άλλες περιστάσεις συναφείς με την υπόθεση (προαιρετικές πληροφορίες):

(Σημείωση: Εδώ θα μπορούσαν να αναφερθούν παρατηρήσεις για την εξωεδαφικότητα, τη διακοπή της παραγραφής και άλλες συνέπειες της αξιόποινης πράξης).

.....

.....

ζ) Το παρόν ένταλμα αφορά επίσης την κατάσχεση και παράδοση αντικειμένων που δύνανται να χρησιμεύσουν ως αποδεικτικά στοιχεία:

Το παρόν ένταλμα αφορά επίσης την κατάσχεση και παράδοση αντικειμένων που αποκτήθηκαν από τον καταζητούμενο ως αποτέλεσμα της αξιόποινης πράξης:

Περιγραφή των αντικειμένων και τόπος όπου ευρίσκονται (εάν είναι γνωστά):

.....

.....

.....

η) Η (Οι) αξιόποινη(-ες) πράξη(-εις) βάσει της οποίας (των οποίων) εκδόθηκε το παρόν ένταλμα τιμωρείται (-ούνται) με ισόβια κάθειρξη ή με μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας εφ' όρου ζωής ή έχει (-ουν) οδηγήσει σε τέτοια ποινή ή μέτρο:

– το δικαστικό νομικό σύστημα του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος προβλέπει την αναθεώρηση της επιβληθείσας ποινής - κατόπιν αιτήσεων ή το αργότερο μετά από 20 έτη - με σκοπό τη μη εκτέλεση αυτής της ποινής ή αυτού του μέτρου

ή/και

– το νομικό σύστημα του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος προβλέπει την εφαρμογή μέτρων επιεικείας, τα οποία το πρόσωπο δικαιούται βάσει του δικαίου ή της πρακτικής του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος, με σκοπό τη μη εκτέλεση αυτής της ποινής ή αυτού του μέτρου.

θ) Δικαστική αρχή που εξέδωσε το ένταλμα

Επίσημο όνομα: .....

Ονοματεπώνυμο του εκπροσώπου της[2]: .....

Αξίωμα (τίτλος/βαθμός): .....

Στοιχεία της δικογραφίας: .....

Διεύθυνση: .....

Αριθ. τηλ.: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής) (...) .....

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) / (κωδικός πόλης/περιοχής) (...) .....

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: .....

Στοιχεία επικοινωνίας του προσώπου με το οποίο πρέπει να υπάρξει επαφή για να γίνουν οι απαραίτητες πρακτικές ρυθμίσεις για την παράδοση:.....

Σε περίπτωση όπου μια κεντρική αρχή ορίσθηκε υπεύθυνη για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης:

Όνομα της κεντρικής αρχής: .....

.....

Αρμόδιος υπάλληλος, ενδεχομένως (τίτλος / βαθμός και όνομα):.....

.....

Διεύθυνση:.....

.....

Αριθ. τηλ.: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής) (...) .....

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής) (...) .....

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: .....

[2] Στις διάφορες γλώσσες θα συμπεριληφθεί μνεία του «κατέχοντα» τη δικαστική αρχή.

Υπογραφή της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος ή /και του εκπροσώπου της:

.....

Όνομα:

.....

Αξίωμα (τίτλος/βαθμός): .....

Ημερομηνία: .....

Επίσημη σφραγίδα (εάν υπάρχει)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III — ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ ΕΕΣ

Το παρόν ένταλμα έχει εκδοθεί από αρμόδια δικαστική αρχή. Ζητώ τη σύλληψη και την παράδοση του προσώπου που αναφέρεται κατωτέρω με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης ή την εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας στερητικών της ελευθερίας.

Σχόλιο

– Κατά τη σύνταξη του ΕΕΣ συνιστάται η χρήση του εργαλείου Compendium του ΕΔΔ, το οποίο διατίθεται στον δικτυακό τόπο του ΕΔΔ. Χάρη στη χρήση του εν λόγω ηλεκτρονικού εργαλείου, η συμπλήρωση του εντύπου γίνεται με την ίδια ευκολία με την οποία συμπληρώνεται και ένα έντυπο σε μορφή Word, αλλά συνοδεύεται από διάφορες σύγχρονες και εύχρηστες δυνατότητες, όπως οι ακόλουθες: δυνατότητα άμεσης εισαγωγής των αρμόδιων δικαστικών αρχών εκτέλεσης από τον Δικαστικό Άτλαντα του ΕΔΔ· άμεση λήψη του στατικού κειμένου του εντύπου στη γλώσσα ή στις γλώσσες που είναι αποδεκτές στο κράτος μέλος εκτέλεσης· αποθήκευση και αποστολή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

– Ωστόσο, ενδέχεται να είναι σκόπιμο να προβείτε σε λήψη του εντύπου σε μορφή Word από τον δικτυακό τόπο του ΕΔΔ (ενότητα «Νομική βιβλιοθήκη») στη γλώσσα της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος (τη γλώσσα σας) και να το έχετε αποθηκευμένο στον υπολογιστή σας, για το ενδεχόμενο αδυναμίας πρόσβασης στον δικτυακό τόπο όταν απαιτείται σε επείγουσες περιπτώσεις.

– Ενδέχεται επίσης να είναι σκόπιμο να προβείτε σε λήψη του εντύπου από τον δικτυακό τόπο του ΕΔΔ («Νομική βιβλιοθήκη») σε όλες τις γλώσσες, ιδίως στις γλώσσες που γίνονται συχνότερα αποδεκτές από άλλα κράτη μέλη, και να το αποθηκεύσετε στον υπολογιστή σας.

– Εάν χρησιμοποιήσετε το έντυπο Word, συμπληρώστε το έντυπο στη γλώσσα σας με τη χρήση υπολογιστή (όχι χειρόγραφα). Κατά τη χρήση του Compendium, το έντυπο συμπληρώνεται πάντα στον υπολογιστή.

– Εάν κάποιο τετραγωνίδιο είναι άνευ αντικειμένου, σημειώστε «άνευ αντικειμένου» ή δηλώστε με σαφήνεια, για παράδειγμα με τη χρήση συγκεκριμένης σήμανσης (π.χ. —) ότι το τετραγωνίδιο είναι άνευ αντικειμένου. Μη διαγράφετε ποτέ τετραγωνίδια και μην τροποποιείτε με οποιονδήποτε τρόπο το έντυπο του ΕΕΣ.

– Εάν το ΕΕΣ αφορά περισσότερες αξιόποινες πράξεις, αριθμήστε τες ως αξιόποινες πράξεις 1, 2, 3 και ούτω καθεξής και διατηρήστε αυτή την αρίθμηση σε ολόκληρο το ΕΕΣ, και ιδίως στο τετραγωνίδιο β).

Τετραγωνίδιο α)

Πληροφορίες σχετικές με την ταυτότητα του καταζητουμένου

Σχόλιο:

Εφόσον είναι δυνατόν, συμπληρώστε όλα τα πεδία.

α) Πληροφορίες σχετικές με την ταυτότητα του καταζητουμένου:

Όνομα: ***Σχόλιο: Υποχρεωτικό πεδίο. Αναφέρετε και το προηγούμενο επίσημο επώνυμο, εάν είναι γνωστό, και αναγράψτε το επώνυμο ως έχει στην εθνική γλώσσα· το επώνυμο δεν πρέπει να μεταφράζεται. Βεβαιωθείτε ότι η σειρά είναι ορθή, ότι δεν αναφέρατε ένα όνομα ως επώνυμο, και επαληθεύστε τα στοιχεία σε περίπτωση που υπάρχουν δύο ή περισσότερα πρόσωπα με παρόμοια επώνυμα (ενδεχομένως με διαφορετική σειρά ή με μικρές διαφορές) στην ίδια δικογραφία.***

Όνομα(-τα): ***Σχόλιο: Υποχρεωτικό πεδίο.***

Γένος, εάν υπάρχει:

Ψευδώνυμα, εάν υπάρχουν: ***Σχόλιο: Αναφέρετε τυχόν ψευδή ονόματα. Τα ψευδώνυμα τίθενται σε αγκύλες. Εάν το πρόσωπο χρησιμοποιεί ψευδή στοιχεία ταυτότητας, τα εν λόγω ψευδή στοιχεία ταυτότητας πρέπει να εισάγονται σε όλα τα πεδία, π.χ. ψευδής ημερομηνία γέννησης και ψευδής διεύθυνση.***

Φύλο: ***Σχόλιο: Υποχρεωτικό πεδίο.***

Ιθαγένεια: ***Σχόλιο: Υποχρεωτικό πεδίο. Αναφέρετε όλες τις ιθαγένειες, εάν είναι περισσότερες.***

Ημερομηνία γέννησης: ***Σχόλιο: Υποχρεωτικό πεδίο.***

Τόπος γέννησης: ***Σχόλιο: Υποχρεωτικό πεδίο, εφόσον υπάρχουν διαθέσιμες πληροφορίες.***

Κατοικία (ή/και γνωστή διεύθυνση): ***Σχόλιο: Υποχρεωτικό πεδίο, εφόσον υπάρχουν διαθέσιμες πληροφορίες.***

Δηλώνεται «άγνωστη», εάν δεν υπάρχουν πληροφορίες.

Εάν είναι γνωστό: γλώσσα ή γλώσσες τις οποίες κατανοεί ο καταζητούμενος:

Διακριτικά γνωρίσματα / περιγραφή του καταζητουμένου: ***Σχόλιο: Υποχρεωτικό πεδίο, εφόσον υπάρχουν διαθέσιμες πληροφορίες. Αναφέρετε επίσης, εάν το πρόσωπο είναι επικίνδυνο ή/και ενδέχεται να οπλοφορεί.***

Φωτογραφία και δακτυλικά αποτυπώματα του καταζητουμένου, εάν υπάρχουν και μπορούν να διαβιβαστούν, ή στοιχεία επικοινωνίας του προσώπου με το οποίο πρέπει να υπάρξει επικοινωνία για τη λήψη των εν λόγω πληροφοριών ή προφίλ DNA (σε περίπτωση που τα στοιχεία αυτά μπορούν να διαβιβαστούν, αλλά δεν έχουν συμπεριληφθεί) ***Σχόλιο: Παρέχονται υποχρεωτικά μέσω Ιντερπόλ ή SIS, εάν υπάρχουν διαθέσιμες πληροφορίες. Τα στοιχεία αυτά είναι καίριας σημασίας προκειμένου να διασφαλιστεί η σύλληψη του σωστού προσώπου.***
Επαληθεύστε τα στοιχεία σε περίπτωση που υπάρχουν δύο ή περισσότερα πρόσωπα με παρόμοια ονόματα (ενδεχομένως με διαφορετική σειρά ή με μικρές παραλλαγές) στην ίδια δικογραφία.

Τετραγωνίδιο β)

Πληροφορίες σχετικές με την απόφαση επί της οποίας βασίζεται το ΕΕΣ

Σχόλιο:

Το έντυπο πρέπει να συμπληρώνεται σύμφωνα με τον σκοπό υποβολής του ΕΕΣ – υποθέσεις ποινικής δίωξης ή/και καταδίκης. Στο τετραγωνίδιο β) χρησιμοποιείται η φράση «Απόφαση επί της οποίας βασίζεται το ένταλμα σύλληψης», η οποία αναφέρεται σε δικαστική απόφαση διακριτή από το ΕΕΣ. Ο όρος «δικαστική απόφαση» καλύπτει αποφάσεις των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών για την απονομή ποινικής δικαιοσύνης, αλλά όχι αποφάσεις των αστυνομικών υπηρεσιών. Σε περίπτωση μετατροπής της απόφασης που οδήγησε στο μέτρο ασφαλείας, για παράδειγμα, σε ερήμην δικαστική απόφαση, πρέπει να εκδοθεί νέο ΕΕΣ (με νέο τίτλο).

Στάδιο προδικασίας (το ΕΕΣ εκδίδεται για την άσκηση ποινικής δίωξης)

– β) 1. Προσδιορίστε την απόφαση επί της οποίας βασίζεται το ΕΕΣ (για παράδειγμα, δικαστική παραγγελία ή ένταλμα σύλληψης που εκδόθηκε στις ηη/μμ/έτος και επέβαλε το περιοριστικό μέτρο της προληπτικής κράτησης). Επισημαίνεται ότι όταν συμπληρώνεται το πεδίο β) 1., πρέπει να συμπληρώνεται και το πεδίο γ) 1.

Στάδιο μετά τη δίκη (έκδοση ΕΕΣ για την εκτέλεση ποινής/ερήμην καταδικαστικής απόφασης)

– β) 1. Σε περίπτωση έκδοσης ΕΕΣ για αποφάσεις που εκδόθηκαν ερήμην, προσδιορίστε την απόφαση του δικαστηρίου.

– β) 2. Αναφέρετε τη σχετική απόφαση, η οποία κατέστη τελεσίδικη στις ηη/μμ/έτος, και σημειώστε τον αριθμό της υπόθεσης και το όνομα του δικαστηρίου που την εξέδωσε. Σε ορισμένα κράτη μέλη, ποινές οι οποίες δεν είναι ακόμη εκτελεστές, και παρότι είναι δυνατή η άσκηση ένδικου μέσου, ενώ δεν είναι τελεσίδικες, αποτελούν λόγους για τη συμπλήρωση του τετραγωνιδίου β) 1. και ΟΧΙ του τετραγωνιδίου β) 2.

  Επισημαίνεται ότι όταν συμπληρώνεται το πεδίο β) 2., πρέπει να συμπληρώνεται και το πεδίο γ) 2.

β) Απόφαση επί της οποίας βασίζεται το ένταλμα σύλληψης:

1. Ένταλμα σύλληψης ή δικαστική απόφαση που έχει την ίδια ισχύ:

   Τύπος: ***Σχόλιο: Προσδιορίστε τη δικαστική παραγγελία ή άλλη δικαστική διαταγή, καθώς και την ημερομηνία και τον αριθμό της υπόθεσης.***

2. Εκτελεστή απόφαση: ***Σχόλιο: Εάν η απόφαση είναι εκτελεστή, δηλώστε επίσης την ημερομηνία κατά την οποία κατέστη τελεσίδικη.***

   Στοιχεία: ***Σχόλιο: Αναφέρετε ημερομηνία, αριθμό υπόθεσης, τύπο απόφασης. Μη μεταφράζετε τα στοιχεία αναφοράς.***

Τετραγωνίδιο γ)

Πληροφορίες σχετικές με τη διάρκεια της ποινής/στερητικής της ελευθερίας ποινής

Σχόλιο:

Σκοπός του τετραγωνιδίου είναι να καταγραφεί το γεγονός ότι το ΕΕΣ πληροί τις προϋποθέσεις των κατώτατων ορίων ποινής που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ. Κατά το στάδιο της προδικασίας, το ελάχιστο αυτό όριο θα εφαρμοστεί στην ποινή που θα μπορούσε καταρχήν να επιβληθεί και, όταν απαγγελθεί η ποινή, θα εφαρμοστεί στη διάρκεια της πραγματικής ποινής. Όπως και στο τετραγωνίδιο β), συμπληρώστε την ή τις παραγράφους που έχουν εφαρμογή, λαμβανομένου υπόψη του σταδίου της ποινικής διαδικασίας.

Στάδιο προδικασίας (το ΕΕΣ εκδίδεται για την άσκηση ποινικής δίωξης)

– γ) 1. Αναφέρετε τη μέγιστη ποινή που μπορεί να επιβληθεί. Επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1, το ΕΕΣ μπορεί να εκδοθεί για πράξεις που τιμωρούνται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον 12 μηνών. Όταν συμπληρώνεται το πεδίο β) 1., πρέπει να συμπληρώνεται και το πεδίο γ) 1.

Στάδιο μετά τη δίκη (έκδοση ΕΕΣ για την εκτέλεση ποινής/ερήμην καταδικαστικής απόφασης)

– γ) 2. Αναφέρετε τη διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή του στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε. Επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1, η έκδοση ΕΕΣ είναι δυνατή για ποινές διάρκειας τουλάχιστον 4 μηνών, όταν έχει απαγγελθεί ποινή ή έχει επιβληθεί μέτρο ασφάλειας. Όταν συμπληρώνεται το πεδίο β) 2., πρέπει να συμπληρώνεται και το πεδίο γ) 2.

– γ) 2. Αναφέρετε έτη, μήνες και ημέρες. Είναι σκόπιμο να επισημανθεί ότι η απόφαση-πλαίσιο για το ΕΕΣ δεν ορίζει ελάχιστη διάρκεια της ποινής που απομένει να εκτιθεί. Συνιστάται προσεκτική στάθμιση της αναλογικότητας της έκδοσης ΕΕΣ σε περιπτώσεις στις οποίες το υπόλοιπο της ποινής είναι κατώτερο των 4 μηνών, παρότι η αρχική ποινή ήταν διάρκειας τουλάχιστον 4 μηνών.

γ) Ενδείξεις για τη διάρκεια της ποινής:

1. Μέγιστη διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή του στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας που μπορεί να επιβληθεί για την (τις) διαπραχθείσα(-ες) αξιόποινη(-ες) πράξη(-εις):

2. Διάρκεια της επιβληθείσας στερητικής της ελευθερίας ποινής ή του επιβληθέντος στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας: ***Σχόλιο: Σε περίπτωση που έχει απαγγελθεί στερητική της ελευθερίας ποινή ή έχει επιβληθεί στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το μέτρο ασφαλείας μπορεί να είναι αόριστης διάρκειας, π.χ. ισόβια κάθειρξη ή καταδικαστική απόφαση που αφορά ψυχιατρική περίθαλψη.***

Υπόλοιπο της προς έκτιση ποινής: ***Σχόλιο: Εάν η διάρκεια της ποινής δεν προσδιορίζεται, αλλά είναι τουλάχιστον 4 μηνών, αναφέρετε ότι απομένουν να εκτιθούν τουλάχιστον 4 μήνες.***

Τετραγωνίδιο δ)

Υποθέσεις στις οποίες εκδόθηκαν αποφάσεις ερήμην

δ) Αναφέρετε εάν το πρόσωπο εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης:

1. ☐ Ναι, το πρόσωπο εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.

2. ☐ Όχι, το πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.

3. Εάν σημειώσατε το τετραγωνίδιο στο σημείο 2, παρακαλώ διευκρινίστε

εάν:

☐ 3.1α. το πρόσωπο κλητεύθηκε αυτοπροσώπως στις … (ημέρα/μήνας/έτος) και με την κλήτευση ενημερώθηκε σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως, και είχε ενημερωθεί σχετικά με το γεγονός ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που δεν εμφανιστεί στη δίκη,

Ή

☐ 3.1β. το πρόσωπο δεν κλητεύθηκε αυτοπροσώπως αλλά είχε δι' άλλων μέσων ενημερωθεί πραγματικά και επισήμως για την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως, κατά τρόπον ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δε ενημερωθεί σχετικά με το γεγονός ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που δεν εμφανισθεί στη δίκη,

Ή

☐ 3.2. το πρόσωπο τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε το κράτος, να τον ή την εκπροσωπήσει στη δίκη, και εκπροσωπήθηκε όντως από αυτόν τον δικηγόρο στη δίκη,

Ή

☐ 3.3. του επιδόθηκε η απόφαση στις … (ημέρα/μήνας/έτος) και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπου το πρόσωπο δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης, και

☐ έχει δηλώσει ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση αυτή·

Ή

☐ το πρόσωπο δεν έχει ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο εντός της ισχύουσας προθεσμίας·

Ή

☐ 3.4. η απόφαση δεν του επιδόθηκε προσωπικώς, αλλά

– η απόφαση θα του επιδοθεί προσωπικώς και αμελλητί μετά την παράδοσή του· και

– όταν του επιδοθεί η απόφαση, θα ενημερωθεί ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, στην εκδίκαση του οποίου δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης· και

– το πρόσωπο θα ενημερωθεί για την προθεσμία μέσα στην οποία μπορεί να ζητήσει επανεκδίκαση ή να ασκήσει ένδικο μέσο, η οποία θα είναι … ημέρες.

4. Παρακαλώ αναφέρατε πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο έχει εκπληρωθεί ο σχετικός όρος, εάν σημειώσατε το τετραγωνίδιο στο σημείο 3.1β, 3.2 ή 3.3 ανωτέρω.

……
……

Τετραγωνίδιο ε)

Αξιόποινες πράξεις τις οποίες αφορά το ΕΕΣ

Σχόλιο:

Η απόφαση σχετικά με το κατά πόσον η αξιόποινη πράξη εμπίπτει σε μία από τις 32 κατηγορίες για τις οποίες δεν ισχύει ο έλεγχος του διττού αξιοποίνου λαμβάνεται από τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος σύμφωνα με τον ορισμό της αξιόποινης πράξης στο ποινικό δίκαιο των κρατών μελών έκδοσης του εντάλματος. Δεν είναι απαραίτητη η ενσωμάτωση του κειμένου της εθνικής νομοθεσίας στο ΕΕΣ ούτε η επισύναψή του σε αυτό. Με τον τρόπο αυτό αποφεύγεται επίσης η άσκοπη μετάφραση νομικών κειμένων.

Οι περιστάσεις της υπόθεσης πρέπει να περιγράφονται πάντα πλήρως, συμπεριλαμβανομένων όλων των συναφών πληροφοριών, ούτως ώστε οι αρχές των κρατών μελών εκτέλεσης να είναι σε θέση να αξιολογούν την εφαρμογή του κανόνα της ειδικότητας και να διαπιστώνουν κατά πόσον εφαρμόζονται λόγοι μη εκτέλεσης, όπως η αρχή ne bis in idem και η παραγραφή.

Στάδιο προδικασίας και στάδιο μετά τη δίκη

- Αναγράψτε τον αριθμό των αξιόποινων πράξεων που αφορά το ΕΕΣ.
  - Βεβαιωθείτε ότι αντιστοιχούν στις αξιόποινες πράξεις που περιγράφετε.
  - Πρέπει να έχετε υπόψη τις παρατηρήσεις που περιλαμβάνονται στο εγχειρίδιο για τα παρεπόμενα αδικήματα, όταν αποφασίζετε αν πρέπει να τα συμπεριλάβετε ή όχι (ενότητα 2.3).
- Εξηγήστε με ακρίβεια τα **πραγματικά περιστατικά** που αιτιολογούν την έκδοση του ΕΕΣ:
  - Εστιάστε στα πραγματικά περιστατικά τα οποία αφορούν το πρόσωπο που πρόκειται να παραδοθεί.
  - Περιγράφετε πάντα τα απαραίτητα πραγματικά περιστατικά για τον συγκεκριμένο σκοπό (υπεύθυνο πρόσωπο, βαθμός συμμετοχής ή εκτέλεσης, τόπος, χρόνος, ποσότητα, τρόπος, επακόλουθη ζημία ή σωματική βλάβη, πρόθεση ή σκοπός, όφελος κ.λπ.).
  - Η περιγραφή των πραγματικών περιστατικών πρέπει να συνίσταται μόνο σε σύντομη περίληψη και όχι σε μεταγραφή ολόκληρων σελίδων της δικογραφίας. Σε πιο σύνθετες περιπτώσεις, ωστόσο, και ιδίως όταν ισχύει το διττό αξιόποινο (μη απαριθμούμενες αξιόποινες πράξεις), ενδέχεται να είναι αναγκαία εκτενέστερη περιγραφή προκειμένου να στοιχειοθετηθούν οι κύριες πτυχές των πραγματικών περιστατικών. Στις περιπτώσεις αυτές, συμπεριλάβετε τα στοιχεία τα οποία είναι ουσιώδη ώστε η δικαστική αρχή εκτέλεσης να είναι σε θέση να λάβει απόφαση σχετικά με το ΕΕΣ, και ιδίως να προσδιορίσει τους πιθανούς λόγους μη εκτέλεσης ή προκειμένου να εφαρμόσει τον κανόνα της ειδικότητας.
  - Σε περίπτωση περισσότερων αδικημάτων, περιγράψτε, εάν είναι δυνατόν, τα πραγματικά περιστατικά ώστε η περιγραφή να αντιστοιχεί στον αντίστοιχο νομικό χαρακτηρισμό.

- Χρησιμοποιείτε σύντομες και απλές προτάσεις που μπορούν να μεταφραστούν εύκολα.

- Μια σύντομη περιγραφή θα είναι επίσης χρήσιμη για την εισαγωγή καταχωρίσεων στο SIS από το εθνικό τμήμα SIRENE.

- Αναφέρετε τον **νομικό χαρακτηρισμό** της αξιόποινης πράξης (ποια διάταξη του ποινικού δικαίου παραβιάζεται). Ωστόσο, δεν είναι απαραίτητο να προσθέσετε στο ΕΕΣ τα νομικά κείμενα. Η προσθήκη τους συνεπάγεται απλώς και μόνον την άσκοπη μετάφρασή τους.

- Εάν η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος αναγνωρίζει την αξιόποινη πράξη ως αξιόποινη πράξη που περιλαμβάνεται στον κατάλογο των 32 αξιόποινων πράξεων κατωτέρω, και η αξιόποινη πράξη τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών, η αρχή έκδοσης του εντάλματος πρέπει να σημειώσει το αντίστοιχο τετραγωνίδιο στον κατάλογο.

- Συνιστάται να χρησιμοποιείται, εφόσον είναι δυνατόν, ένα μόνον έντυπο για ένα ΕΕΣ που αφορά ένα πρόσωπο. Εάν το ΕΕΣ περιέχει περισσότερες αξιόποινες πράξεις, πρέπει να καθίσταται σαφές (π.χ. με τη χρήση των φράσεων «αξιόποινη πράξη 1», «αξιόποινη πράξη 2», «αξιόποινη πράξη 3» κ.λπ.) ποια επισήμανση αντιστοιχεί σε ποια αξιόποινη πράξη [βλ. ιδίως τετραγωνίδιο β)]. Επισημαίνεται ότι το SIS επιτρέπει την εισαγωγή μόνο μίας καταχώρισης με σκοπό τη σύλληψη. Είναι, ωστόσο, δυνατή η επισύναψη περισσότερων του ενός ΕΕΣ ανά καταχώριση με σκοπό τη σύλληψη.

- Σε περίπτωση που το ίδιο κράτος μέλος εκδίδει περισσότερα ΕΕΣ σχετικά με το ίδιο πρόσωπο, τα εν λόγω ΕΕΣ δεν πρέπει να θεωρούνται συγκρουόμενα.

ε) Αξιόποινη (-ες) πράξη (-εις)

Το παρόν ένταλμα συνδέεται συνολικά με: ..... αξιόποινες πράξεις.

Περιγραφή των περιστάσεων τέλεσης της (των) αξιόποινης(-ων) πράξης(-εων), όπου συμπεριλαμβάνονται ο χρόνος (η ημερομηνία και η ώρα), ο τόπος καθώς και ο βαθμός συμμετοχής του καταζητουμένου στην (στις) αξιόποινη(-ες) πράξη(-εις): ***Σχόλιο: Για λόγους σαφήνειας, όταν πρόκειται, π.χ., για τρεις αξιόποινες πράξεις, οι περιγραφές πρέπει να αριθμούνται αντιστοίχως ως αξιόποινη πράξη 1, 2 και 3. Χρησιμοποιείτε σύντομες προτάσεις, αλλά βεβαιωθείτε ότι παρέχετε πλήρη περιγραφή των πραγματικών περιστατικών. Διευκρινίστε.***

……..

Φύση και νομικός χαρακτηρισμός της (των) αξιόποινης(-ων) πράξης(-εων) και εφαρμοστέα νομική διάταξη/ κώδικας:
Σχόλιο: Αναγράψτε τον νομικό χαρακτηρισμό της αξιόποινης πράξης και αναφέρετε τις ισχύουσες διατάξεις του εθνικού δικαίου που παραβιάζει.

……..
……..
……..
……..

I. Σημειώστε ενδεχομένως με «Χ» εάν πρόκειται για μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες αξιόποινες πράξεις που τιμωρούνται με μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή ή μέγιστο στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας 3 τουλάχιστον ετών όπως ορίζονται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος:

- συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση·
- τρομοκρατία·
- εμπορία ανθρώπων·
- σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία·
- παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών·
- παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών·
- δωροδοκία·
- καταδολίευση, συμπεριλαμβανομένης της απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·
- νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος·
- παραχάραξη, περιλαμβανομένης της κιβδηλείας του ευρώ·
- εγκληματικότητα στον κυβερνοχώρο·

- εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένου του παρανόμου εμπορίου απειλουμένων ζωικών ειδών και του παρανόμου εμπορίου απειλουμένων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών·
- παροχή βοήθειας για την παράνομη είσοδο και διαμονή·
- ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαρεία σωματική βλάβη·
- παράνομο εμπόριο ανθρώπινων οργάνων και ιστών·
- απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και περιαγωγή σε ομηρία·
- ρατσισμός και ξενοφοβία·
- οργανωμένες ή ένοπλες κλοπές·
- παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, συμπεριλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης·
- απάτη·
- αθέμιτη προστασία έναντι παράνομου οφέλους, εκβίαση·
- παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων·
- πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και εμπορία πλαστών·
- παραχάραξη μέσων πληρωμής·
- λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων·
- λαθρεμπόριο πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών·
- εμπορία κλεμμένων οχημάτων·
- βιασμός·
- εμπρησμός με πρόθεση·
- εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου·
- αεροπειρατεία και πειρατεία·
- δολιοφθορά.

II. Πλήρης περιγραφή της (των) αξιόποινης (-ων) πράξης (-εων) που δεν περιλαμβάνεται (- ονται) στην ενότητα Ι ανωτέρω: ***Σχόλιο: Οποιαδήποτε πληροφορία παρέχεται ήδη στο τετραγωνίδιο ε) ανωτέρω δεν πρέπει να επαναλαμβάνεται στην ενότητα ΙΙ. Πέραν της πλήρους περιγραφής, δεν απαιτείται καμία πληροφορία σχετική με την εθνική νομοθεσία.***

Εάν οι περιστάσεις αναφέρονται ήδη ανωτέρω, δεν πρέπει να επαναληφθούν. Μην προσθέσετε νομικά κείμενα εάν οι περιστάσεις προσδιορίζονται ήδη με σαφήνεια ανωτέρω· χρησιμοποιήστε το παρόν τετραγωνίδιο μόνον εάν ισχύει το διττό αξιόποινο και πρέπει να επεκταθείτε περαιτέρω όσον αφορά τις περιστάσεις που αναφέρονται ήδη ανωτέρω. Για την εξέταση του διττού αξιοποίνου, ο δικαστής δεν χρειάζεται να έχει στη διάθεσή του το νομικό κείμενο, αλλά να γνωρίζει μόνο τις ακριβείς περιστάσεις της υπόθεσης, παρότι ορισμένα δικαιοδοτικά όργανα ζητούν αντίγραφα του νομικού κειμένου.

…….....
.....

Τετραγωνίδιο στ)

Άλλες περιστάσεις συναφείς με την υπόθεση (προαιρετικές πληροφορίες):

Σχόλιο:

Η συμπλήρωση του παρόντος τετραγωνιδίου δεν είναι υποχρεωτική.

Μπορεί να χρησιμοποιηθεί για παρατηρήσεις σχετικά με την εξωεδαφικότητα, τη διακοπή της παραγραφής και άλλες συνέπειες της αξιόποινης πράξης. Συνήθως δεν είναι απαραίτητο να αναφέρεται τυχόν διακοπή της παραγραφής, ωστόσο εάν η αξιόποινη πράξη διαπράχθηκε πριν από πολύ καιρό, η εν λόγω αναφορά μπορεί να είναι χρήσιμη.

Μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί εάν υφίστανται ειδικές περιστάσεις όσον αφορά την εκτέλεση του ΕΕΣ και η παροχή περαιτέρω πληροφοριών μπορεί να διευκολύνει την εκτέλεση του ΕΕΣ, παρά τις δυνατότητες απευθείας επικοινωνίας, για παράδειγμα:

– Παρατηρήσεις σχετικά με τους περιορισμούς στην επικοινωνία με τρίτους μετά τη σύλληψη, ενδείξεις ότι υπάρχει κίνδυνος καταστροφής αποδεικτικών στοιχείων ή κίνδυνος υποτροπής.

– Αναφορά περιστάσεων οι οποίες, βάσει της απόφασης-πλαισίου 2008/909/ΔΕΥ, καθιστούν πιθανό το ενδεχόμενο να είναι ο καταζητούμενος σε θέση να διαμεταχθεί στη συνέχεια για να εκτίσει την πιθανή στερητική της ελευθερίας ποινή στο κράτος μέλος εκτέλεσης βάσει του άρθρου 5 σημείο 3 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ (όπως ύπαρξη κατοικίας, εργασίας, οικογενειακών δεσμών κ.λπ. στο κράτος μέλος εκτέλεσης).

– Αίτηση συγκατάθεσης βάσει του άρθρου 27 παράγραφος 4 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ.

– Άλλα αιτήματα δικαστικής συνεργασίας, για παράδειγμα, ευρωπαϊκή εντολή έρευνας, τα οποία πρέπει να εκτελεστούν ταυτόχρονα.

– Σχέση με άλλα ΕΕΣ.

– Συμφωνίες σχετικές με παράλληλα ΕΕΣ μεταξύ των δικαστικών αρχών έκδοσης των ενταλμάτων, ούτως ώστε η δικαστική αρχή εκτέλεσης να λαμβάνει αμέσως γνώση των συμφωνιών αυτών και να είναι σε θέση να τις λάβει υπόψη, ιδίως όσον αφορά συμφωνίες που επιτυγχάνονται σε συσκέψεις συντονισμού στο πλαίσιο της Eurojust.

– Σύμφωνα με την οδηγία 2013/48/ΕΕ, πληροφορίες σχετικά με τον δικηγόρο στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος ο οποίος μπορεί να συνδράμει τον δικηγόρο στο κράτος μέλος εκτέλεσης (επιλεγείς δικηγόρος ή δικηγόρος ορισθείς αυτεπαγγέλτως).

– Σύμφωνα με το άρθρο 22 της απόφασης-πλαισίου 2009/829/ΔΕΥ, πληροφορίες σχετικά με τυχόν προηγούμενα μέτρα επιτήρησης (αθέτηση των μέτρων επιτήρησης).

στ) Άλλες περιστάσεις συναφείς με την υπόθεση (προαιρετικές πληροφορίες):

(Σημείωση: Εδώ θα μπορούσαν να αναφερθούν παρατηρήσεις για την εξωεδαφικότητα, τη διακοπή της παραγραφής και άλλες συνέπειες της αξιόποινης πράξης).

……..

……..

Τετραγωνίδιο ζ)

Κατάσχεση

Σχόλιο:

Στάδιο προδικασίας (το ΕΕΣ εκδίδεται για την άσκηση ποινικής δίωξης)

– Σύντομη περιγραφή του αντικειμένου του οποίου ζητείται η κατάσχεση (π.χ. κινητό τηλέφωνο, φορητός υπολογιστής, συσκευή tablet, όπλο, δελτίο ταυτότητας, ταξιδιωτικά έγγραφα κ.λπ.). Σε περίπτωση που δεν ζητείται τέτοιου είδους συνεργασία, σημειώστε «άνευ αντικειμένου».

– Για παράδειγμα, περιγράψτε το όπλο του οποίου ζητείται η κατάσχεση.

– Εφόσον είναι διαθέσιμες, πρέπει να παρέχονται πληροφορίες σχετικά με χωριστή ευρωπαϊκή εντολή έρευνας ή εντολή δέσμευσης περιουσιακών στοιχείων.

– Το τετραγωνίδιο ζ) δεν αφορά «προσωπικά είδη»· αναφέρετε αντικείμενα τα οποία μπορούν να θεωρηθούν αποδεικτικά στοιχεία, π.χ. φορητός υπολογιστής, προσωπικά έγγραφα ή κινητά τηλέφωνα, προκειμένου να καταστεί εφικτή η κατάσχεση αντικειμένων.

ζ) Το παρόν ένταλμα αφορά επίσης την κατάσχεση και παράδοση αντικειμένων που δύνανται να χρησιμεύσουν ως αποδεικτικά στοιχεία:

Το παρόν ένταλμα αφορά επίσης την κατάσχεση και παράδοση αντικειμένων που αποκτήθηκαν από τον καταζητούμενο ως αποτέλεσμα της αξιόποινης πράξης:

Περιγραφή των αντικειμένων και τόπος όπου ευρίσκονται (εάν είναι γνωστά):
.....
.....
.....

Τετραγωνίδιο η)

Σχόλιο:

Οι παύλες έχουν μετατραπεί σε τετραγωνίδια – σημειώστε το κατάλληλο. Εάν η νομοθεσία δεν επιτρέπει καταδίκη σε ισόβια κάθειρξη, σημειώστε «άνευ αντικειμένου».

Στάδιο προδικασίας (το ΕΕΣ εκδίδεται για την άσκηση ποινικής δίωξης)

– Σημειώστε το τετραγωνίδιο, εφόσον συντρέχει περίπτωση.

Στάδιο μετά τη δίκη (έκδοση ΕΕΣ για την εκτέλεση ποινής/ερήμην καταδικαστικής απόφασης)

– Σημειώστε το τετραγωνίδιο, εφόσον συντρέχει περίπτωση.

η) Η (Οι) αξιόποινη(-ες) πράξη(-εις) βάσει της οποίας (των οποίων) εκδόθηκε το παρόν ένταλμα τιμωρείται (-ούνται) με ισόβια κάθειρξη ή με μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας εφ' όρου ζωής ή έχει (-ουν) οδηγήσει σε τέτοια ποινή ή μέτρο:

- το δικαστικό νομικό σύστημα του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος προβλέπει την αναθεώρηση της επιβληθείσας ποινής - κατόπιν αιτήσεων ή το αργότερο μετά από 20 έτη - με σκοπό τη μη εκτέλεση αυτής της ποινής ή αυτού του μέτρου

ή/και

- το νομικό σύστημα του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος προβλέπει την εφαρμογή μέτρων επιεικείας, τα οποία το πρόσωπο δικαιούται βάσει του δικαίου ή της πρακτικής του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος, με σκοπό τη μη εκτέλεση αυτής της ποινής ή αυτού του μέτρου.

Τετραγωνίδιο θ)

Πληροφορίες σχετικές με τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος

Σχόλιο:

– Ονοματεπώνυμο του εκπροσώπου της: στις διάφορες γλώσσες θα συμπεριληφθεί μνεία του «κατέχοντα» τη δικαστική αρχή.

– Αναγράψτε τη διεύθυνση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος.

– Αναγράψτε τον αριθμό τηλεφώνου, τον αριθμό φαξ, τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος, παρέχοντας κατά προτίμηση στοιχεία επικοινωνίας με την αρχή καθ' όλη τη διάρκεια του 24ώρου.

– Στοιχεία επικοινωνίας για πρακτικές συνεννοήσεις: Εφόσον είναι δυνατόν, αναφέρετε το ονοματεπώνυμο και τα στοιχεία επικοινωνίας δικαστικού υπαλλήλου που γνωρίζει κάποια συναφή με την υπόθεση ξένη γλώσσα.

θ) Δικαστική αρχή που εξέδωσε το ένταλμα

Επίσημο όνομα: .....

Ονοματεπώνυμο του εκπροσώπου της: .....

Αξίωμα (τίτλος/βαθμός): .....

Στοιχεία της δικογραφίας: .....

Διεύθυνση: .....

Αριθ. τηλ.: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής) (...).....

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής) (...) .....

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: ***Σχόλιο: Αναφέρετε επίσημη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που ελέγχεται συχνά*** .....

Στοιχεία επικοινωνίας του προσώπου με το οποίο πρέπει να υπάρξει επαφή για να γίνουν οι απαραίτητες πρακτικές ρυθμίσεις για την παράδοση: .....

Στοιχεία επικοινωνίας της κεντρικής αρχής

Σε περίπτωση όπου μια κεντρική αρχή ορίστηκε υπεύθυνη για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης:

Όνομα της κεντρικής αρχής: .....
.....
Αρμόδιος υπάλληλος, ενδεχομένως (τίτλος / βαθμός και ονοματεπώνυμο): .....
.....
Διεύθυνση:.....
…….....
Αριθ. τηλ.: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής) (...) .....
Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης/περιοχής) (...) .....
Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: .....

Υπογραφή και στοιχεία της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος

Σχόλιο:

– Μπορεί να πρόκειται για τη δικαστική αρχή ή, π.χ., για γραμματέα δικαστηρίου που υπογράφει εκ μέρους του δικαστηρίου.

Υπογραφή της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος ή /και του εκπροσώπου της:

…….....

Ονοματεπώνυμο:

…….....

Αξίωμα (τίτλος/βαθμός): .....

Ημερομηνία: .....

Επίσημη σφραγίδα (εάν υπάρχει) ***Σχόλιο: Πρόκειται για την επίσημη σφραγίδα της αρχής έκδοσης του εντάλματος βάσει του εθνικού δικαίου. Να χρησιμοποιείται πάντοτε, εφόσον υπάρχει.***

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV — ΓΛΩΣΣΕΣ ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΕΕΣ

Σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου για το ΕΕΣ, τα κράτη μέλη έχουν προβεί στις ακόλουθες δηλώσεις σχετικά με τις αποδεκτές γλώσσες παραλαβής ΕΕΣ:

Αυστρία: Γερμανικά ή άλλη γλώσσα σε βάση αμοιβαιότητας (δέχεται την παραλαβή ΕΕΣ στην επίσημη γλώσσα των κρατών μελών τα οποία δέχονται επίσης την παραλαβή ΕΕΣ που εκδίδουν οι αυστριακές δικαστικές αρχές στα γερμανικά)

Βέλγιο: Γαλλικά, ολλανδικά, γερμανικά

Βουλγαρία: Βουλγαρικά

Κύπρος: Ελληνικά, τουρκικά, αγγλικά

Τσεχική Δημοκρατία: Τσεχικά· όσον αφορά τη Σλοβακική Δημοκρατία, η Τσεχική Δημοκρατία δέχεται ΕΕΣ που έχει συνταχθεί στη σλοβακική γλώσσα ή συνοδεύεται από μετάφραση στη σλοβακική γλώσσα, ενώ όσον αφορά την Αυστρία, η Τσεχική Δημοκρατία δέχεται ΕΕΣ στα γερμανικά

Δανία: Δανικά, αγγλικά, σουηδικά

Εσθονία: Εσθονικά, αγγλικά

Φινλανδία: Φινλανδικά, σουηδικά, αγγλικά

Γαλλία: Γαλλικά

Γερμανία: Η Γερμανία εφαρμόζει την αρχή της αμοιβαιότητας (δέχεται να παραλαμβάνει ΕΕΣ στην επίσημη γλώσσα των κρατών μελών τα οποία δέχονται επίσης να παραλαμβάνουν ΕΕΣ που εκδίδουν οι γερμανικές δικαστικές αρχές στα γερμανικά)

Ελλάδα: Ελληνικά

Ουγγαρία: Ουγγρικά ή μετάφραση του ΕΕΣ στα ουγγρικά. Όσον αφορά τα κράτη μέλη που δεν δέχονται το ΕΕΣ αποκλειστικά και μόνο στη γλώσσα τους ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες τους, η Ουγγαρία δέχεται το ΕΕΣ στα αγγλικά, στα γαλλικά ή στα γερμανικά ή συνοδευόμενο από μετάφραση σε μία από τις γλώσσες αυτές.

Ιρλανδία: Ιρλανδικά ή αγγλικά ή γλώσσα που οποία ενδέχεται να ορίσει το υπουργείο Δικαιοσύνης με εντολή του ή το ΕΕΣ συνοδευόμενο από μετάφραση στα ιρλανδικά ή στα αγγλικά

Ιταλία: Ιταλικά

Λετονία: Λετονικά, αγγλικά

Λιθουανία:	Λιθουανικά, αγγλικά
Λουξεμβούργο:	Γαλλικά, γερμανικά, αγγλικά
Μάλτα:	Μαλτέζικα, αγγλικά
Κάτω Χώρες:	Ολλανδικά, αγγλικά ή οποιαδήποτε άλλη επίσημη γλώσσα της Ένωσης, υπό τον όρο ότι υποβάλλεται ταυτόχρονα αγγλική μετάφραση
Πολωνία:	Πολωνικά
Πορτογαλία:	Πορτογαλικά
Ρουμανία:	Ρουμανικά, γαλλικά ή αγγλικά
Σλοβακία:	Σλοβακικά ή, βάσει προγενέστερων διμερών συνθηκών, γερμανικά όσον αφορά την Αυστρία, τσεχικά όσον αφορά την Τσεχική Δημοκρατία, πολωνικά όσον αφορά την Πολωνία
Σλοβενία:	Σλοβενικά, αγγλικά
Ισπανία:	Ισπανικά. Όταν εκδίδεται ΕΕΣ μέσω καταχώρισης στο SIS, η δικαστική αρχή εκτέλεσης μεριμνά για τη μετάφραση εάν το ΕΕΣ δεν έχει συνταχθεί στα ισπανικά
Σουηδία:	Σουηδικά, δανικά, νορβηγικά, αγγλικά ή μετάφραση σε μία από τις γλώσσες αυτές

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V — ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΕΣ

C-303/05, *Advocaten voor de Wereld* (απόφαση της 3ης Μαΐου 2007)

C-66/08, *Kozłowski* (απόφαση της 17ης Ιουλίου 2008)

C-296/08 PPU, *Santesteban Goicoechea* (απόφαση της 12ης Αυγούστου 2008)

C-388/08 PPU, *Leymann και Pustovarov* (απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 2008)

C-123/08, *Wolzenburg* (απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2009)

C-306/09, *I.B.* (απόφαση 21ης Οκτωβρίου 2010)

C-261/09, *Mantello* (απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2010)

C-192/12 PPU, *West* (απόφαση της 28ης Ιουνίου 2012)

C-42/11, *Lopes da Silva Jorge* (απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2012)

C-396/11, *Radu* (απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2013)

C-399/11, *Melloni* (απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2013)

C-168/13 PPU, *Jeremy F.* (απόφαση της 30ής Μαΐου 2013)

C-237/15 PPU, *Lanigan* (απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015)

C-463/15 PPU, *A.* (διάταξη της 25ης Σεπτεμβρίου 2015)

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-404/15 και C-659/15 PPU, *Aranyosi και Căldăraru* (απόφαση της 5ης Απριλίου 2016)

C-108/16 PPU, *Dworzecki* (απόφαση της 24ης Μαΐου 2016)

C-241/15, *Bob-Dogi* (απόφαση της 1ης Ιουνίου 2016)

C-294/16 PPU, *JZ* (απόφαση της 28ης Ιουλίου 2016)

C-182/15, *Petruhhin* (απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2016)

C-452/16 PPU, *Poltorak* (απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2016)

C-477/16 PPU, *Kovalkovas* (απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2016)

C-453/16 PPU, *Özçelik* (απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2016)

C-640/15, *Vilkas* (απόφαση της 25ης Ιανουαρίου 2017)

Εκκρεμούν:

C-579/15 *Popławski*

C-473/15 *Schotthöfer και Steiner*

C-191/16, *Pisciotti*

C-367/16, *Piotrowski*

C-496/16, *Aranyosi*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI — ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΧΗ NE BIS IN IDEM

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-187/01 και C-385/01, *Gözütok και Brügge* (απόφαση της 11ης Φεβρουαρίου 2003)

Η αρχή ne bis in idem, η οποία διακηρύσσεται στο άρθρο 54 της σύμβασης εφαρμογής, έχει επίσης εφαρμογή στις διαδικασίες με τις οποίες εξαλείφεται η δυνατότητα άσκησης ποινικής δίωξης, όπως είναι οι επίμαχες στις κύριες δίκες διαδικασίες, και κατά τις οποίες ο εισαγγελέας κράτους μέλους αποφασίζει, χωρίς την παρέμβαση δικαστηρίου, να παύσει την ποινική δίωξη που έχει ασκηθεί στο κράτος αυτό, αφού προηγουμένως ο κατηγορούμενος έχει εκπληρώσει ορισμένες υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων καταλέγεται π.χ. η καταβολή ορισμένου χρηματικού ποσού που έχει καθορίσει ο εισαγγελέας.

Υπόθεση C-469/03, *Miraglia* (απόφαση της 10ης Μαρτίου 2005)

Η αρχή ne bis in idem, την οποία θέτει το άρθρο 54 της συμβάσεως εφαρμογής, δεν έχει εφαρμογή στην απόφαση των δικαστικών αρχών κράτους μέλους με την οποία η υπόθεση κηρύσσεται περατωθείσα κατόπιν της αποφάσεως του εισαγγελέα να μη συνεχίσει την ποινική δίωξη για τον λόγο και μόνο ότι έχει ασκηθεί ποινική δίωξη σε άλλο κράτος μέλος κατά του ίδιου κατηγορουμένου για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, χωρίς μάλιστα να πραγματοποιείται καμία αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών.

Υπόθεση C-436/04, *Van Esbroeck* (απόφαση της 9ης Μαρτίου 2006)

1. Η αρχή non bis in idem του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ, έχει εφαρμογή στην ποινική δίωξη που ασκείται εντός συμβαλλόμενου κράτους για πράξεις για τις οποίες ο ενδιαφερόμενος έχει καταδικαστεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, ενώ η ΣΕΣΣ δεν είχε ακόμα τεθεί σε ισχύ στο κράτος αυτό κατά τον χρόνο απαγγελίας της καταδίκης, εφόσον ίσχυε στα εν λόγω συμβαλλόμενα κράτη κατά τον χρόνο της εκτιμήσεως των προϋποθέσεων εφαρμογής της αρχής non bis in idem από το δικαστήριο της δεύτερης δίκης.

2. Το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ έχει την έννοια ότι:

   – το κατάλληλο κριτήριο για την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου της ΣΕΣΣ είναι το κριτήριο της ταυτότητας των πραγματικών περιστατικών με την έννοια ενός συνόλου περιστατικών που συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους, ανεξαρτήτως του νομικού χαρακτηρισμού τους ή του προστατευομένου εννόμου συμφέροντος·

   – οι αξιόποινες πράξεις που συνίστανται στην εξαγωγή και στην εισαγωγή των ίδιων ναρκωτικών και διώκονται σε διάφορα συμβαλλόμενα στη ΣΕΣΣ κράτη θεωρούνται κατ' αρχήν ως «ίδια πραγματικά περιστατικά» κατά την έννοια του άρθρου αυτού ενώ η οριστική αξιολόγηση του ζητήματος αυτού απόκειται στις αρμόδιες εθνικές αρχές.

Υπόθεση C-467/04, *Gasparini και λοιπών* (απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2006)

1. Η αρχή ne bis in idem, που κατοχυρώνει το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ, έχει εφαρμογή στην περίπτωση αμετάκλητης αποφάσεως συμβαλλομένου κράτους που εκδόθηκε μετά την άσκηση ποινικής διώξεως και με την οποία κατηγορούμενος απαλλάχθηκε λόγω παραγραφής του αδικήματος για το οποίο κινήθηκε η ποινική δίωξη.

2. Η εν λόγω αρχή δεν έχει εφαρμογή σε άλλα πρόσωπα πέραν αυτών για τα οποία έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση σε συμβαλλόμενο κράτος.

3. Το ποινικό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους δεν μπορεί να κρίνει ότι ένα εμπόρευμα τελεί σε ελεύθερη κυκλοφορία στο έδαφος του κράτους αυτού εκ μόνου του λόγου ότι το ποινικό δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους έχει διαπιστώσει, σε σχέση με το ίδιο αυτό εμπόρευμα, ότι το αδίκημα της λαθρεμπορίας έχει παραγραφεί.

4. Η διάθεση στην αγορά άλλου κράτους μέλους, μετά την εισαγωγή στο κράτος μέλος που απάλλαξε τους κατηγορουμένους λόγω παραγραφής, συνιστά πράξη δυνάμενη να αποτελέσει μέρος των «ίδιων πραγματικών περιστατικών» κατά την έννοια του ως άνω άρθρου 54.

Υπόθεση C-150/05, *Van Straaten* (απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2006)

1. Το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ, έχει την έννοια ότι:

   – το κατάλληλο κριτήριο για την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου είναι το κριτήριο της ταυτότητας των πραγματικών περιστατικών με την έννοια ενός συνόλου περιστατικών που συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους, ανεξαρτήτως του νομικού χαρακτηρισμού τους ή του προστατευομένου εννόμου συμφέροντος·

   – όσον αφορά τα σχετικά με ναρκωτικές ουσίες εγκλήματα, δεν απαιτείται να είναι η ίδια η οικεία ποσότητα ναρκωτικών στα δύο συμβαλλόμενα κράτη ή να ταυτίζονται τα άτομα που φέρεται ότι τέλεσαν τις οικείες πράξεις στα δύο αυτά κράτη·

   – οι αξιόποινες πράξεις που συνίστανται στην εξαγωγή και στην εισαγωγή των ίδιων ναρκωτικών και διώκονται σε διάφορα συμβαλλόμενα στην ως άνω σύμβαση κράτη θεωρούνται καταρχήν ως «ίδια πραγματικά περιστατικά» υπό την έννοια του άρθρου 54 και η αξιολόγηση του ζητήματος αυτού απόκειται σε τελική ανάλυση στις αρμόδιες εθνικές αρχές.

2. Η αρχή ne bis in idem, ν οποία κατοχυρώνεται με το άρθρο 54 της συμβάσεως αυτής, έχει εφαρμογή σε απόφαση των δικαστικών αρχών ενός συμβαλλομένου κράτους με την οποία ένας κατηγορούμενος απαλλάσσεται αμετακλήτως λόγω ανεπαρκών αποδείξεων.

Υπόθεση C-288/05, *Kretzinger* (απόφαση της 18ης Ιουλίου 2007)

1. Το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ έχει την έννοια ότι:

   – το κατάλληλο κριτήριο για την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου συνίσταται σε αυτό της ταυτότητας των πραγματικών περιστατικών, υπό την έννοια ενός συνόλου περιστατικών άρρηκτα συνδεδεμένων μεταξύ τους, ανεξάρτητα από τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών αυτών περιστατικών ή του προστατευομένου εννόμου συμφέροντος·

   – πραγματικά περιστατικά συνιστάμενα στην κατοχή αλλοδαπών λαθραίων προϊόντων καπνού εντός συμβαλλομένου κράτους και στην εισαγωγή και κατοχή των ίδιων προϊόντων καπνού εντός άλλου συμβαλλομένου κράτους, τα οποία χαρακτηρίζονται από το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος ο οποίος διώχθηκε εντός δύο συμβαλλομένων κρατών είχε εξ αρχής την πρόθεση να μεταφέρει τα προϊόντα καπνού, αφότου αυτά περιήλθαν το πρώτον στην κατοχή του, προς έναν τελικό προορισμό διερχόμενος από διάφορα συμβαλλόμενα κράτη, συνιστούν συμπεριφορές που μπορούν να εμπίπτουν στην έννοια των «ιδίων πραγματικών περιστατικών» κατά το εν λόγω άρθρο 54. Η οριστική σχετική εκτίμηση απόκειται στις αρμόδιες εθνικές αρχές.

2. Κατά την έννοια του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ, η ποινή που επιβάλλει δικαστήριο συμβαλλομένου κράτους «έχει ήδη εκτισθεί» ή «εκτίεται» σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος έχει καταδικαστεί, σύμφωνα με το δίκαιο του εν λόγω συμβαλλομένου κράτους, σε ποινή φυλακίσεως με αναστολή.

3. Κατά την έννοια του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ, η ποινή που επέβαλε δικαστήριο συμβαλλομένου κράτους δεν πρέπει να θεωρείται ότι «έχει ήδη εκτισθεί» ή «εκτίεται», σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος έχει κρατηθεί στο αστυνομικό τμήμα και/ή τεθεί υπό καθεστώς προσωρινής κράτησης για μικρό χρονικό διάστημα και, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους που εκδόθηκε η καταδικαστική απόφαση, η στέρηση αυτή της ελευθερίας πρέπει να συνυπολογίζεται κατά τη μετέπειτα έκτιση της ποινής φυλακίσεως.

4. Το γεγονός ότι ένα κράτος μέλος εντός του οποίου ένα πρόσωπο καταδικάστηκε με αμετάκλητη κατά το εσωτερικό δίκαιο απόφαση μπορεί να εκδώσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προκειμένου να συλληφθεί το πρόσωπο αυτό για να εκτελεσθεί η εν λόγω δικαστική απόφαση βάσει της αποφάσεως-πλαισίου για το ΕΕΣ δεν μπορεί να ασκεί επιρροή στην ερμηνεία της εννοίας της «εκτίσεως» κατά το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ.

Υπόθεση C-367/05, *Kraaijenbrink* (απόφαση της 18ης Ιουλίου 2007)

Το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ έχει την έννοια ότι:

– το κατάλληλο κριτήριο για την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου είναι το κριτήριο της ταυτότητας των πραγματικών περιστατικών, υπό την έννοια ενός συνόλου περιστατικών συνδεομένων άρρηκτα μεταξύ τους, ανεξαρτήτως του νομικού χαρακτηρισμού των περιστατικών αυτών ή του προστατευομένου εννόμου συμφέροντος·

– διαφορετικά πραγματικά περιστατικά, συνιστάμενα, μεταξύ άλλων, αφενός, στην κατοχή εντός συμβαλλομένου κράτους χρηματικών ποσών προερχομένων από εμπορία ναρκωτικών και, αφετέρου, στην πώληση σε ανταλλακτήρια συναλλάγματος ευρισκομένων εντός άλλου συμβαλλομένου κράτους χρηματικών ποσών προερχομένων επίσης από την ίδια εμπορία δεν πρέπει να θεωρούνται «ίδια πραγματικά περιστατικά» κατά την έννοια του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ για τον λόγο και μόνον ότι η αρμόδια εθνική αρχή διαπιστώνει ότι τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά συνδέονται με την ίδια εγκληματική πρόθεση·

– εναπόκειται στην εν λόγω εθνική αρχή να εκτιμήσει αν ο βαθμός ταυτότητας και συνάφειας μεταξύ όλων των πραγματικών περιστατικών που πρέπει να συγκρίνει είναι τέτοιος ώστε να είναι δυνατόν, ενόψει του προαναφερθέντος καταλλήλου κριτηρίου, να διαπιστωθεί ότι πρόκειται για τα «ίδια πραγματικά περιστατικά» κατά την έννοια του άρθρου 54 της ΣΕΣΣ.

Υπόθεση C-297/07, *Bourquain* (απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2008)

Η αρχή ne bis in idem, την οποία κατοχυρώνει το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ, έχει εφαρμογή στην ποινική διαδικασία που έχει κινηθεί σε συμβαλλόμενο κράτος για πραγματικά περιστατικά για τα οποία ο κατηγορούμενος έχει ήδη καταδικαστεί αμετάκλητα σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, έστω και αν, σύμφωνα με τη νομοθεσία του συμβαλλόμενου μέρους που επέβαλε την καταδίκη, η ποινή που του επιβλήθηκε ουδέποτε κατέστη δυνατό να εκτιθεί άμεσα, λόγω δικονομικών ιδιαιτεροτήτων όπως αυτές τις οποίες αφορά η υπόθεση της κύριας δίκης.

Υπόθεση C-491/07, *Turanský* (απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2008)

Η αρχή ne bis in idem, η οποία κατοχυρώνεται με το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ, δεν εφαρμόζεται στην απόφαση με την οποία μια δημόσια αρχή συμβαλλόμενου κράτους, μετά την εξέταση της ουσίας της υπόθεσης που της έχει ανατεθεί, διατάσσει, σε στάδιο προγενέστερο της απαγγελίας κατηγορίας κατά του προσώπου για το οποίο υπάρχει η υποψία ότι έχει διαπράξει έγκλημα, την προσωρινή παύση της ποινικής δίωξης, εφόσον αυτή η απόφαση για παύση της δίωξης δεν εξαλείφει οριστικά, κατά την εθνική νομοθεσία του κράτους αυτού, τη δυνατότητα άσκησης ποινικής δίωξης και δεν συνιστά συνεπώς εμπόδιο για την άσκηση, στο κράτος αυτό, νέας ποινικής δίωξης για τα ίδια πραγματικά περιστατικά.

Υπόθεση C-398/12, *M.* (απόφαση της 5ης Ιουνίου 2014)

Το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ έχει την έννοια ότι διάταξη περί παύσεως της ποινικής διώξεως κατά ορισμένου προσώπου η οποία εμποδίζει να ασκηθεί σε βάρος του προσώπου αυτού νέα ποινική δίωξη για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, εντός του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο εκδόθηκε η διάταξη, εκτός αν υπάρξουν νέες αποδείξεις κατά του εν λόγω προσώπου, πρέπει να θεωρείται ως αμετάκλητη απόφαση, υπό την έννοια του άρθρου αυτού, η οποία κατά συνέπεια εμποδίζει την άσκηση νέας ποινικής διώξεως σε βάρος του ίδιου προσώπου για τα ίδια πραγματικά περιστατικά σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος.

Υπόθεση C-261/09, *Mantello* (απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2010)

Όσον αφορά την έκδοση και την εκτέλεση ΕΕΣ, η έννοια των «ίδιων πράξεων» του άρθρου 3, σημείο 2, της αποφάσεως-πλαισίου για το ΕΕΣ συνιστά αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης.

Υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, στην οποία η δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος, απαντώντας σε αίτηση παροχής πληροφοριών υπό την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 2 της αποφάσεως-πλαισίου για το ΕΕΣ την οποία υπέβαλε η δικαστική αρχή εκτελέσεως, προέβη, κατ' εφαρμογήν της εθνικής της νομοθεσίας και τηρώντας τις απαιτήσεις που απορρέουν από την κατά το ως άνω άρθρο 3, σημείο 2, έννοια των «ίδιων πράξεων», στη ρητή διαπίστωση ότι η προγενέστερη απόφαση που είχε εκδοθεί στο πλαίσιο της εννόμου τάξεώς της δεν αποτελεί αμετάκλητη απόφαση που να καλύπτει τις πράξεις στις οποίες αναφέρεται το ένταλμά της συλλήψεως και επομένως δεν εμποδίζει την άσκηση της διώξεως την οποία αφορά το εν λόγω ένταλμα συλλήψεως, η δικαστική αρχή εκτελέσεως δεν έχει λόγο να εφαρμόσει, συνεπεία μιας τέτοιας αποφάσεως, τον λόγο υποχρεωτικής μη εκτελέσεως που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο 3, σημείο 2.

Υπόθεση C-129/14 PPU, *Spasic* (απόφαση της 27ης Μαΐου 2014)

1. Το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ, το οποίο εξαρτά την εφαρμογή της αρχής ne bis in idem από την προϋπόθεση, σε περίπτωση καταδίκης, η ποινή να «έχει ήδη εκτιθεί» ή να «εκτίεται», είναι συμβατό με το άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που κατοχυρώνει την αρχή αυτή.

2. Το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ έχει την έννοια ότι απλώς και μόνο η καταβολή του χρηματικού προστίμου που έχει επιβληθεί σε πρόσωπο το οποίο καταδικάστηκε, με την ίδια απόφαση δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους, επίσης σε στερητική της ελευθερίας ποινή η οποία δεν έχει εκτελεστεί δεν επιτρέπει να θεωρηθεί ότι η ποινή έχει ήδη εκτιθεί ή εκτίεται κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.

Υπόθεση C-486/14, *Kossowski* (απόφαση της 29ης Ιουνίου 2016)

Η αρχή ne bis in idem, η οποία καθιερώνεται με το άρθρο 54 της ΣΕΣΣ, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι διάταξη της εισαγγελικής αρχής περί παύσεως της ποινικής διώξεως και περατώσεως, χωρίς την επιβολή κυρώσεων, της σε βάρος ενός προσώπου ανακριτικής διαδικασίας, η οποία είναι απρόσβλητη με την επιφύλαξη της εκ νέου κινήσεως της ανακριτικής διαδικασίας ή της ανακλήσεως της διατάξεως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αμετάκλητη απόφαση, κατά την έννοια των εν λόγω άρθρων, όταν από την αιτιολογία της προκύπτει ότι η διαδικασία περατώθηκε χωρίς να διεξαχθεί λεπτομερής ανάκριση, ένδειξη για τη μη διεξαγωγή της οποίας αποτελεί η μη ακρόαση του παθόντος και ενός πιθανού μάρτυρα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII — ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΕΣ

Το παρόν έντυπο δεν αντικαθιστά την απόφαση περί παράδοσης η οποία διαβιβάζεται σύμφωνα με το άρθρο 22 της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ, ούτε, ενδεχομένως, και εφόσον ζητείται από την αρχή έκδοσης, το πλήρες κείμενο της δικαστικής απόφασης για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης.

Ι.-ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΕΣ					
ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ:		**ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ:**		**ΑΡΙΘΜΟΣ SIS:**	
ΑΡΧΗ ΕΚΔΟΣΗΣ:				**ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:**	
ΑΡΧΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ:			**ΚΑΤΑΖΗΤΟΥΜΕΝΟΣ**		
ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ					
ΙΙ.- ΤΕΛΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΕΕΣ					
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ, ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ αριθ. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ					
-Α- ☐ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΚΕ:					
ΣΥΓΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΖΗΤΟΥΜΕΝΟΥ **(Άρθρο 13 ΑΠ ΕΕΣ)**	☐ **ΝΑΙ** ☐ **ΟΧΙ**	ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΑ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ **(Άρθρο 13(2) ΑΠ ΕΕΣ)**	☐ **ΝΑΙ** ☐ **ΟΧΙ**	ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΜΕΡΙΚΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ, ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣΤΕ ΝΑ ΑΝΑΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΤΟ ΕΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΕΚΤΟ:	

<table>
<tr><td rowspan="3">ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΚΡΑΤΗΣΕΩΣ ΕΝ ΑΝΑΜΟΝΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ (Άρθρο 26 ΑΠ ΕΕΣ)</td><td rowspan="2">☐ ΚΡΑΤΗΣΗ</td><td>ΕΝΑΡΞΗ (ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ /ΩΡΑ ΤΗΣ ΣΥΛΛΗΨΗΣ):</td><td rowspan="3">ΔΙΚΗ ΕΡΗΜΗΝ (Άρθρο 4α ΑΠ ΕΕΣ)</td><td rowspan="2">☐ ΝΑΙ</td><td rowspan="2">☐ ΝΕΑ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ
☐ ΝΕΑ ΔΙΚΗ
☐ ΚΑΝΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΔΥΟ (πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 4α)</td></tr>
<tr><td>ΤΕΛΟΣ (ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ /ΩΡΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ): [1]</td></tr>
<tr><td colspan="2">☐ ΚΑΜΙΑ</td><td colspan="2">☐ ΟΧΙ</td></tr>
</table>

[1] Η παρούσα υποσημείωση αναπαράγεται υπό τη μορφή: «Η ημερομηνία αυτή συμπληρώνεται όταν καταστεί διαθέσιμη από την αρχή παράδοσης. Μπορεί επίσης να συμπληρωθεί από την παραλήπτρια αρχή.»

<table>
<tr><td>ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ
(άρθρο 5 ΑΠ ΕΕΣ)</td><td>☐ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΙΣΟΒΙΑΣ ΚΑΘΕΙΡΞΗΣ
(Άρθρο 5(2) ΑΠ ΕΕΣ)

☐ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΥΠΗΚΟΟΩΝ Η ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ
(Άρθρο 5(3) ΑΠ ΕΕΣ)</td><td>ΑΝΑΒΟΛΗ
(Άρθρο 24(1) ΑΠ ΕΕΣ)</td><td rowspan="2">☐ ΝΑΙ</td><td colspan="2">☐ ΓΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ</td></tr>
<tr><td colspan="2">☐ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΟΙΝΗΣ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ</td><td>ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗΣ ΠΟΙΝΗΣ</td></tr>
<tr><td colspan="4">☐ ΟΧΙ</td></tr>
<tr><td colspan="2">ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ</td><td colspan="4">☐ ΟΧΙ ☐ ΝΑΙ
ΜΕΧΡΙ (ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ) (Άρθρο 24(2) ΑΠ ΕΕΣ)</td></tr>
<tr><td colspan="3">1.1.1. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ ΑΡΝΗΣΗΣ:</td><td colspan="3">1.1.2. ΛΟΓΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ:</td></tr>
<tr><td colspan="3">☐ Αρχή NE BIS IN IDEM (Άρθρο 3(2) ΑΠ ΕΕΣ)
☐ ΑΝΗΛΙΚΟΣ (Άρθρο 3(3) ΑΠ ΕΕΣ)
☐ ΑΜΝΗΣΤΕΙΑ (Άρθρο 3(1) ΑΠ ΕΕΣ)</td><td colspan="3">☐ <u>ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣΤΕ ΝΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΕΤΕ</u>:</td></tr>
<tr><td colspan="6">ΙΙΙ.- ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:</td></tr>
<tr><td colspan="6"></td></tr>
</table>

Τόπος, ημερομηνία και υπογραφή της αρμόδιας αρχής στο κράτος μέλος εκτέλεσης

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΑΡΧΗ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII — ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΓΙΑ ΑΞΙΟΠΟΙΝΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΤΙΜΩΡΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΠΟΙΝΗ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ ΤΟΥ ΚΑΤΩΤΑΤΟΥ ΟΡΙΟΥ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 2 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ-ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΕΕΣ, ΟΤΑΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΠΑΡΕΠΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΑΞΙΟΠΟΙΝΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΕΕΣ[1]

Τσεχική Δημοκρατία

Δανία

Γερμανία

Γαλλία

Λετονία

Λιθουανία

Ουγγαρία

Αυστρία

Σλοβενία

Σλοβακία

Φινλανδία

Σουηδία

[1] Ο κατάλογος βασίζεται στις απαντήσεις 20 κρατών μελών σε ερωτηματολόγιο της Επιτροπής – δεν απηχεί κατ' ανάγκη την κατάσταση σε όλα τα κράτη μέλη. Ο κατάλογος παρέχει επισκόπηση των κρατών μελών στα οποία υπάρχει δυνατότητα παράδοσης για παρεπόμενα αδικήματα. Είναι σκόπιμο να επισημανθεί ότι η δυνατότητα αυτή μπορεί να εξαρτάται από διάφορους παράγοντες, για παράδειγμα, το διττό αξιόποινο, και από τη διακριτική ευχέρεια της δικαστικής αρχής εκτέλεσης να αποφασίζει βάσει κατά περίπτωση εξέτασης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX— ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙ ΕΕΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ της οδηγίας 2012/13/ΕΕ σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών[1]

Ενδεικτικό υπόδειγμα εγγράφου δικαιωμάτων για συλληφθέντες βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

Σκοπός του παρόντος υποδείγματος είναι να βοηθήσει τις εθνικές αρχές στη σύνταξη του εγγράφου δικαιωμάτων σε εθνικό επίπεδο. Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να χρησιμοποιήσουν το υπόδειγμα αυτό. Κατά τη σύνταξη του εγγράφου δικαιωμάτων, τα κράτη μέλη δύνανται να τροποποιούν το υπόδειγμα αυτό προκειμένου να το προσαρμόσουν στις εθνικές τους διατάξεις και να προσθέσουν περαιτέρω χρήσιμες πληροφορίες.

Α. ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΗΣ

Έχετε το δικαίωμα να ενημερωθείτε για το περιεχόμενο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης βάσει του οποίου έχετε συλληφθεί.

Β. ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Έχετε το δικαίωμα να ομιλήσετε εμπιστευτικά σε δικηγόρο. Ο δικηγόρος είναι ανεξάρτητος από την αστυνομία. Η αστυνομία πρέπει να σας βοηθήσει εάν χρειάζεστε βοήθεια για να έρθετε σε επικοινωνία με κάποιον δικηγόρο. Σε ορισμένες περιπτώσεις η βοήθεια παρέχεται δωρεάν. Ζητήστε περαιτέρω πληροφορίες από την αστυνομία.

Γ. ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Εάν δεν μιλάτε ή δεν κατανοείτε τη γλώσσα της αστυνομίας ή των άλλων αρμόδιων αρχών, έχετε δικαίωμα βοήθειας από διερμηνέα, δωρεάν. Ο διερμηνέας μπορεί να σας βοηθήσει να μιλήσετε με τον δικηγόρο σας και υπέχει υποχρέωση εχεμύθειας όσον αφορά το περιεχόμενο της επικοινωνίας αυτής. Έχετε δικαίωμα μετάφρασης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης σε γλώσσα που κατανοείτε. Σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να σας παρασχεθεί προφορική μετάφραση ή περίληψη.

[1] ΕΕ L 142 της 1.6.2012, σ. 1.

Δ. ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗΣ

Μπορείτε να συναινέσετε ή να μη συναινέσετε να παραδοθείτε στο κράτος μέλος που σας αναζητά. Η συναίνεσή σας επιταχύνει τις διαδικασίες. [Ενδεχόμενη προσθήκη ορισμένων κρατών μελών: Ενδέχεται να είναι δύσκολη ή ακόμη και αδύνατη η αλλαγή της απόφασης αυτής σε μεταγενέστερο στάδιο.] Ζητήστε περαιτέρω πληροφορίες από τις αρχές ή τον δικηγόρο σας.

Ε. ΑΚΡΟΑΣΗ

Εάν δεν συναινείτε στην παράδοσή σας, έχετε δικαίωμα ακρόασης από δικαστική αρχή.